

Staat van Zeeland 2017

Een beschrijving van de sociaaleconomische ontwikkelingen in de provincie
Zeeland

Planbureau
en Bibliotheek
van Zeeland

Colofon

© ZB 2018

Een publicatie van ZB| Planbureau

ZB| Planbureau en Bibliotheek van Zeeland
Kousteensedijk 7
4331 JE Middelburg
Postbus 8004
4330 EA Middelburg
Telefoon (0118) 654000
www.dezb.nl
info@dezb.nl

Ontwerp / drukwerk
ZB

Inhoudsopgave

Inhoud

Samenvatting	5
Land in zee.....	11
De leefsituatie in Zeeland	13
Vergrijzing en ontgroening.....	15
Bevolkingsprognose	18
ECONOMIE Ondernemen, werken, leren	21
Ondernemen	21
_Conjunctuurbeeld	22
_Sociaaleconomisch regioprofiel	23
_Macro-economie	26
_Bedrijvigheid	28
Werken	31
_Banen	31
_Beroepsbevolking en arbeidsparticipatie	34
_Inkomen.....	36
Leren	38
_Basisonderwijs	38
_Voortgezet onderwijs.....	39
_Middelbaar beroepsonderwijs	40
_Hoger beroepsonderwijs en Wetenschappelijk onderwijs	42
_Aantrekkelijkheid	43
RUIMTE Wonen, verplaatsen, beleven	44
Grondgebruik	44
Wonen	45
_Gebouwde omgeving	45
_Leegstand.....	47
_Natuuroverlast	48
_Waardering van de omgeving	49
_Stedelijkheid	50

_Bereikbaarheid	53
_Verhuispatronen	55
_Woningmarkt	57
_Woningkwaliteit en duurzaamheid.....	58
_Klimaatbewustzijn.....	59
Verplaatsen.....	61
_Dag-paden.....	61
_Kinderopvang	62
_Voorzieningengebruik over de grens.....	63
_Voorzieningengebruik in de eigen kern	63
_Mobiliteitsprofielen	66
Beleven	67
_Tevredenheid met woning en woonomgeving	67
Veiligheid.....	71
_Geregistreerde misdrijven.....	71
_Veiligheidsbeleving in het algemeen en in de eigen kern of wijk.....	72
SOCIAAL Zorgen, participeren, bewegen	74
Zorgen	74
_Ervaren gezondheid	76
_Eenzaamheid.....	78
_Verandering in de zorg	80
_Informele zorg en collectieve redzaamheid.....	82
Participeren	83
_Geloofsgemeenschappen	83
_Sociale contacten.....	84
_Vrijwilligerswerk	86
_Deelname aan het verenigingsleven	87
_Cultuurbezoek	88
_Actieve cultuurdeelname.....	90
_Inkomen en participatie.....	91
_Participatie in kernen en wijken	91
Bewegen	94
Leefbaarheid.....	96

Samenvatting

Inleiding

In dit rapport zijn voor de provincie Zeeland ontwikkelingen beschreven, met de nadruk op de periode na 2013. Dat is de tijd waarin Zeeland, net als de rest van Nederland, herstelt van de economische crisis die begon in 2009. De opgaande lijn in de economie heeft gevolgen voor de sociaaleconomische ontwikkeling van Zeeland. Zo trekt de huizenmarkt weer aan, zijn mensen weer bereid grotere aankopen te doen, kijken bedrijven positiever naar de toekomst en daalt de werkloosheid. Door de dalende werkloosheid komen veel Zeeuwse bedrijven handen tekort om de groei bij te benen. Dat betekent dat de regionale arbeidsmarkt in Zeeland ook in toenemende mate moet concurreren met die van andere provincies rondom Zeeland. Dat vraagt om het organiseren van een aantrekkelijker en duurzamer woon-, leef- en werkklimaat waar ook de jongeren van nu en straks hun toekomst kunnen opbouwen.

Bevolkingsontwikkeling en -samenstelling

Op 1 januari 2017 had de provincie Zeeland 381.568 inwoners en 172.925 huishoudens. Sinds 2005 is de groei van de bevolking in Zeeland gestagneerd. In Nederland en de aangrenzende provincies is er juist sprake van een verdere groei van de bevolking. Vanaf 2007 zijn er meer mensen die Zeeland verlaten dan zich vestigen in Zeeland. Voorts heeft Zeeland vanaf 2010 bijna elk jaar een negatief geboorteoverschot. Dit houdt in dat er minder kinderen worden geboren dan er mensen overlijden. Zowel een negatief binnenlands migratiesaldo als een negatief geboorteoverschot zijn algemene verklaringen voor een daling in bevolkingsomvang. Dat het bevolkingsaantal in Zeeland momenteel stagneert en niet daalt, kan worden toegeschreven aan immigratie. De buitenlandse migratie is voor Zeeland zodanig positief dat daarmee het dalende aantal geboorten en het vertrek van inwoners naar elders in het land worden gecompenseerd. Desondanks gaan recente bevolkingsprognoses van IPB/Primos uit van een bevolkingsdaling voor Zeeland na 2021. In 2050 zou Zeeland een geschatte bevolkingsomvang hebben van circa 360.000 inwoners. De bevolkingsomvang is dan terug op het niveau van de jaren 1992 -1993.

De bevolkingssamenstelling van Zeeland verandert. Het zijn vooral de jongeren die Zeeland verlaten, terwijl ouderen in Zeeland blijven. Deze zogenaamde 'ontgroening' en 'vergrijzing' hebben tot gevolg dat het aantal schoolgaande kinderen afneemt en de beroepsbevolking daalt. Volgens de prognoses van IPB/Primos zal het aantal jongeren en personen tussen 30 en 60 verder afnemen, terwijl het aantal mensen tussen 60 en 80 alsook het aantal 80-plussers zal toenemen.

Lokale voorzieningen onder druk

Zeeland kent, net als andere plattelandsgebieden in Nederland, een lange traditie in de strijd voor het behoud van voorzieningen. Soms kunnen ze behouden blijven, maar meer dan eens gaan voorzieningen verloren. Voor veel voorzieningen geldt dat de mogelijkheid om nabijheid te organiseren, afhankelijk

is van het aantal mensen dat van de voorziening gebruikmaakt. Zeeuwen geven in vergelijking met vier jaar geleden aan dat zij minder vaak de voorzieningen in de eigen wijk of kern gebruiken. De enige uitzondering is het winkelgebruik voor dagelijkse levensbehoefte. Verder valt het op dat Zeeuws-Vlamingen meer gebruik zijn gaan maken van voorzieningen in België.

Trek naar de stad

Verstedelijking is niet alleen een Zeeuws fenomeen, ook in de rest van Nederland en andere Europese landen is een trek naar de stad gaande. De stad trekt doorgaans jonge mensen aan en houdt gezinnen vast. Werkgelegenheid concentreert zich vooral in de steden. Zeeland volgt, als het gaat om de bevolkingsontwikkeling in sterk tot zeer sterk stedelijke gebieden alsook de bevolkingsontwikkeling in de niet-stedelijke gebieden, de landelijke trend. Zeeland wijkt echter af van de landelijke trend als het gaat om de bevolkingsontwikkeling in weinig-stedelijke gebieden. Voor Zeeland gaat het dan vooral om grotere dorpen. De bevolking in weinig-stedelijke gebieden neemt in omvang toe, terwijl landelijk de bevolkingsomvang in deze gebieden daalt.

ECONOMIE

Ondernemen, werken en leren

Zeeuwen maken zich in 2017 minder zorgen om hun financiële situatie dan in 2013. De economie draait sinds een aantal jaren weer op volle toeren.

De regionale economie van Zeeland heeft een voor Nederland bescheiden omvang. De beroepsbevolking is 2,1% van die in Nederland en in 2016 is het aandeel in de opbrengst van de landelijke economie 1,7%. In geld uitgedrukt is dat 12,242 miljard euro. Per inwoner dragen Zeeuwen gemiddeld ongeveer een kwart minder bij aan het bruto nationaal product dan een gemiddelde Nederlander. De werkloosheid in Zeeland is, ten opzichte van het Nederlands gemiddelde, laag en de krimpende beroepsbevolking veroorzaakt krapte op de Zeeuwse arbeidsmarkt. De raming is dat Zeeland 6.000 werkzame personen tekortkomt tot 2022. Een kwart van alle Zeeuwse werknemers heeft momenteel een baan buiten de provincie (42.500). Daar staat een kleinere inkomende pendel van buiten de provincie tegenover (24.000).

De regionale economie van Zeeland wordt vooral gevoed door havens en toerisme. Industriële bedrijvigheid rond de havens is goed voor bijna de helft van de provinciale toegevoegde waarde. De recreatiesector zorgt met 2,4 miljoen gasten en 10,1 miljoen overnachtingen voor veel werkgelegenheid en bedrijvigheid, maakt culturele evenementen mogelijk en genereert een relatief hoog lokaal voorzieningenpeil. De sector heeft ook een steeds duidelijkere invloed op het grondgebruik en het landschap.

De provincie Zeeland wordt, net als de provincies Flevoland en Drenthe, tot de innovatievolgers gerekend. Zeeland scoort, als het gaat om innovatiekracht, lager dan veel andere provincies in Nederland. In vergelijking met andere provincies heeft Zeeland een kleinere kennisintensieve industrie en relatief

weinig hoogopgeleiden. Volgens de 'European Innovation Scoreboard' zijn Zeeuwse bedrijven echter goed in het exporteren van medium- en hoogtechnologische producten en diensten. Hun uitgaven aan 'Research and Development' lopen daarentegen achter op bedrijven in andere regio's.

Het onderwijs in Zeeland gaat een moeilijke periode tegemoet. Door het dalende aantal geboorten de afgelopen jaren wordt het toekomstige draagvlak kleiner. In het basisonderwijs is één op de zes basisscholen gesloten tussen 2009 en 2017. De sluiting van scholen in het voortgezet onderwijs in Zeeuws-Vlaanderen is voorkomen. Het mbo, hbo en wo werken momenteel samen om een sterke onderwijskolom voor Zeeland te behouden.

RUIMTE

Wonen, verplaatsen, beleven

De toerist en recreant krijgen steeds meer ruimte in Zeeland. Dat is af te lezen aan wijzigingen in het grondgebruik. Bos en open natuur, recreatieterreinen, recreatief binnenwater, terrein voor detailhandel en horeca en sociaal-culturele voorzieningen nemen toe en omvatten in totaal inmiddels 20% van het provinciale grondgebied.

Het grondgebied voor wonen neemt eveneens toe. Er is daarbij jarenlang meer nieuwbouw gepleegd dan er huishoudens bijkwamen. Zeeland heeft een woningvoorraad die in principe meer dan voldoende is om aanwas aan huishoudens te huisvesten. Zeeland is koploper in het aandeel woningen waar niemand staat ingeschreven bij de gemeente. Het percentage niet-bewoonde woningen varieert sterk tussen de gemeenten. Vooral de kustgemeenten hebben relatief veel niet-bewoonde woningen. Een belangrijk deel van de 'overtollige' woningvoorraad vindt zijn weg naar andere bestemmingen zoals tweede woningen of verhuurobject. Een deel staat ongebruikt leeg of wordt mogelijk als opslagruimte gebruikt.

Het aardgasverbruik binnen Zeeuwse huishoudens verschilt naar woonregio. Het meeste aardgasverbruik komt voor in de delen van Zeeland waar de huishoudensgroei juist het laagst is en de vergrijzing het sterkst. Inwoners van Zeeland zijn er zich in meerderheid van bewust dat de opwarming van de aarde ook voor henzelf en hun naasten een bedreiging vormt. Iets meer dan 10% vindt dat de klimaatverandering zelfs een zeer grote bedreiging voor hen vormt. Vooral de jongere generaties zien klimaatverandering als een grote bedreiging.

De verstedelijking vindt ook plaats in Zeeland. Gemiddeld genomen verliest het platteland inwoners, terwijl de grotere dorpen en steden in Zeeland in omvang groeien. In veel buitenwijken van de steden, waar veel woningen uit de naoorlogse periode staan, is de bevolkingsgroei gestagneerd. Jongeren én ouderen verhuizen naar omgevingen met voorzieningen. Inwoners die willen verhuizen, geven in meerderheid aan een woning te zoeken in een meer stedelijk woonmilieu dan waar ze nu wonen.

Zeeuwen zijn over het algemeen tevredener geworden met hun kern of wijk als woonplaats en met hun woonomgeving. Van alle provincies voelen de inwoners van Zeeland zich ook het veiligst. Zeeuwen voelden zich in 2017 beduidend minder onveilig dan in 2013. Ook het aantal misdrijven is de afgelopen jaren sterk verminderd. De provincie Zeeland is daar niet uniek in. Er is ook sprake van een daling in de geregistreeerde criminaliteitscijfers en zelf-gerapporteerde slachtofferschap-cijfers in de rest van Nederland. Verder geven meer Zeeuwen aan dat zij het vertrouwen hebben dat de bewoners in hun eigen wijk of kern anderen zullen aanspreken bij overlast van jongeren en ander antisociaal en crimineel gedrag. Het is mogelijk dat de opkomst van de buurt-apps als Burgernet, Veiligebuurt, WhatsApp en buurtpreventie.nl deze collectieve redzaamheid bevordert.

Zeeuwen weten, als het gaat om woon-werkverkeer, de reistijd en de af te leggen afstanden sterk te beperken. De in de provincie werkende Zeeuwen kunnen reizen zonder veel last van files. Wel moeten Zeeuwen gemiddeld genomen verder reizen voor hun voorzieningen en voor bezoek aan familie en vrienden. Voorts heeft het openbaar vervoer aan populariteit gewonnen. In 2013 dreigde het ov-gebruik bijna compleet weg te zakken, inmiddels is weer 10% van de Zeeuwen een reguliere ov-gebruiker. Het zijn vooral de jongeren die steeds vaker gebruik maken van het openbaar vervoer. Een mogelijke verklaring voor deze opleving is de introductie van het studentenreisproduct voor mbo'ers begin 2017. Desalniettemin geeft de helft van de Zeeuwse mbo-studenten aan een structureel vervoersprobleem te ervaren (d.w.z. men kan regelmatig voorzieningen niet bereiken).

SOCIAAL

Zorgen, participeren, bewegen

Zeeland is met 23% ouderen (65-plussers), samen met de provincies Drenthe en Limburg, één van de meest vergrijsde provincies van Nederland. Volgens de prognoses van IPB/Primos zal de Zeeuwse bevolking de komende jaren verder vergrijzen. Landelijk is er vanaf 2003 een duidelijke stijging in de levensverwachting te zien, met name bij de mannen. In Zeeland wonen dus niet alleen steeds meer ouderen, zij worden ook vaker 90 jaar of ouder.

Ouderdom komt met gebreken. Het aantal mensen dat geregeld mantelzorg verleent, is toegenomen sinds 2013. Bijna een kwart geeft aan regelmatig iemand te helpen die voor langere tijd ziek, hulpbehoevend of gehandicapt is. Veel aandacht is er de laatste tijd voor dementie. Naar schatting lijden bijna 7.000 ouderen in Zeeland aan deze ziekte.

Tegelijkertijd lijken de ouderen in de fase die wordt aangeduid als 'intensieve verzorging' steeds vitaler te worden. Volgens het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland voelen 80-plussers zich gezonder, zijn ze vaker lid van een sportvereniging en zijn ze minder eenzaam dan vier jaar geleden.

De helft van de Zeeuwse bevolking voldoet aan de norm gezond bewegen. Dit is onveranderd ten opzichte van 2013 en komt overeen met het landelijke

gemiddelde. Vrouwen halen iets vaker de norm gezond bewegen dan mannen. Desondanks lijdt bijna de helft van de Zeeuwen tot 65 jaar aan (ernstig) overgewicht. Bij de 65-plussers is dit bijna 60%.

De organisatie van de zorg in Zeeland is de afgelopen jaren volop in discussie geweest en is sterk aan het veranderen. Verzorgingshuizen zijn afgebroken of verbouwd en de verpleeghuizen zijn zorgcentra geworden voor mensen die niet meer zelfstandig kunnen wonen. Steeds meer mensen blijven, ook als ze zorgbehoefstig zijn, in hun eigen huis wonen en de professionele zorg past zich daarop aan. Het aantal indicaties voor 'zorg met verblijf' tussen 2015 en 2016 is dan ook afgenomen. Er ontstaan nieuwe vormen van samenwerking tussen het sociale netwerk van een zorgbehoevende en de professionele zorgverleners.

De stand van zaken in Zeeland is nu dat mensen voor de basiszorg dichtbij huis terecht kunnen in de twee ziekenhuizen. Voor bepaalde complexe medisch-specialistische zorg is men aangewezen op voorzieningen buiten Zeeland.

Een andere ontwikkeling op het gebied van het sociaal domein is secularisering. Voor het eerst rekent de meerderheid van de Zeeuwse bevolking (54%) zich niet meer tot een kerkgenootschap of religieuze groepering. Deze ontwikkeling is vooral zichtbaar in de meer stedelijke woongebieden van Zeeland. De religieuze geloofsgemeenschappen wonen vooral op het platteland en in de kleine dorpen. Met name de bevindelijk gereformeerden wonen vaak bij elkaar en in de buurt van familie en vrienden. Zeven op de tien heeft familie in de eigen kern of wijk. Inwoners van het zeer sterk-stedelijke woonmilieu hebben daartegenover vaker hun hele familie buiten Zeeland wonen.

Het sociale leven speelt zich steeds minder vaak af op het niveau van het dorp. Het gebruik van voorzieningen in de eigen wijk of kern neemt ook verder af. Betrokkenheid bij het dorp of de wijk is er nog zeker en men voelt zich ook meer verantwoordelijk voor de leefbaarheid in de eigen woonomgeving. Dit uit zich echter vaker in een meer indirecte vorm van bezoeken van bijeenkomsten van wijk- en dorpsraden, dan door het deelnemen aan dingen die in de buurt worden georganiseerd of het gesprek met de burens. Men heeft wel meer het gevoel dat als zich in de omgeving iets voordoet dat inzet van buurtbewoners vraagt, men erop kan vertrouwen dat dit ook gebeurt.

Ten opzichte van 2013 bezoeken Zeeuwen vaker een culturele voorstelling of instelling. Meer dan de helft van de Zeeuwen heeft in 2017 in de afgelopen 12 maanden een film en/of museum bezocht. En bijna de helft van de Zeeuwen is zelf cultureel actief. Tegen de landelijke trend in zijn Zeeuwen meer gaan zingen, fotograferen, tekenen, schilderen en bespelen ze vaker een muziekinstrument.

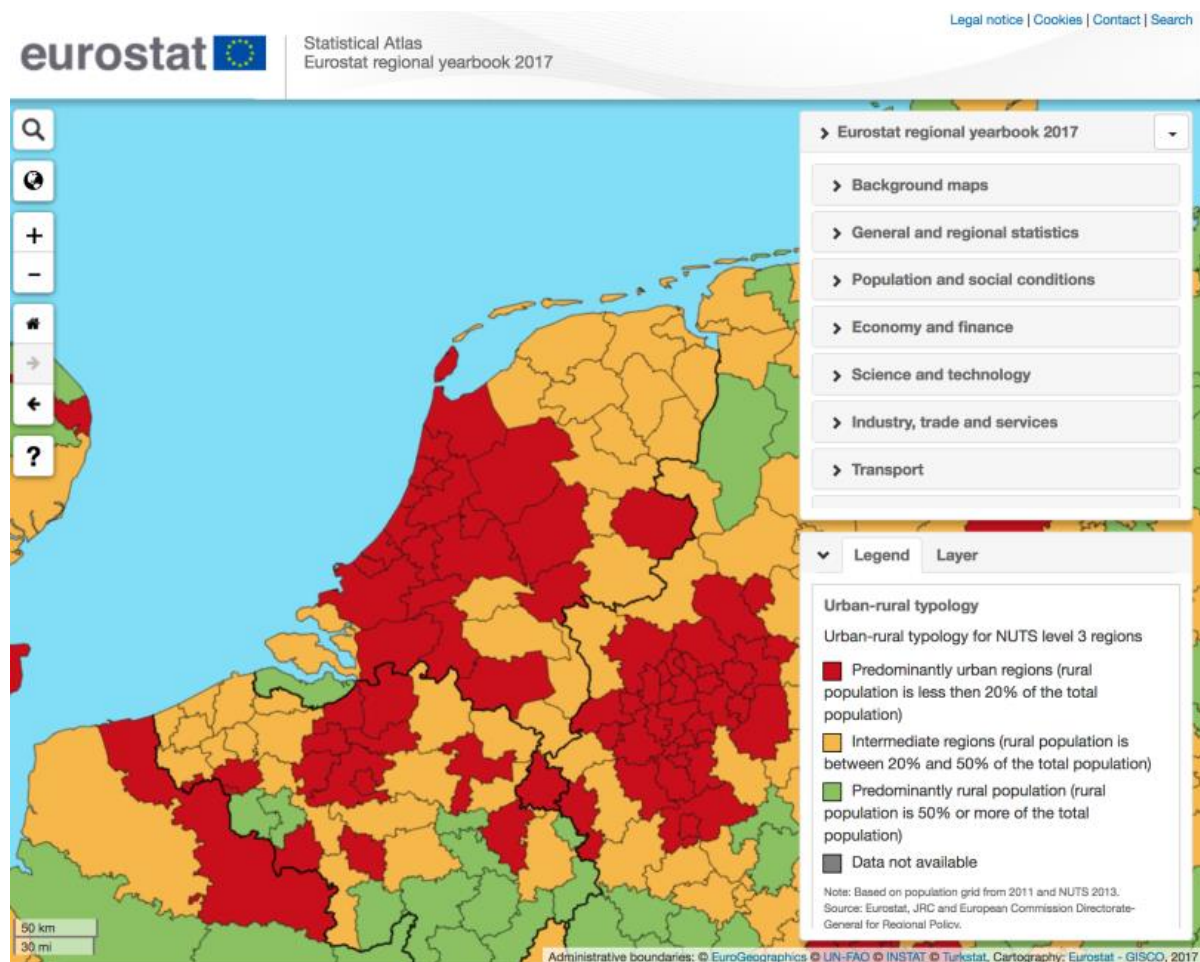
Eén op de drie Zeeuwen doet vrijwilligerswerk. Dit zijn vooral mensen in de spitsuurfase (30-60 jaar) en actieve ouderen (60-80 jaar). Actieve ouderen besteden iets meer tijd aan vrijwilligerswerk dan de andere leeftijdsgroepen.

Planbureau
en Bibliotheek
van Zeeland

Land in zee

Zeeland: centraal gelegen tussen grootstedelijke agglomeraties Rotterdam en Antwerpen en de West-Brabantse steden, in de monding van drie grote rivieren. Met 382.000 inwoners is het de dunst-bevolkte provincie van Nederland. De oppervlakte beslaat bijna 3.000 km², bijna twee keer zoveel als de provincie Utrecht. En daarvan is een derde deel water. Niet onterecht dat de provincie zichzelf afficheert als 'Land in zee'.

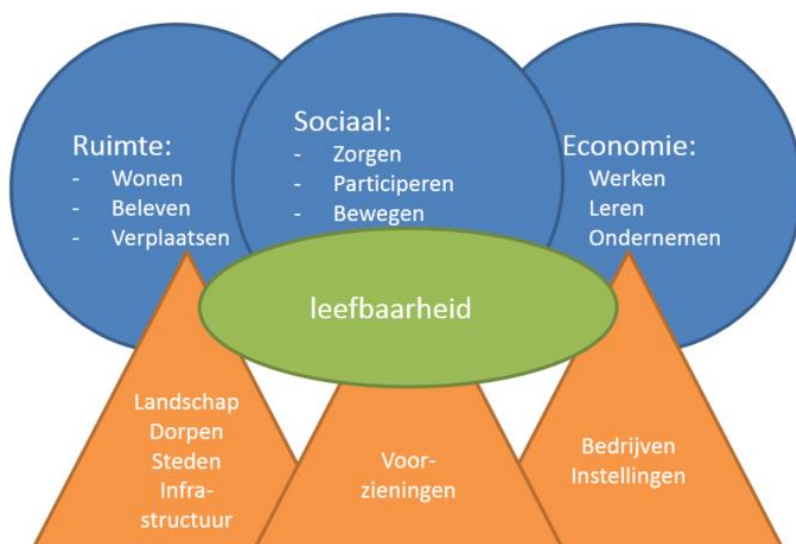
Nederland als geheel is na Malta het dichtstbevolkte land in de Europese Unie en wordt met meer dan 500 inwoners per km² vaker gezien als één grootstedelijk gebied. Het sterkst stedelijk is de Randstad. Zeeland telt 213 inwoners per km² en behoort daarmee met Drenthe en Friesland tot de drie dunst bevolkte provincies van het land.

Met uitzondering van Zeeuws-Vlaanderen woont in elke Nederlandse regio de meerderheid van de bevolking in een stedelijke omgeving of in een regio die tenminste een stedelijk centrum heeft, waar meer dan een kwart van de regiobevolking woont. Dat betekent dat ook de dunner bevolkte gebieden in het

noorden van het land volgens de Europese definitie¹ niet ruraal mogen worden genoemd. Zeeuws-Vlaanderen is de enige Nederlandse regio waar minder dan 150 inwoners per km² wonen en de regio heeft geen stedelijk centrum. Daarmee is dit deel van Zeeland feitelijk het enige rurale gebied van Nederland. In een tijdperk waarin steden de dynamische motoren van de sociale en economische ontwikkeling zijn, neemt het gebied daarom een bijzondere positie in.

Geen enkele Zeeuwse gemeente behoort tot het zogeheten G32-stedennetwerk, een netwerk van 40 (middel)grote steden in ons land, die elkaar vinden in de stedelijke vraagstukken. Dat maakt Zeeland tot de enige provincie zonder een erkende stedelijke sociaaleconomische motor. De provincie verkeert daarmee in een achterstandspositie als het gaat om een voor jongeren en bedrijven aantrekkelijk vestigingsklimaat.

Daartegenover staan twee voor Zeeland belangrijke economische motoren: de toeristische sector, die een stevig fundament heeft door de aantrekkelijke Zeeuwse kust, en de industrie, die met diepstekend zeewater en daarop gebaseerde havenfaciliteiten vaste grond heeft in de provincie. Dit geeft Zeeland haar bijzondere karakter: een aantrekkelijk kustlandschap, een palet aan dorpen en historische stadjes en sterk aan zeewater verbonden industriële activiteiten. In de verbinding tussen de verschillende levensdomeinen bieden de actuele maatschappelijke ontwikkelingen zowel bedreigingen als kansen voor de leefbaarheid van de Zeeuwse samenleving.

Figuur 1 Leefbaarheid

In deze Staat van Zeeland analyseren we hoe het in Zeeland is gesteld met de verschillende levensdomeinen en hoe de provincie op die domeinen is veranderd. We kijken naar ondernemen, leren en werken, wonen, beleven en verplaatsen, zorgen, participeren en bewegen. Wat doen en ervaren inwoners en wat is er aan infrastructuur, bedrijven, instellingen en voorzieningen voorhanden om hun

¹ Verordening (EG) nr. 1059/2003 wat betreft de territoriale typologieën (Tercet)

activiteiten en passies vorm te geven? Kortom hoe staat het met de leefbaarheid in de provincie (figuur 1).

Leefbaarheid op een bepaald moment hoeft echter nog niet te betekenen dat die situatie toekomstbestendig is. Momenteel is er mondiaal veel aandacht voor de effecten van klimaatverandering en de noodzaak om ons energieverbruik te verduurzamen. Deze editie van de Staat van Zeeland besteedt speciale aandacht aan deze onderwerpen.

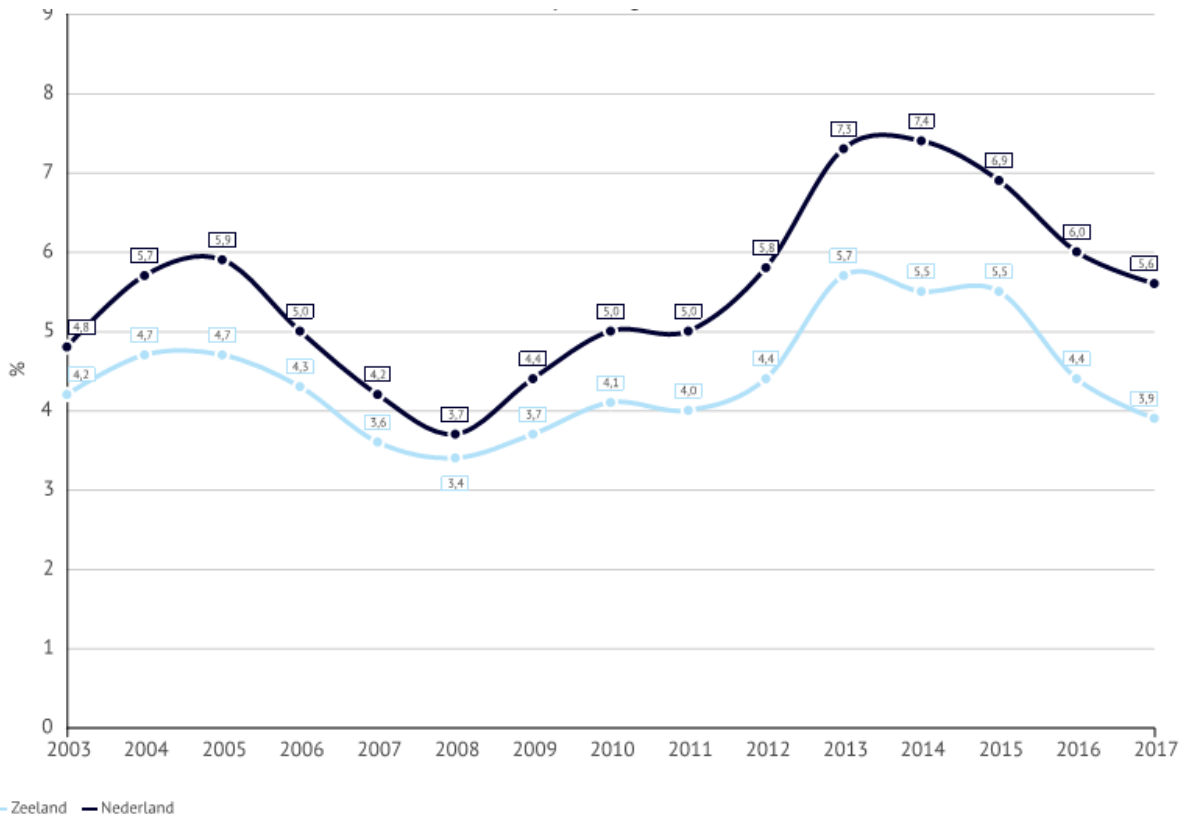
Centraal in de analyses in dit rapport staan de bevindingen van inwoners van Zeeland van 16 jaar en ouder. We maken daarbij vooral gebruik van de gegevens uit ons onderzoek onder 15.000 inwoners uit 2009, van 11.000 inwoners uit 2013 en 12.000 inwoners uit 2017. Inwoners hebben in deze jaren een grotendeels identieke vragenlijst ingevuld, waardoor tot op laag-geografisch niveau vergelijkingen tussen de jaren kunnen worden gemaakt. Daarnaast maken we gebruik van allerlei gegevens die de omgeving van Zeeland kenmerken. Dat geeft zicht op de ruimtelijke en sociaaleconomische infrastructuur.

De demografische ontwikkelingen in Zeeland maken een belangrijk deel uit van de analyses, omdat daarmee trends kunnen worden beschreven en inschattingen gemaakt voor de toekomst. Daarmee willen we belangrijke lijnen zichtbaar maken voor de beleidsopgaven van de Zeeuwse overheden.

De leefsituatie in Zeeland

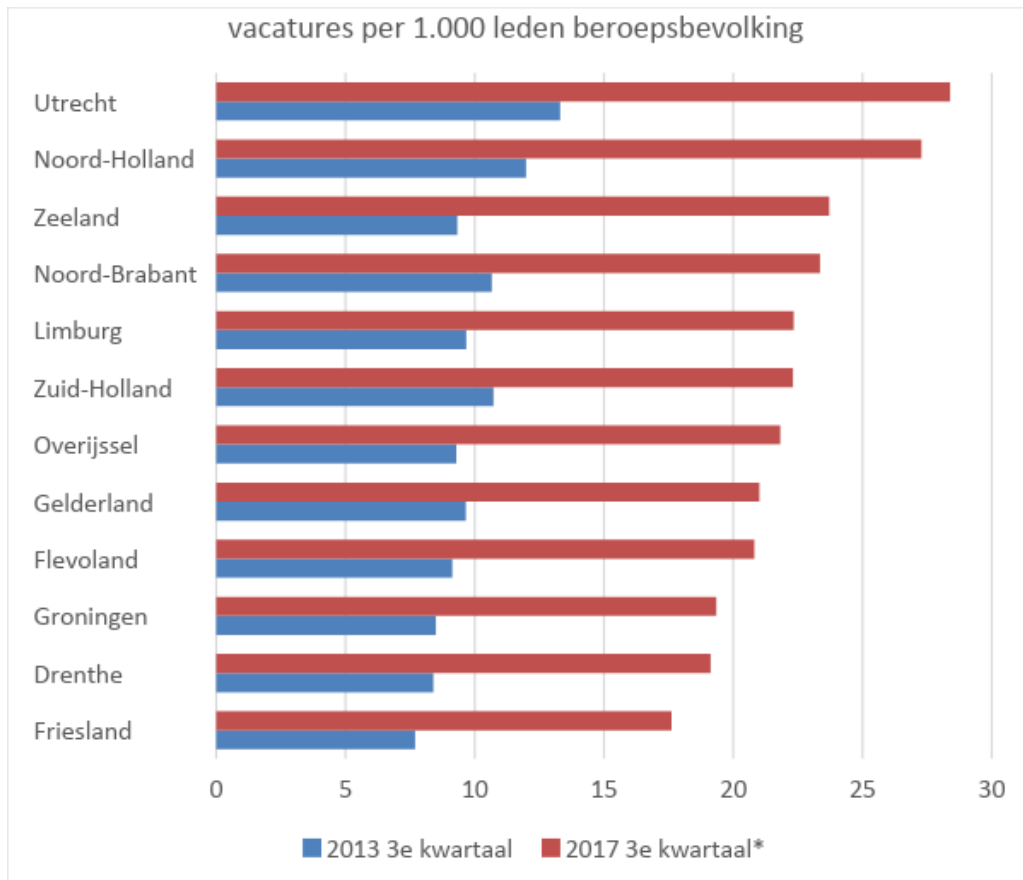
De jaren tussen 2009 en 2013 werden gekenmerkt als jaren van economische crisis. De periode 2013 tot 2017 stond in het teken van economisch herstel. Door de crisis die in 2008 begon, raakte de woningmarkt in het slop, daalden de inkomens, werden de bestedingen minder en kreeg het consumentenvertrouwen een ernstige knauw. In 2013 was voor veel mensen in Nederland de leefsituatie verslechterd. Het aantal mensen in de bijstand groeide veel sterker dan de jaren ervoor. In Zeeland nam het aantal mensen met een uitkering fors toe en explodeerde de werkloosheid onder jongeren. Daarna keert het economisch tij in Nederland. De werkloosheid begint weer te dalen, de woningmarkt trekt aan, het consumentenvertrouwen neemt weer toe².

² Van der Wouw, D. (2017). Economische Atlas Zeeland 2017. Middelburg: ZB | Planbureau.

— Zeeland — Nederland
Figuur 2 Werkloosheid. Bron: CBS

De werkloosheid, die in 2013 opliep tot bijna 6%, is weer gedaald naar het niveau van voor de crisis en ligt beduidend onder de 5% (figuur 2). Daarmee zit Zeeland onder de grens die de afgelopen jaren gold als niveau van frictiewerkloosheid. Het werkloosheidspercentage in Zeeland is het laagste van Nederland. Ook in andere provincies daalt de werkloosheid snel en stijgt de vraag naar kwalitatief goede arbeidskrachten. In het derde kwartaal van 2017 is Zeeland na Utrecht en Noord-Holland de provincie met de meeste vacatures per 1.000 leden van de beroepsbevolking (figuur 3). Dat betekent dat de regionale arbeidsmarkt in Zeeland in toenemende mate moet concurreren met die van provincies rondom Zeeland. Dat vraagt om het organiseren van een aantrekkelijker en duurzamer woon-, leef- en werkklimaat waar ook de jongeren van nu en straks hun toekomst kunnen opbouwen.

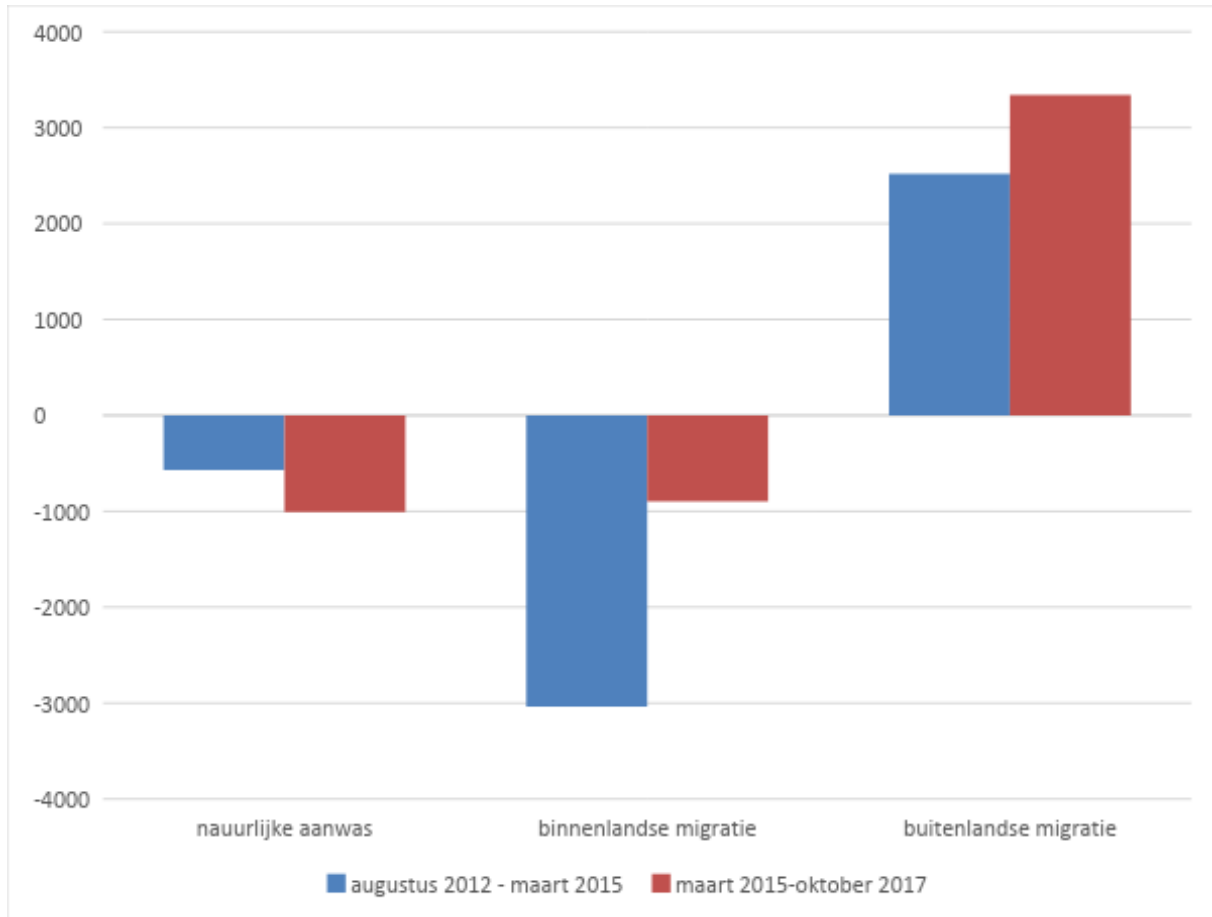
Figuur 3 Vacatures per 1.000 leden van de beroepsbevolking. Bron: CBS (* voorlopige cijfers)

Vergrijzing en ontgroening

In de periode van 2013-2017 heeft Zeeland zowel te maken met krimp als met groei van de bevolking. In 2013 en 2014 staat de bevolkingsontwikkeling vooral in het teken van het wegtrekken van jongeren, wat de instroom vanuit het buitenland overschaduwde en samen met een sterfteoverschot zorgt voor dalende bevolkingsaantallen in vrijwel alle Zeeuwse gemeenten. In maart 2015 is de trend van een krimpende bevolking omgeslagen naar een groeibeweging. In de bijna drie jaar daarna stijgt het aantal inwoners van Zeeland met ruim 1.400, terwijl in dezelfde periode vóór maart 2015 de bevolking nog met bijna 1.000 daalde (figuur 4). De oorzaak van deze ommekomst ligt vooral in de toename van de vestiging vanuit andere provincies. Dat heeft de jaarlijkse uittocht van Zeeuwse jongeren die elders gaan studeren voor een veel groter deel weten te compenseren. Eind oktober 2017 is het inwonertal van Zeeland volgens het CBS gegroeid naar 382.141.

Zeeland heeft door de vergrijzing wel te maken met een groeiend sterfteoverschot, waardoor de structurele krimp nog steeds toeneemt. Maar omdat het vertrek naar elders in het land zo sterk is afgenomen, is de toegenomen migratie vanuit het buitenland meer dan voldoende compensatie. De aantrekkende economie, waardoor we in Zeeland handen tekort komen, en

de oververhitte woningmarkt in de Randstad liggen voor de hand als verklaringen voor deze ommekeer in de bevolkingsontwikkeling.

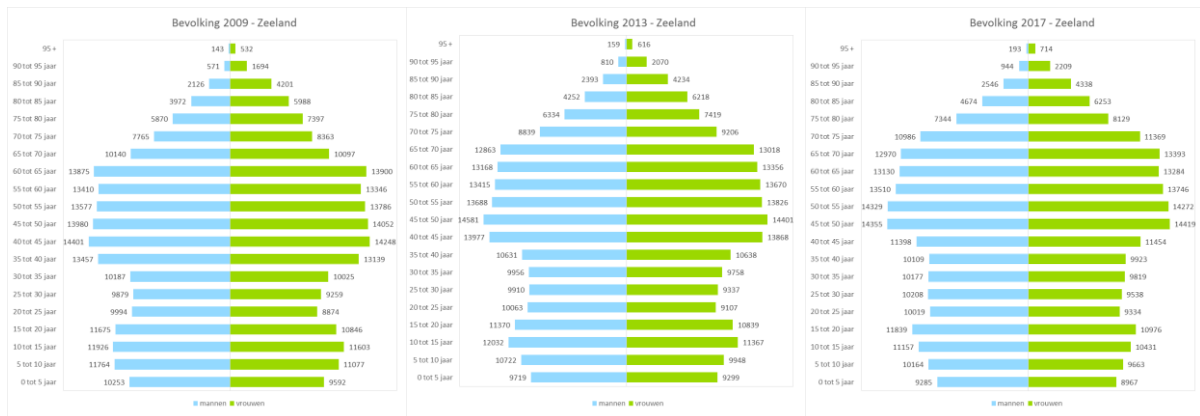
Figuur 4 Natuurlijke aanwas en migratie in Zeeland. Bron: CBS

De afgelopen jaren is de samenstelling van de bevolking sterk veranderd. Deze veranderingen zijn goed te zien in de bevolkingsopbouw van Zeeland. Die is al lang geen piramide meer, maar heeft meer de vorm aangenomen van een paddenstoel (figuur 5). Daarin zijn drie ontwikkelingen zichtbaar: vergrijzing, ontgroening door het vertrek van jongeren en een dalend aantal geboorten.

Tussen het jaar 2000 en 2016 daalde het aantal geboorten met bijna een kwart. Dat heeft grote gevolgen voor de inrichting van de samenleving. Zo is het aantal basisschoolleerlingen fors gedaald tot onder de 30.000. Ondanks alle pogingen om kleine scholen zo lang mogelijk open te houden, neemt het aantal basisscholen af van 244 in 2009 naar 202 in 2017. Daardoor is in 27 van de 125 woonplaatsen in Zeeland inmiddels geen basisschool meer.

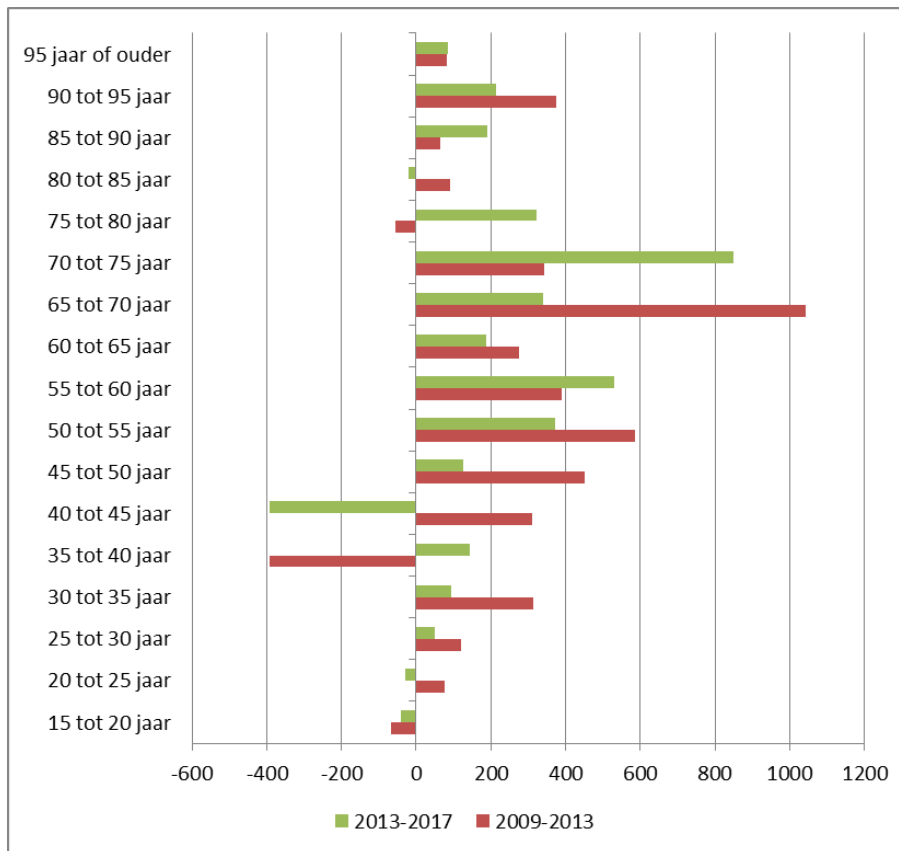
Jongeren verlaten voor een belangrijk deel de provincie om elders te studeren. Slechts 23% keert terug om in Zeeland te wonen en te werken (De Cuyper, 2017). We zien dat terug in de bevolkingsopbouw van Zeeland, met opvallend kleine leeftijdsgroepen tussen de 20 en 45 jaar.

Met 23% ouderen (65+) is Zeeland de meest vergrijsde provincie van Nederland. Het aantal ouderen in de provincie is sinds 2009 met een kwart toegenomen. De levensverwachting is in de afgelopen jaren blijven stijgen, met als gevolg dat de druk op voorzieningen voor ouderen is toegenomen. In 2009 waren er 2.940 Zeeuwen van 90 jaar of ouder. In 2017 is dat met bijna 40% gestegen tot 4.060.

Figuur 5 Bevolking van Zeeland

Het aantal huishoudens in Zeeland groeit. Tussen 2013 en 2017 zijn er 2.341 huishoudens bijgekomen. Dat is iets meer dan de helft van de groei in de vier jaar daarvoor. Op 1 januari 2017 telde het CBS in Zeeland 172.925 huishoudens. De huishoudensgroei is volledig toe te schrijven aan de toename van eenpersoonshuishoudens (figuur 6). In je eentje wonen in een eengezinswoning is de normaalste zaak van de wereld geworden. In 2017 wordt 35% van alle bewoonde woningen in Zeeland door slechts één persoon bewoond. In Vlissingen is het aandeel huishoudens dat uit één persoon bestaat met 43% het hoogst, in Kapelle is dat met 26% het laagst. Het aantal eenpersoonshuishoudens is het meest toegenomen onder de 70-75 jarigen, vaak als gevolg van het ontvallen van de partner. Het aantal huishoudens met kinderen is tussen 2009 en 2013 gedaald met 1.200. In minder dan een derde van de huishoudens wonen ook kinderen.

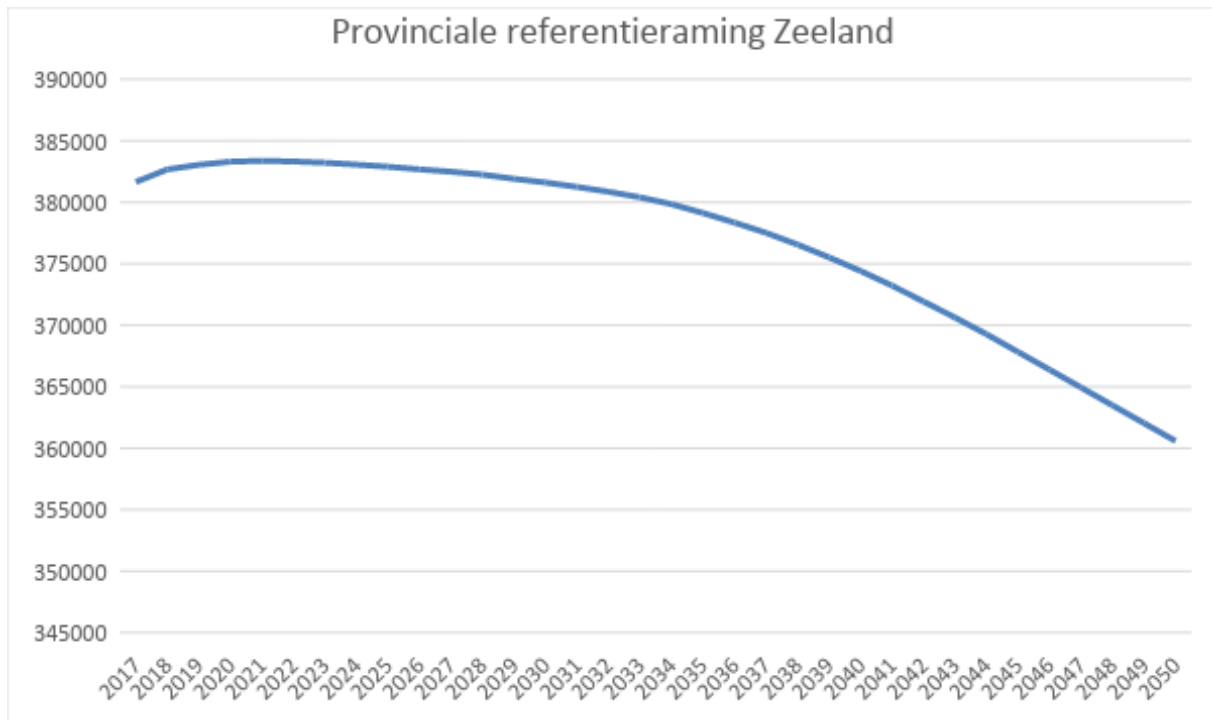

Figuur 6 Toename eenpersoonshoudens

Onder jongeren (de starters op de woningmarkt) is het aantal alleenwonenden in de laatste vier jaar veel minder toegenomen dan in de vier jaren daarvoor.

Bevolkingsprognose

De laatste Provinciale bevolkingsprognose stamt uit 2015. Die prognose had de recente instroom van vluchtelingen onvoldoende voorzien, waardoor het werkelijke bevolkingsaantal iets hoger uitkomt. De nieuwe referentieraming PRIMOS 2017 houdt daar wel rekening mee (figuur 7). De migratie van en naar het buitenland wordt ingeschat op een positief saldo in de toekomst. De prognose gaat verder uit van een stijgend sterfteoverschot. Dat is gezien de aanhoudende vergrijzing en ontgroening onvermijdelijk. De binnenlandse migratie is vanaf 2009 onafgebroken negatief, maar de laatste twee jaar wel beduidend minder dan de periode daarvoor.

Figuur 7 Bevolkingsprognose Provincie Zeeland (referentieraming PRIMOS).

Volgens de referentieraming zal na 2021 de bevolking in Zeeland afnemen en in 2050 uitkomen rond de 360.000. De bevolkingsprognoses zijn een uitkomst van voorspellingen van geboorten, sterfte en migratie. De eerste twee componenten zijn redelijk goed in te schatten en leveren de komende jaren een structurele natuurlijke krimp van de bevolking op. Bij migratie is dat veel lastiger en afhankelijk van een complex aan minder voorspelbare factoren.

De instroom vanuit het buitenland en andere delen van Nederland en de uitstroom naar elders kan als gevolg van veranderingen in wet- en regelgeving (Europees en nationaal), de ontwikkelingen in de trekkracht van de ons omringende regio's (inclusief Vlaanderen), de ontwikkeling bij Zeeuwse bedrijven en het succes van Zeeuws overheidsbeleid, sterk afwijken van de in deze prognose verwachte aantallen. Uiteindelijk gaat dat wel bepalen of het inwonertal de komende jaren stijgt of daalt. Belangrijker voor de kwaliteit van de Zeeuwse samenleving is echter niet een kwantitatieve groei of krimp van het aantal inwoners, maar de aansluiting van wensen en behoeften bij burgers en bedrijven en de mate waarin de omgeving van Zeeland in ruimtelijk, sociaal en economisch opzicht daar duurzaam en perspectiefrijk bij aansluiten.

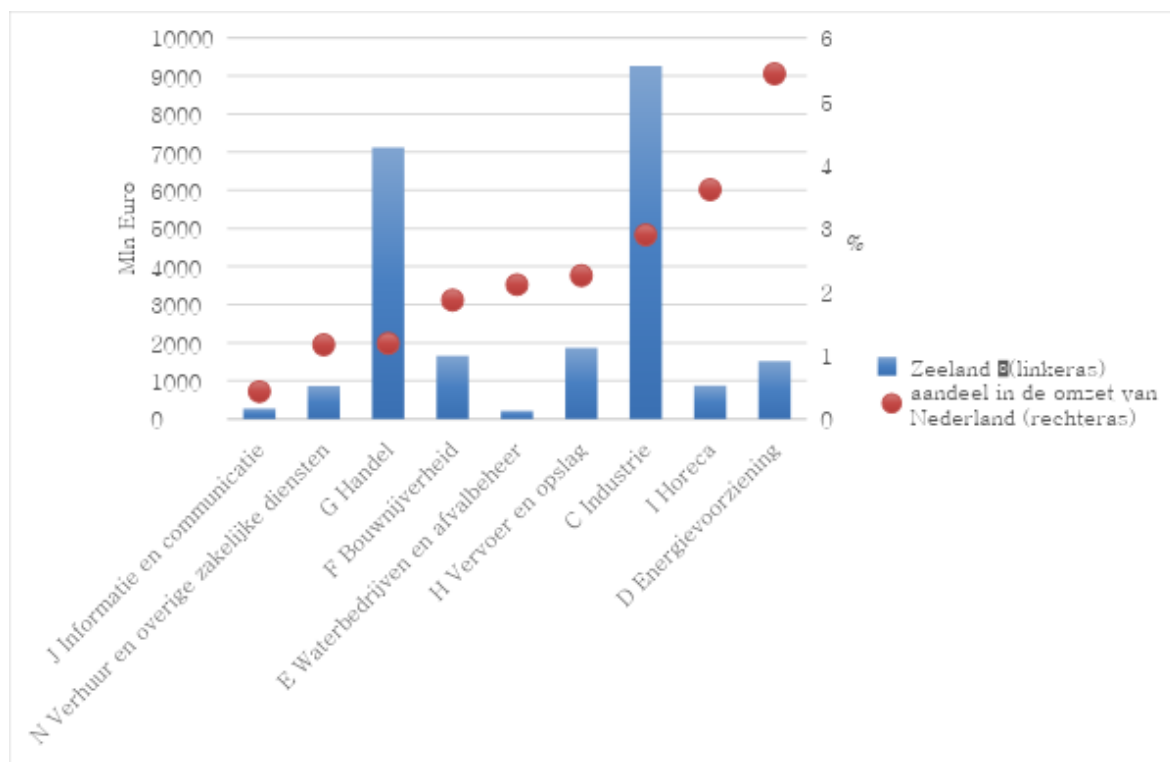
Planbureau
en Bibliotheek
van Zeeland

ECONOMIE

Ondernemen, werken, leren

Ondernemen

De regionale economie van Zeeland heeft een voor Nederland bescheiden omvang. De beroepsbevolking is 2,1% van die in Nederland en in 2016 is het aandeel in de opbrengst van de landelijke economie 1,7%. In geld uitgedrukt is dat 12,242 miljard euro³. De netto-omzet bij bedrijven, dat is de opbrengst uit verkoop van goederen en diensten aan derden (exclusief btw), verschilt sterk per sector (figuur 8). Met ruim 9 miljard is de omzet uit industrie veruit het grootst: 3% van de landelijke omzet in die sector. De energievoorziening en horeca leveren veel minder omzet, maar hebben binnen hun sector wel grotere aandelen in de landelijke economie dan de industrie. Erg bescheiden is de omzet in de ICT in Zeeland.

Figuur 8 Omzet in diverse economische sectoren in Zeeland en hun aandeel in de omzet in Nederland. (Bron: CBS).

De werkloosheid in Zeeland is erg laag. Als de economische voorspoed de komende jaren aanhoudt, zal door de krimpende beroepsbevolking de krapte op de Zeeuwse arbeidsmarkt een belangrijk stempel drukken op de ontwikkelingen in de regionale economie. Het tekort aan werkenden zal moeten worden

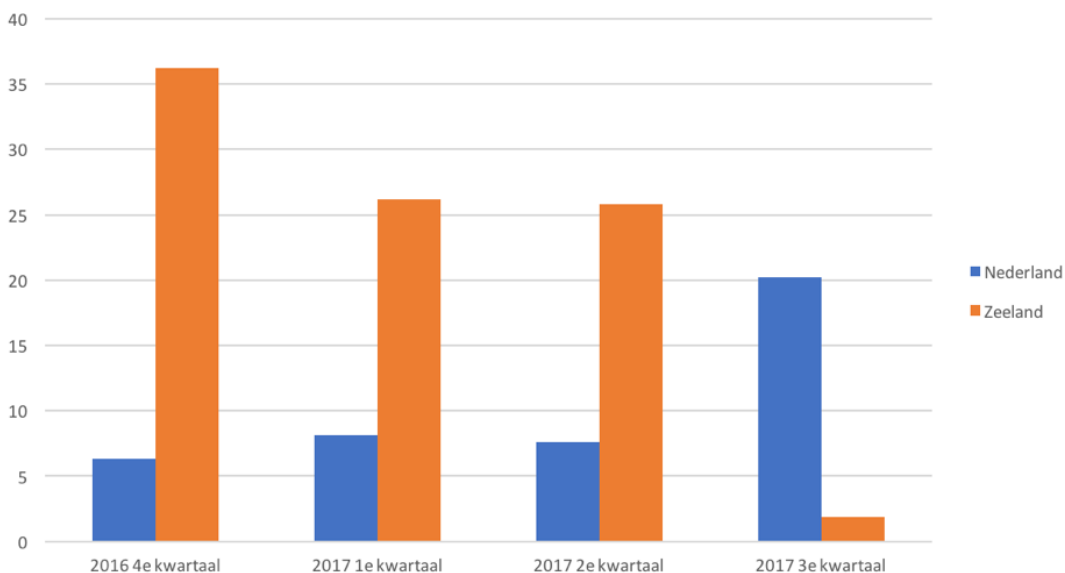
³ Bbp tegen marktprijzen.

opgevangen vanuit de arbeidsreserve, van buiten de provincie of door een groei in het aantal uren per werkende. De raming is dat Zeeland 6.000 werkzame personen tekort komt tot 2022. Als er geen structurele wijzigingen plaatsvinden, gaat dit tekort ofwel ten koste van economische groei en zal bedrijvigheid wegtrekken, ofwel moeten bedrijven aanvullende maatregelen nemen om met minder personeel toe te kunnen (robotisering, automatisering). In dit verband zal met name tussen 2020 en 2022 het aantal Zeeuwse banen afnemen, als migratie of inkomende pendel niet toeneemt⁴.

Conjunctuurbeeld

Zeeuwse ondernemers volgen over het algemeen de landelijke trend als het gaat om hun beoordeling van de economie. Uit de conjunctuurenquête van het CBS blijkt dat vanaf het tweede kwartaal van 2014 de verwachtingen van ondernemers over het economisch klimaat overwegend positief worden. Sinds het tweede kwartaal van 2015 zijn zelfs alle indicatoren voor de economische conjunctuur positief. De economie zit volgens de ondernemers duidelijk in de lift en men kijkt vol vertrouwen naar de (nabije) toekomst.

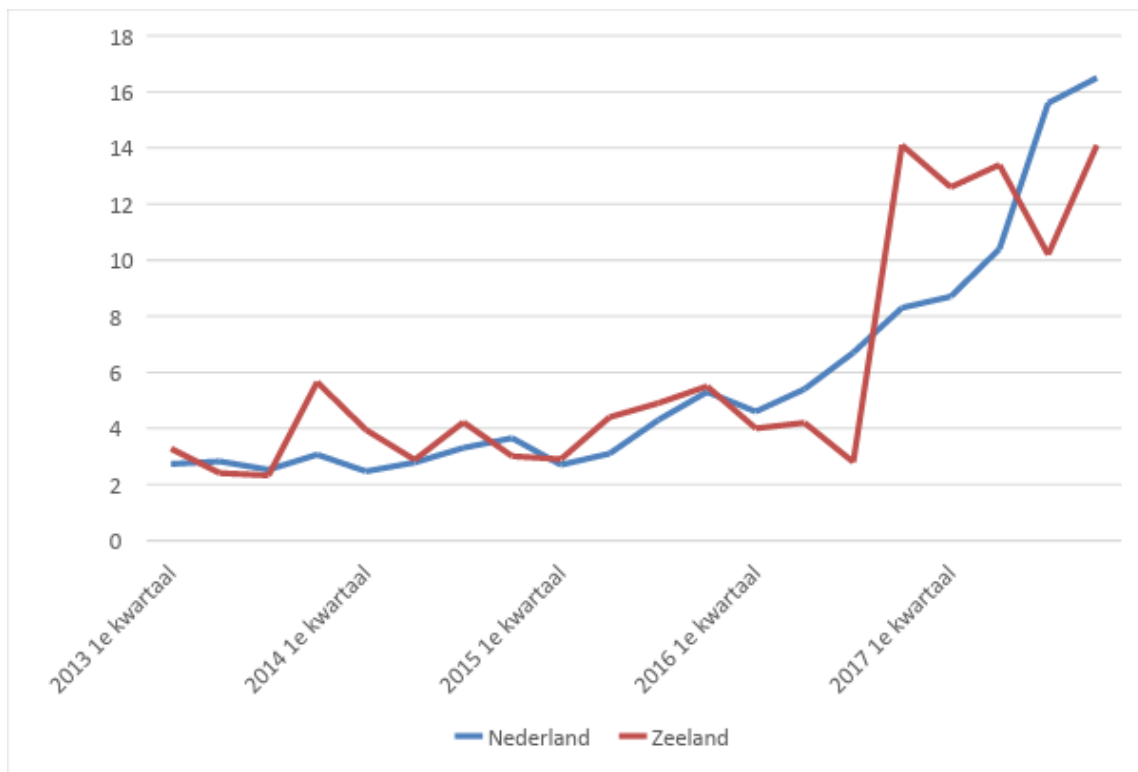
De meeste bedrijven in Nederland en Zeeland ervaren nauwelijks belemmeringen. Een stijgend tekort aan arbeidskrachten vormt vanaf begin 2016 wel in toenemende mate een belemmering voor ondernemers in Nederland. Zeeuwse ondernemers geven dit signaal aan het eind van 2016 massaler af. Dan zegt 14% een tekort aan personeel te ervaren als belemmering. Opmerkelijk genoeg zwakt deze belemmering daarna in Zeeland weer af. Vooral in de bouwnijverheid is die trend duidelijk zichtbaar en tegen de landelijke trend in (figuur 9).

Figuur 9 Percentage bouwbedrijven met tekort aan personeel als belemmeringen bij het ondernemen. Bron: CBS

⁴ Van der Wouw, D. (2017) Economische Atlas Zeeland. ZB | Planbureau : Middelburg.

Gezien de lage werkloosheid in Zeeland zou men verwachten dat Zeeuwse bouwbedrijven veel meer dan elders staan te springen om arbeidskrachten. Eind vorig jaar gaf nog meer dan een derde van de Zeeuwse bouwbedrijven aan dat zij door een tekort aan personeel in hun activiteiten werden belemmerd, fors boven het landelijke cijfer van 6%. Des te opmerkelijker is het dat die tekorten in het derde kwartaal van 2017 zijn verdwenen. De bouwwereld in Zeeland stelt zich blijkbaar in op de beperkte beschikbaarheid van arbeidskrachten. Dit zou wel eens trendsettend kunnen zijn.

Figuur 10 Saldo van ondernemers die wel of geen belemmeringen ervaren bij het verkrijgen van arbeidskrachten.

Ook bij de inschatting van de personeelssterkte die ondernemers verwachten in de komende drie maanden, zijn de Zeeuwse ondernemers aan het eind van 2017 beduidend voorzichtiger met uitbreiding dan landelijk (figuur 10). De drie kwartalen daarvoor waren ondernemers in Zeeland juist positiever.

Opdrachten/orders worden uitgedrukt in maanden werk. In het vierde kwartaal van 2013 was er in Nederland voor 4,2 maanden werk, in Zeeland lag dat op 3,9. In het vierde kwartaal van 2017 is er voor 6,2 maanden werk in Zeeland, een fractie minder dan landelijk. De industriële portefeuille is in Zeeland veel beter gevuld dan de Nederlandse als geheel, namelijk 5 maanden ten opzichte van 4 maanden. In de bouwnijverheid was het juist weer lager: namelijk 8,1 in Zeeland ten opzichte van 9,4 maanden in Nederland.

Sociaaleconomisch regioprofiel

De regionale economie van Zeeland wordt door drie motoren gevoed: havens, toerisme en steden. De havens en daaraan verbonden bedrijvigheid zijn goed

voor bijna de helft van de waarde die Zeeland toevoegt aan de economie van Nederland. De haveninfrastructuur gaat vanaf 2018 een sterke internationale ontwikkeling doormaken door de fusie van de Zeeuwse havens met die van Gent. Er ontstaat een internationaal aangestuurd havengebied. De vernieuwing van de Zeesluis bij Terneuzen, medegefinancierd door België, speelt daarin een belangrijke faciliterende rol. De ontwikkeling van offshore activiteiten in de Zeeuwse havens heeft daarbij twee gezichten. De ontwikkeling is sterk afhankelijk van de energietransitie van fossiele brandstoffen naar volledig duurzame energiebronnen, zoals zonne- en windenergie. Zeeland heeft immers enkele grote bedrijven die veel CO₂ uitstoten.

Het programma 'Smart Delta Resources' brengt partijen in en rond Zeeland bij elkaar, om te werken aan een circulaire en op biomassa gebaseerde economische productie. De omslag die de chemie en de raffinage moeten maken, zal veel investeringen vergen. De overslag van kolen, de industrie rond boorplatformen en de ontwikkeling van windmolens maken de Zeeuwse economie sterk afhankelijk van de koers en de snelheid van de energietransitie. De energietransitie is daarmee zowel een kans als een risico voor de regionale economie⁵.

Het toerisme in Zeeland is een tweede motor. De recreatiesector zorgt voor veel werkgelegenheid en bedrijvigheid, maakt culturele evenementen mogelijk en genereert een relatief hoog lokaal voorzieningenpeil. Zeeland staat bekend als recreatieland. Dat heeft een positief effect op de (economische) aantrekkelijkheid van Zeeland voor mensen en bedrijven. Met 2,4 miljoen gasten en 10,1 miljoen overnachtingen is Zeeland in 2016 één van de belangrijke toeristische gebieden in Nederland. De kust met de zandstranden is de voornaamste toeristische trekker.

De plannen om de toeristische sector verder uit te bouwen geven evenwel vaker frictie met natuurorganisaties en bewoners. Die zien ontwikkelingsplannen voor vakantieparken en hotels in de kuststrook veelal als aantasting van het waardevolle landschap. In het Kustpact⁶ erkennen alle betrokken partijen de unieke waarden van de Nederlandse kust, met de openheid en rust, met de recreatie, de voorzieningen en de variatie. Er zijn afspraken gemaakt over een goede balans tussen bescherming en ontwikkeling van de kuststrook.

Een derde economische motor, de stedelijke aantrekkelijkheid die voortkomt uit agglomeratievoordelen en het vervullen van regionale centrumfuncties van steden, is in Zeeland sterk onderontwikkeld en verliest terrein aan de omliggende stedelijke gebieden. De stedelijke economie wint nationaal en internationaal steeds meer aan betekenis en voedt de kenniseconomie. Kennis en innovatie worden daarbij steeds bepalender voor economische ontwikkeling.

⁵ <https://www.ing.nl/zakelijk/kennis-over-de-economie/jouw-provincie/vooruitzichten-regios/regios/zeeland.html>

⁶ <https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/convenanten/2017/02/21/kustpact/kustpact.pdf>

Nederland is een Europees land met een hoge innovatiegraad en sterke groei aan innovatieve economische activiteiten. In Zeeland is in 2016 het innovatieve presteren met 13% afgenomen ten opzichte van 2014. Zwakste punt van Zeeland is de financiering vanuit de overheid en het hoger onderwijs van onderzoek en ontwikkeling (publieke R&D)⁷. Er wordt, met andere woorden, weinig geïnvesteerd in kennis. Dat wordt wel als cruciaal gezien voor de toekomstige concurrentiekracht en welvaart van een regio⁸. Met het initiatief 'Campus Zeeland' worden stappen gezet om dit in te halen⁹.

Uit een analyse van het concurrentievermogen van Zeeland in vergelijking met andere regio's in Europa, destilleert het Planbureau voor de leefomgeving drie belangrijke beleidsvelden waarmee Zeeland zijn concurrentiekracht kan versterken. Dat zijn wonen, kennis en onderwijs en bereikbaarheid. Ook cultuur en recreatie vragen volgens het PBL beleidsaandacht¹⁰.

Verwachtingen voor 2018

Het UWV¹¹ verwacht banengroei in bijna alle sectoren in Zeeland (figuur 11). Zelfs de industrie die jarenlang personeel heeft afgestoten, is nu een van de groeiende sectoren. Alleen de financiële diensten gaan fors krimpen. In het onderwijs en het openbaar bestuur zullen de banen iets afnemen.

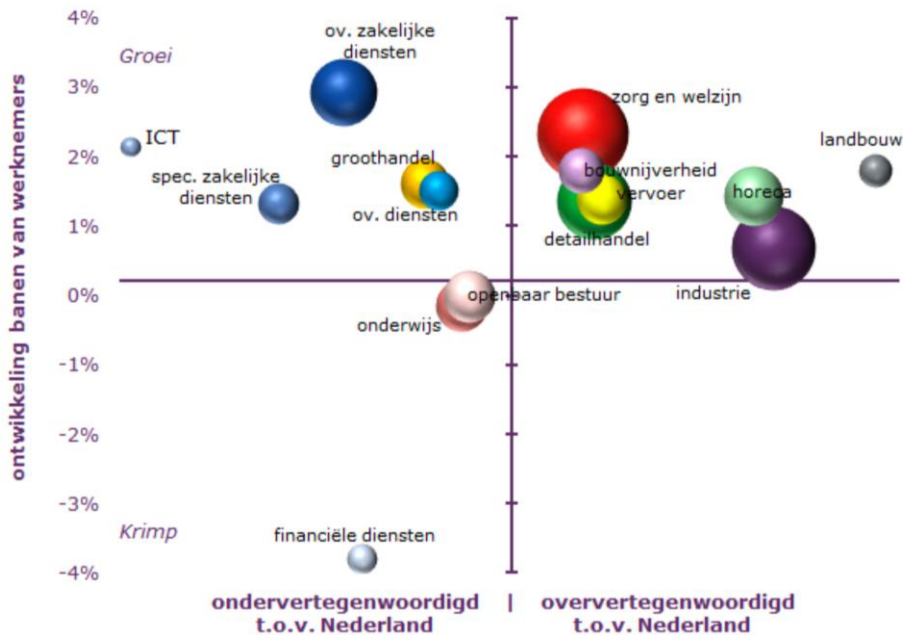
⁷ Zie ook: Commissie structuurversterking en werkgelegenheid Zeeland (2016). Zeeland in stroomversnelling.

⁸ http://www.pbl.nl/sites/default/files/cms/publicaties/PBL-2011-De_concurrentiepositie_van_Nederlandse_regios-500210002_1.pdf

⁹ <https://campuszeeland.nl/speerpunten/b%C3%A8ta-college.html>

¹⁰ <http://themasites.pbl.nl/winnaars-verliezers-regionale-concurrentie/#/concurrentiebeleid?region=R176§or=PTOTAL>

¹¹ UWV (2017) Regio in beeld.

Figuur 11 Prognose voor 2018 van de werknemersbanen per sector in Zeeland: omvang, aandeel en ontwikkeling. Bron: UWV

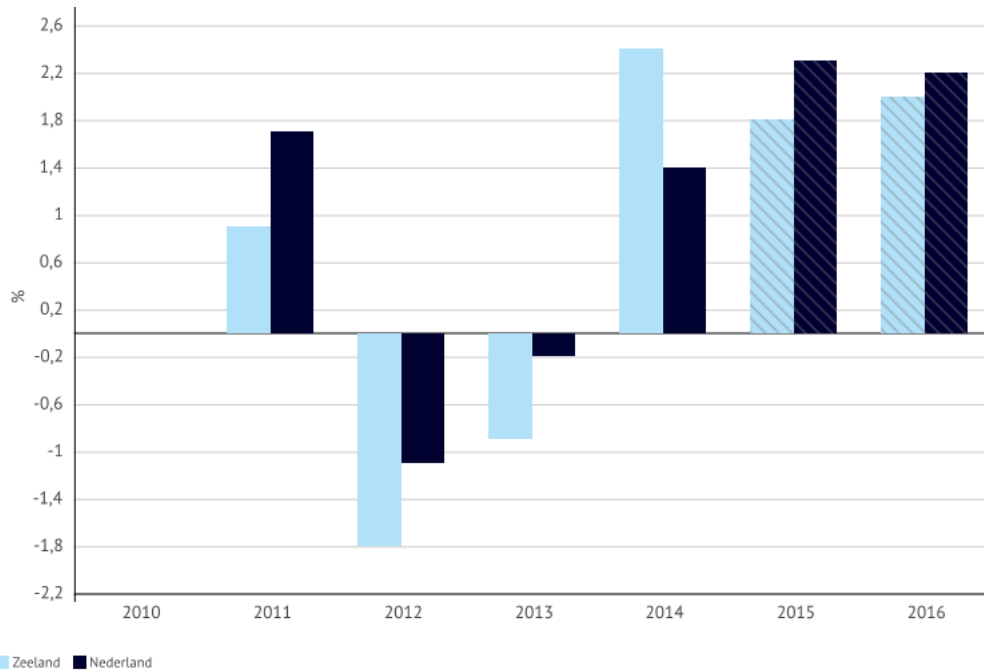
Ook partijen als Rabobank en ING rekenen erop dat de economie in 2018 verder aantrekt. Er zullen steeds meer vacatures komen en men waarschuwt voor arbeidsschaarste¹². ING denkt dat een personeelstekort de economische groei gaat belemmeren. De Zeeuwse economie zal volgens ING groeien met 2,7%¹³.

Macro-economie

Datgene wat we met zijn allen in Nederland verdienen, wordt uitgedrukt in het bruto binnenlands product (bbp). De volumeontwikkeling van het bbp is de maatstaf voor de economische groei. De volumeontwikkeling van het bbp is ook beschikbaar voor Zeeland.

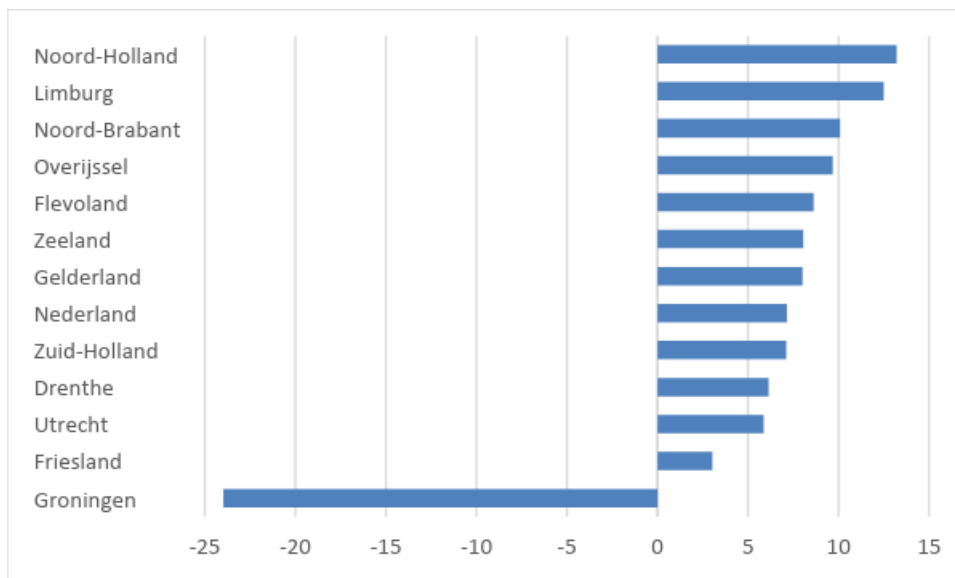
¹² <https://economie.rabobank.com/publicaties/2017/december/arbeidsschaarste-nederlandse-sectoren/>

¹³ <https://www.ing.nl/zakelijk/kennis-over-de-economie/jouw-provincie/vooruitzichten-regios/regios/Zeeland.html>

Figuur 12 Jaarlijkse economische groei. Bron: CBS statline.

De ontwikkeling van het bbp laat zien dat de jaarlijkse mutaties in Zeeland in de periode 2010-2016 groter zijn dan in Nederland (figuur 12). Dat geldt vooral in jaren van economische krimp (2012 en 2013). In de laatste twee jaren is de economische groei in Zeeland iets lager dan landelijk.

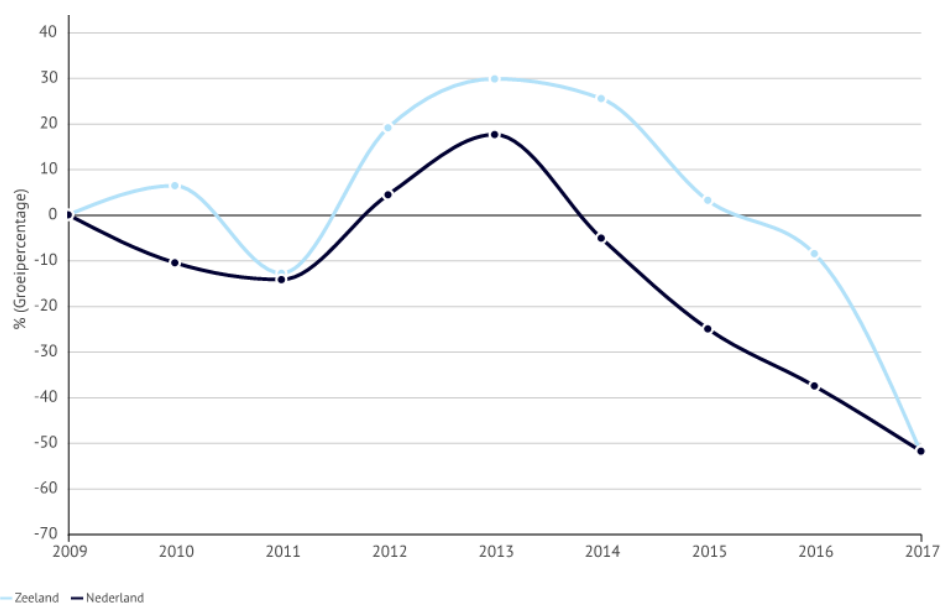
Figuur 13 Ontwikkeling bbp per inwoner 2012-2016. Bron: CBS

Per inwoner dragen Zeeuwen gemiddeld (ongeveer een kwart) minder bij aan het bruto nationaal product dan een gemiddelde Nederlander (figuur 13). De ontwikkeling tussen 2012 en 2016 is echter positief: Zeeland haalt iets van haar achterstand in. Zeker in vergelijking met Groningen, waar de teruglopende

aardgasbaten een sterk negatief effect hebben op de ontwikkeling van het bbp per inwoner.

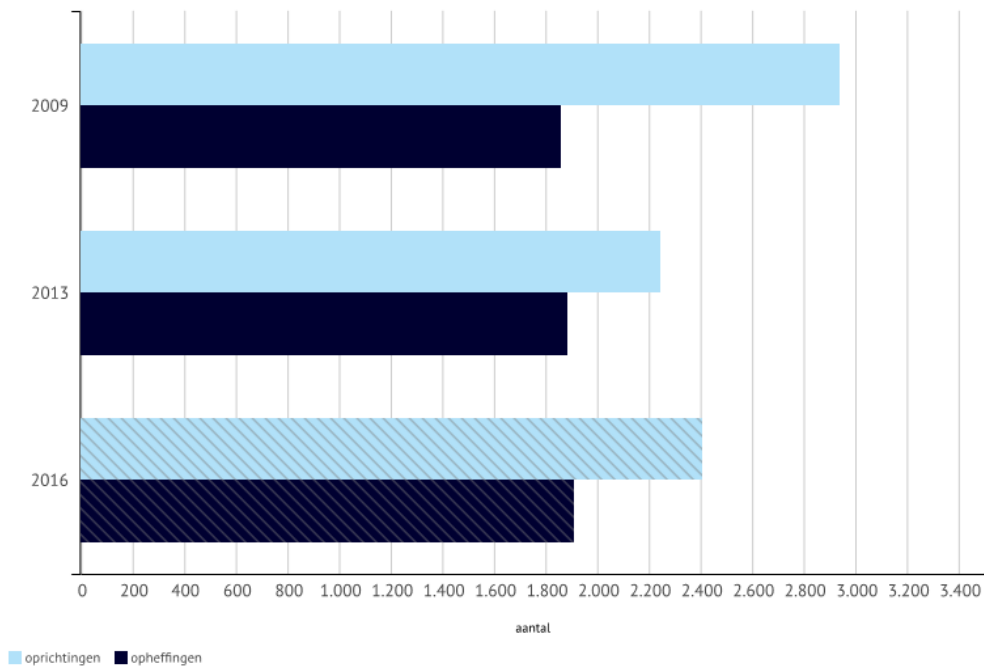
Bedrijvigheid

Zeeland telt in 2017 31.800 vestigingen van bedrijven. Het particuliere bedrijfsleven in Zeeland is daarbij goed voor 73% van de banen in de provincie (RIBIZ). De collectieve sector (openbaar bestuur en overheidsdiensten, onderwijs, gezondheids- en welzijnszorg) levert 27% van de banen. Het aandeel van de marktsector is daarmee iets gestegen ten opzichte van 2013.

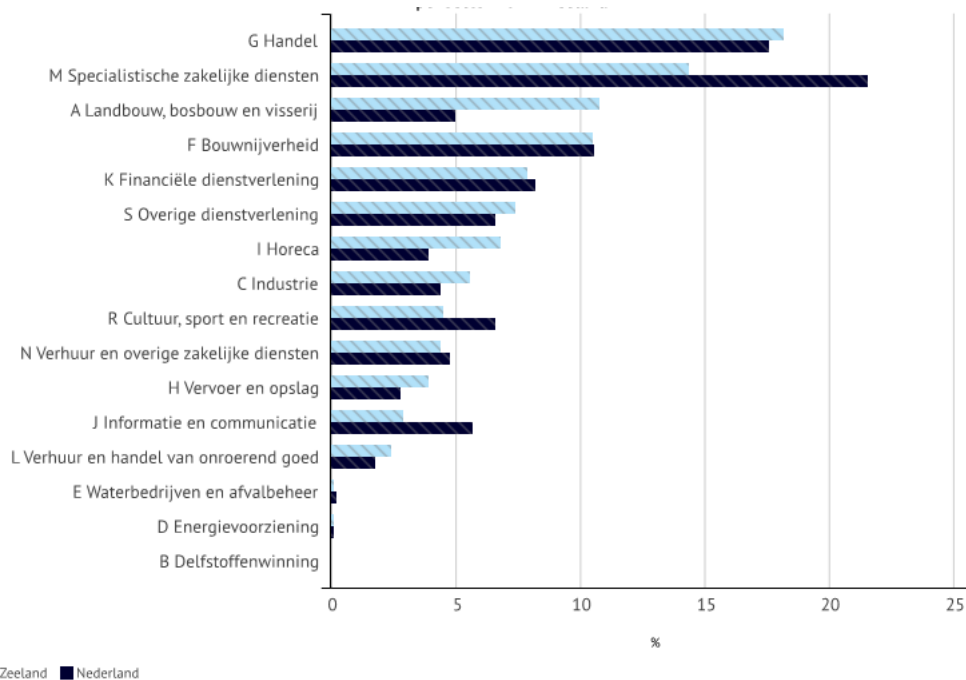
Figuur 14 Ontwikkeling in het aantal uitgesproken faillissementen in Zeeland sinds 2009. Bron: CBS

Het aantal bedrijven in Zeeland groeit jaarlijks. De oprichtingen overtreffen de opheffingen ruimschoots (figuur 15). Het aantal opheffingen is daarbij redelijk constant, maar de opheffingen als gevolg van faillissement variëren nogal (figuur 14). In 2013 gingen 20% meer bedrijven failliet dan in 2009. In 2017 is dat aantal ten opzichte van 2009 in Zeeland en Nederland met 50% gedaald. Het aantal oprichtingen is in 2016 beduidend minder dan in 2009, maar weer iets meer dan in 2013. De balans is in 2016 gunstiger dan in 2013 en resulteerde in dat jaar in een toename met 500 bedrijven.

Figuur 15 Bedrijvendynamiek in Zeeland. Bron: CBS statline

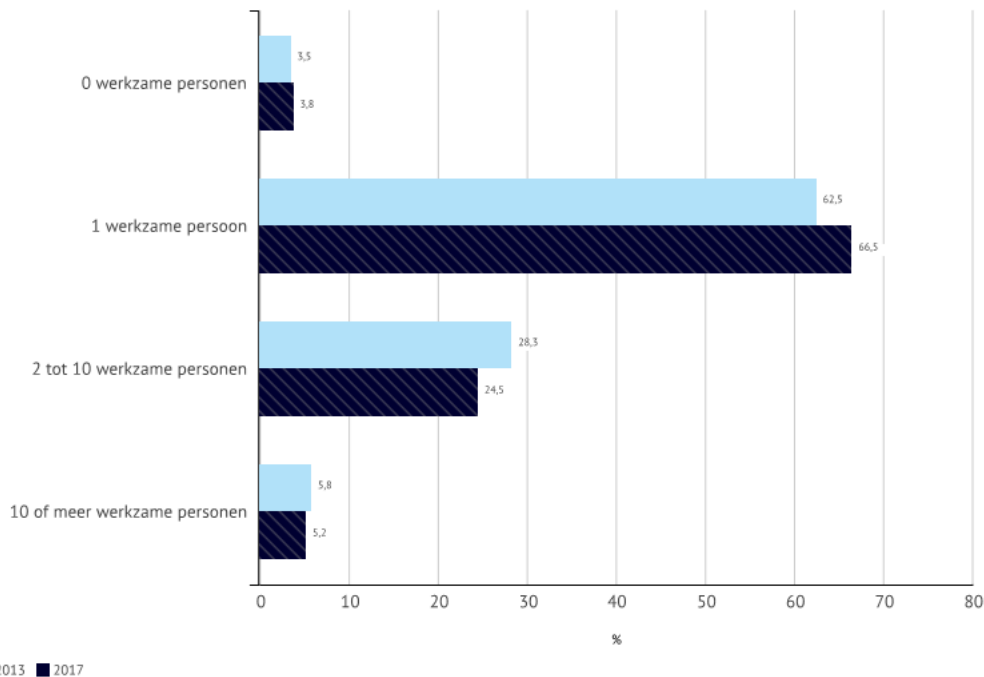
De handel is de economische sector met de meeste bedrijfsvestigingen in Zeeland. Bijna één op de vijf bedrijven wordt geschaard onder deze kop. Daaronder vallen de groot- en detailhandel (verkoop zonder aanbrenge van veranderingen) in alle soorten goederen en de diensten die bij de verkoop van goederen worden verleend, de tussenhandel/handelsbemiddeling en de reparatie van auto's en motoren.

Figuur 16 Aandeel bedrijven per sector in 2017. Bron: CBS statline.

In Nederland is het aantal bedrijven in de specialistische zakelijke dienstverlening met 22% het grootst (figuur 16). Deze sector omvat bedrijven die zich bezighouden met advisering, onderzoek en overige specialistische zakelijke dienstverlening. In Zeeland maken zij slechts 14% uit van het totaal aantal bedrijven. De sector Informatie en Communicatie is in Zeeland eveneens sterk ondervertegenwoordigd. Relatief weinig bedrijven houden zich hier bezig met de productie en distributie van informatie, de voorziening van de infrastructuur om die informatie door te geven of activiteiten op het gebied van data- en communicatie-informatietechnologie en het bewerken van data en andere informatie.

Het aantal eenmansbedrijven is de laatste jaren sterk toegenomen. In Nederland is bijna driekwart van de bedrijven een eenmanszaak. In Zeeland zijn twee van de drie bedrijven een eenmanszaak (figuur 17). De middelgrote bedrijven met 2 tot 10 werkzame personen zijn in Zeeland sterker vertegenwoordigd dan landelijk en maken een kwart van het totaal uit. Landelijk is dat 19%.

Figuur 17 Percentage bedrijven naar omvang personeel. Bron: CBS Statline

Werken

Banen

Gerekend naar de omvang van de beroepsbevolking zijn er weinig banen voor werknemers in Zeeland: in december 2016 zijn het er volgens het CBS 150.100. Dat is 1,9% van alle werknemersbanen in Nederland. De werkloosheid in Zeeland is al jarenlang het laagst van Nederland. Eigenlijk is er alleen nog sprake van frictiewerkloosheid. Van de Zeeuwse werkzame personen zijn er 31.000 aan het werk als zelfstandige. Ten opzichte van december 2012 is er eind 2016 een afname van 1.600 banen. In diezelfde periode is het aantal werkzame personen wonend in Zeeland toegenomen met 6.000 tot 187.000. Voor een deel is deze toename veroorzaakt doordat meer ouderen zijn blijven doorwerken na hun 65^e.

De krapte op de arbeidsmarkt, die voor ondernemers een ernstig probleem vormt, levert voor werknemers juist goede baanperspectieven. Zeer goede baanperspectieven hebben mensen met een techniekopleiding. Jongeren met een sociaal-culturele of economische opleiding op mbo of universitair niveau hebben de minst gunstige (maar nog altijd redelijke) perspectieven om een baan in hun branche te vinden. Ook mensen met alleen basisonderwijs hebben nog steeds redelijk zicht op een baan in Zeeland.

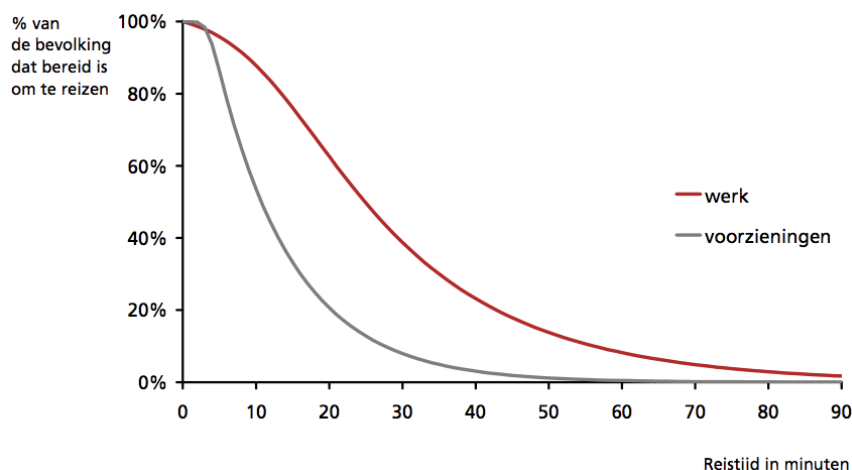
Door de aantrekkende economie ontstaan ook in andere delen van het land tekorten aan arbeidskrachten. Het UWV verwacht dat in Nederland in 2018 een miljoen vacatures zullen ontstaan, waarvan een derde deel moeilijk vervulbaar¹⁴. Werkgevers proberen dit tot nu toe op te lossen door het inzetten van andere

¹⁴ <https://www.uwv.nl/overuwv/Images/20171111-blik-op-het-werven-van-personeel.pdf>

wervingsstrategieën, bijvoorbeeld via sociale media. Volgens het UWV wordt het van groter belang dat bedrijven ook naar alternatieve oplossingen kijken, zoals het zelf opleiden (om- en bijscholing) van kandidaten die (nog) niet voldoen aan alle wensen en eisen van de werkgevers, het aanpassen van functie-eisen, het aanboren van nieuwe doelgroepen of het aantrekkelijker maken van de arbeidsvoorwaarden. Welke strategieën ook worden ingezet, het betekent in elk geval toenemende concurrentie vanuit de steden om Zeeland heen.

Een steeds groter aantal Zeeuwse werknemers werkt buiten Zeeland. In 2015 waren dat er 42.500: meer dan een kwart van alle werknemers. In 2005 telde het CBS nog 26.700 Zeeuwse werknemers met een hoofdbaan buiten de provincie. In 2015 zijn vanuit de rest van het land 24.000 werknemers aan de slag in Zeeland.

Een werknemer in Nederland reisde in december 2015 gemiddeld 22,6 km tussen de woon- en werkgemeente (figuur 18). Om zijn of haar baan in Zeeland te bereiken, reist een Nederlander gemiddeld 27,4 km. Zeeuwen reizen gemiddeld 33,7 km naar hun werk. Is dat werk in Zeeland zelf, dan is de gemiddelde woon-werkafstand slechts 11 km.

Figuur 18 Bereidheid om te reizen voor banen of (culturele) voorzieningen. Bron: Atlas voor gemeenten

Uit onderzoek blijkt dat men voor een baan bereid is langer te reizen dan voor culturele voorzieningen¹⁵. Ongeveer 20% van de werknemers is bereid om meer dan drie kwartier te reizen voor een baan. Uit ander onderzoek blijkt dat de woon-werkafstand groter is naarmate de werkgemeente sterker verstedelijkt is. Zeer sterk-stedelijke werkgemeenten trekken werknemers aan die bereid zijn grote afstanden af te leggen naar het werk. De woonprovincie en het verschil in gemiddelde WOZ-waarde tussen woon- en werkgemeente blijken van invloed op de reisbereidheid. Het ligt voor de hand dat vooral hogeropgeleiden en mensen met een hoog uurloon bereid zijn om ver te reizen voor hun baan¹⁶. De extreem

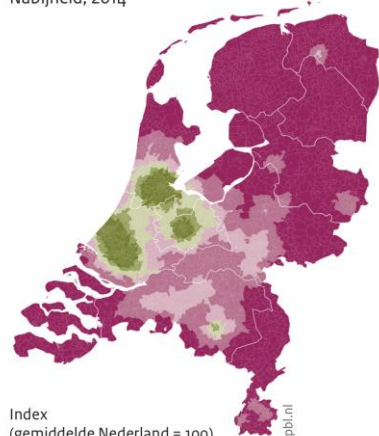
¹⁵ Ponds, R. en O. Raspe (2015) Agglomeratievoordelen en de REOS. Atlas voor gemeenten: Utrecht.

¹⁶ Van Roon, D., A. Vos, F. Linder en B. Dankmeyer (2011) De invloed van opleidingsniveau op de woon-werkafstand. CBS: Den Haag.

lage werkloosheid en het grote en stijgende aantal werkenden buiten de provincie suggereert dat vraag en aanbod van werk in Zeeland slecht bij elkaar aansluiten. Een mogelijke verklaring is dat hogeropgeleide werknemers van wie de baan door opschaling, concentratie of bedrijfsverplaatsing uit de provincie is verdwenen, hier (nog) wel zijn blijven wonen.

Nabijheid van arbeidsplaatsen

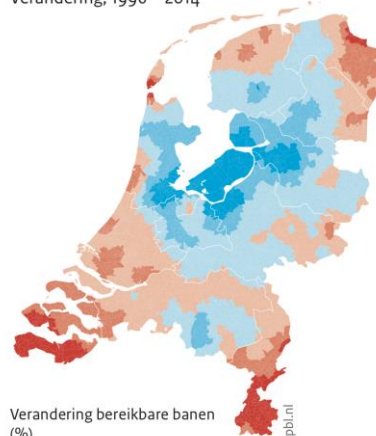
Nabijheid, 2014

Index
(gemiddelde Nederland = 100)

Verandering, 1996 - 2014

Verandering bereikbare banen
(%)

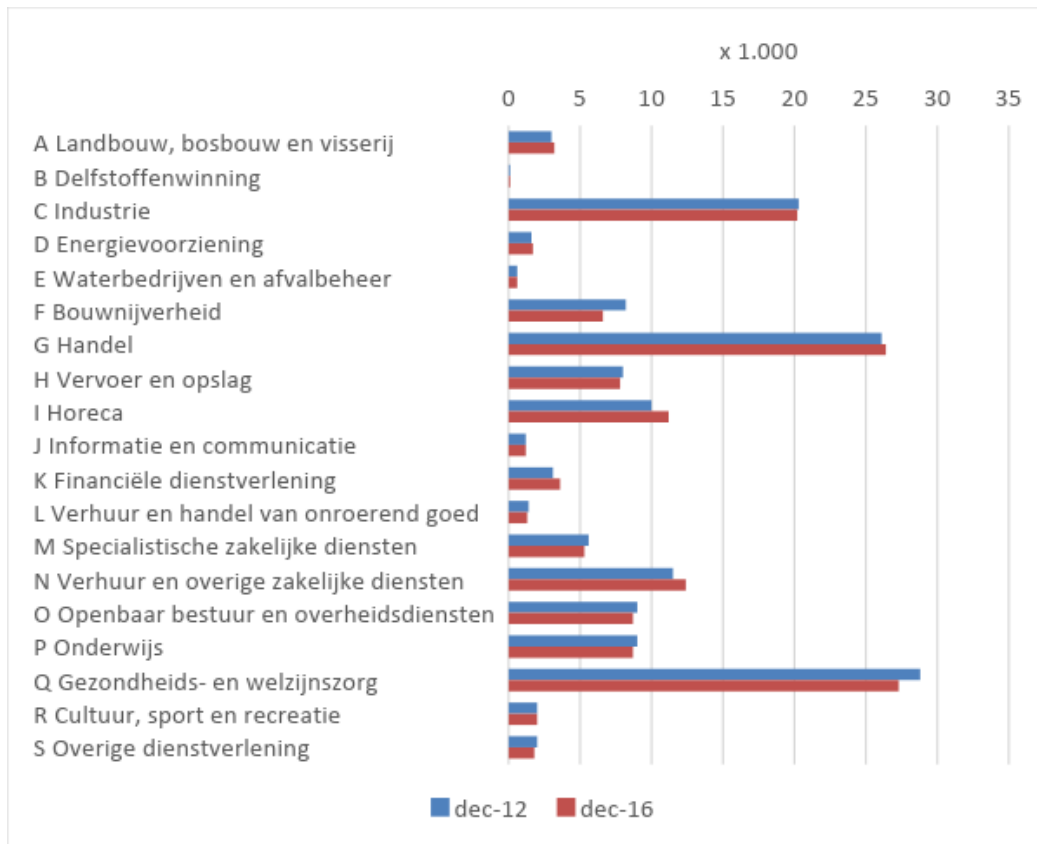
Bron: CBS; LISA; PBL

Figuur 19 Nabijheid van arbeidsplaatsen. Bron: PBL.

De flexibilisering van de arbeidsmarkt en het gegeven dat partners vaak allebei een baan hebben of ambiëren, maakt het aantrekkelijker voor mensen en bedrijven zich daar te vestigen waar al veel banen zijn of goed bereikbaar zijn. Voor inwoners van Zeeland zijn banen ruim de helft minder goed bereikbaar dan voor de gemiddelde Nederlander. In de loop der jaren is die bereikbaarheid voor Zeeland ook nog eens afgenomen.

De meeste werknemersbanen in Zeeland zijn te vinden in de gezondheids- en welzijnszorg, de handel en de industrie (figuur 20). In de handel zijn de banen toegenomen, in de andere twee grote sectoren zien we een afname. Volgens de RIBIZ-enquête onder Zeeuwse bedrijven is in 2017 het aantal werkzame personen bij bedrijven in Zeeland weinig veranderd ten opzichte van 2013¹⁷. De economische opleving lijkt daarmee in Zeeland nog niet veel banen op te leveren, maar er zijn wel meer Zeeuwen aan het werk. Enerzijds als zelfstandige, anderzijds in een baan buiten Zeeland.

¹⁷ Zie: https://zeeland.databank.nl//jive?workspace_guid=80174fd3-4831-4df7-a0a8-efc2f655aa7e

Figuur 20 Banen van werknemers in Zeeland in december 2012 en 2016. Bron: CBS.

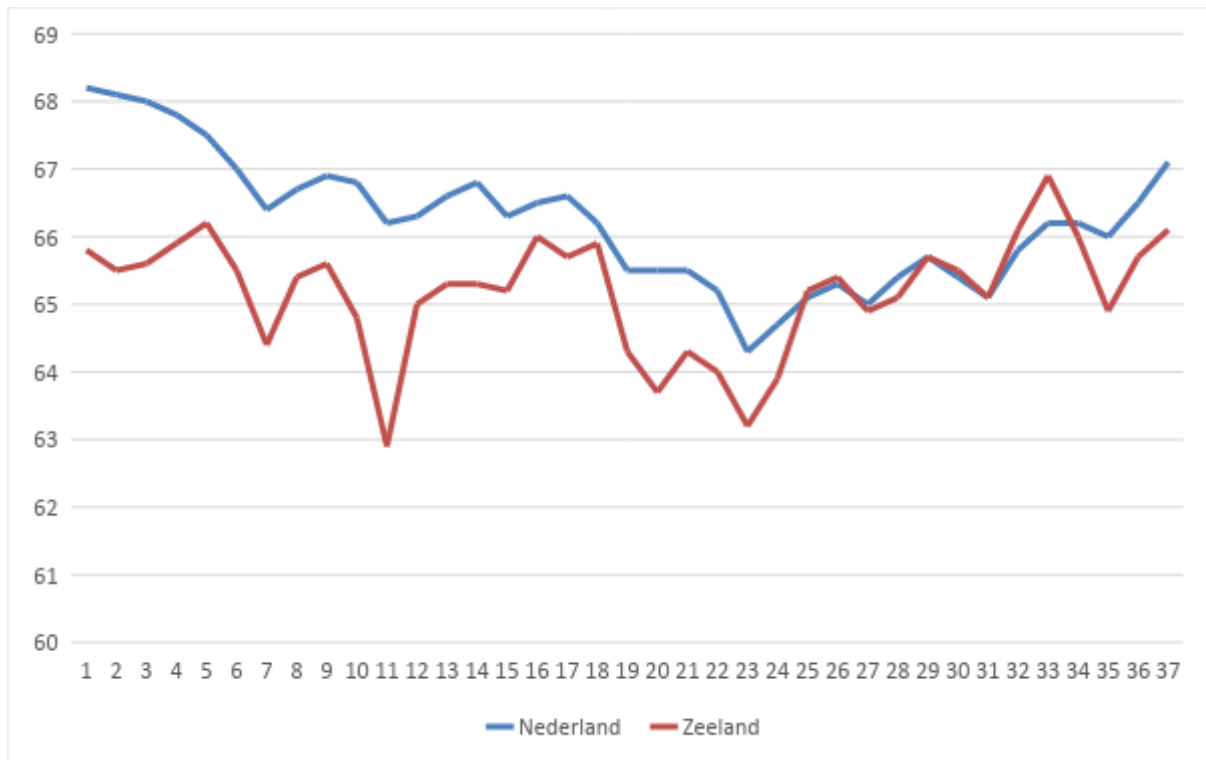
Beroepsbevolking en arbeidsparticipatie

Sinds een aantal jaren worden mensen tussen 15 en 75 jaar gerekend tot de potentiële beroepsbevolking. Voorheen lag de grens bij 65 jaar, maar door de verhoging van de pensioenleeftijd en internationale afspraken is die grens opgeschoven.

Tabel 1 Beroepsbevolking Zeeland. Bron: CBS

(derde kwartaal)	2009	2013	2017
Bevolking (15 tot 75 jaar)	281.000	283.000	284.000
Totaal beroepsbevolking	193.000	193.000	194.000
Werkzame beroepsbevolking	186.000	182.000	187.000
Werkloze beroepsbevolking	7.000	11.000	7.000
Werkloosheidspercentage	3,5%	5,6%	3,6%
Netto arbeidsparticipatie	66,2%	64,3%	66,1%

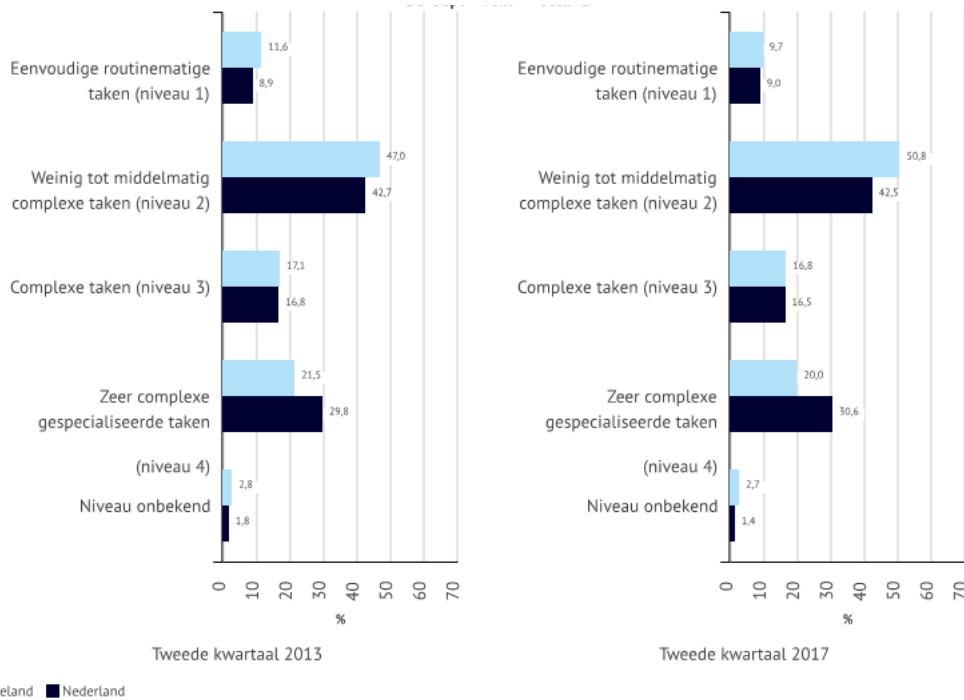
De gemiddelde leeftijd waarop mensen in Nederland daadwerkelijk met pensioen gaan, is tussen 2009 en 2016 gestegen van 62,5 naar 64,4. In het derde kwartaal van 2017 is van de potentiële beroepsbevolking in Zeeland 66,1% daadwerkelijk aan het werk. De rest studeert, is werkloos, met pensioen of anderszins. Het aandeel werkenden in de potentiële beroepsbevolking is daarmee weer op het niveau van vóór de crisis.

Figuur 21 Netto arbeidsparticipatie. Bron: CBS

De arbeidsdeelname in Zeeland is structureel lager dan in Nederland (figuur 21). Belangrijkste verklaring daarvoor is de sterk vergrijsde beroepsbevolking. In Nederland is 56% van de 60-65-jarigen aan het werk, 15% van de 65-70-jarigen en 7% van de 70-75-jarigen: leeftijdsgroepen die sterk zijn oververtegenwoordigd in Zeeland. Gerekend over heel 2016 lag de netto arbeidsparticipatie desalniettemin opmerkelijk genoeg ineens boven die in Nederland.

Het aantrekken van de economie, de stijging van de pensioengerechtigde leeftijd en een dalende instroom op de arbeidsmarkt hebben Zeeland even een plus gegeven ten opzichte van de rest van het land. In 2017 is de arbeidsparticipatie in Nederland verder omhooggeschoten, terwijl die in Zeeland stakte. In de provincie Utrecht is de arbeidsparticipatie met bijna 70% het hoogste van Nederland.

Figuur 22 Beroepsniveau werkzame beroepsbevolking. Bron: CBS

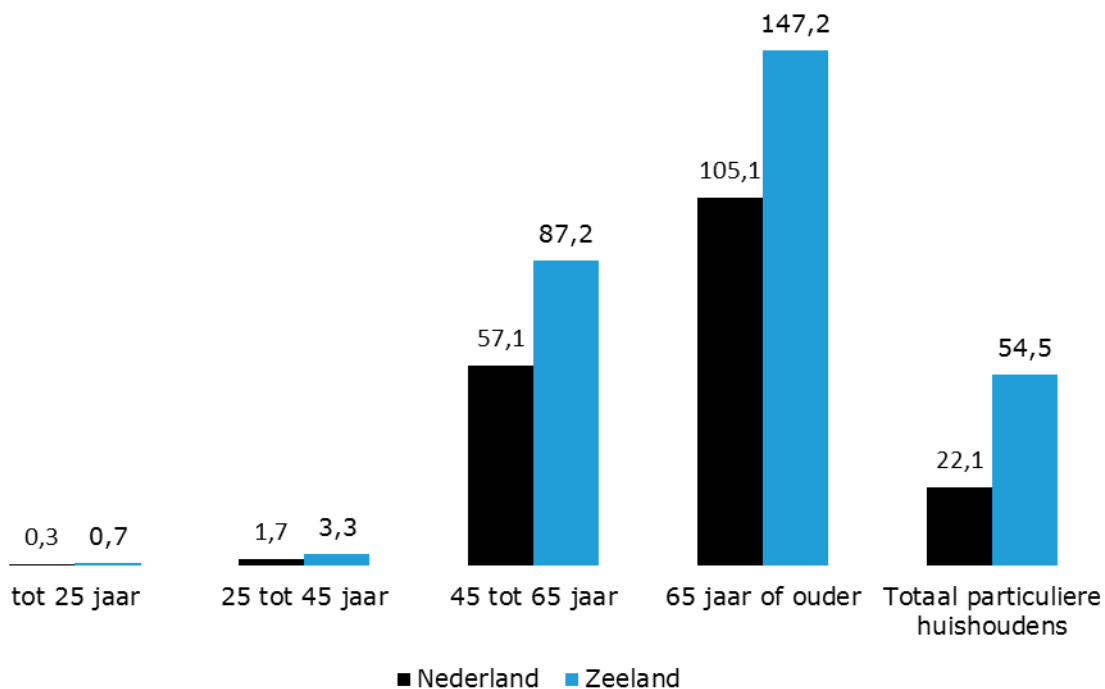
De beroepenstructuur in Zeeland kenmerkt zich door het grote aandeel lagere en middelbare beroepen (figuur 22). Dat zijn beroepen met eenvoudige routinematige taken en beroepen met weinig tot middelmatig complexe taken. Het aandeel hogere en wetenschappelijke beroepen met (zeer) complexe en gespecialiseerde taken is in Zeeland relatief gering. Tussen 2013 en 2017 is het aandeel zeer complexe gespecialiseerde banen in Zeeland verder verminderd en is de kloof met het landelijke beeld en vooral de Randstad verder vergroot. Hogeropgeleiden krijgen het steeds moeilijker om in Zeeland een passende baan voor henzelf en een eventuele partner te vinden. Bij de opgelopen verschillen in het aandeel hoogopgeleiden tussen de Randstad en het 'Randland' speelt de zogenoemde 'uitsortering in de verhuisstromen' een belangrijke rol. Dat wil zeggen de structurele uitstroom van talent uit Zeeland en andere gebieden buiten de Randstad leidt tot toenemende regionale ongelijkheid in opleidingsniveau en inkomen¹⁸.

Inkomen

Het gemiddelde inkomen van Zeeuwse huishoudens ligt structureel iets onder het landelijk gemiddelde, maar gecorrigeerd voor de omvang en samenstelling van huishoudens is het in 2014 gelijk aan het landelijke cijfer. Wel zijn er relatief weinig huishoudens met een laag besteedbaar inkomen en ook relatief weinig huishoudens met een heel hoog besteedbaar inkomen. Dat is een gevolg van het minder stedelijke karakter van de provincie. In steden vinden we meer uitersten in de inkomensverdeling dan op het platteland. Er zijn in de steden naar verhouding meer rijken en ook meer huishoudens onder de armoedegrens.

¹⁸ Latten, J., N. Kooiman en N. Bontje (2017) Toenemende ruimtelijke verschillen in opleiding. <https://www.nidi.nl/nl/demos/2017/06/01>

Zeeuwen zijn relatief vermogend. In 2016 lag het gemiddelde vermogen van een particulier huishouden met 180.400 euro bijna 30.000 euro hoger dan landelijk. Belangrijkste vermogenscomponent is de eigen woning. Het eigen woningbezit is hoog in Zeeland en door de vergrijzing zijn veel huizen (bijna) hypotheekvrij. De helft van de Zeeuwen heeft een vermogen van meer dan 54.500 euro, landelijk is dat 22.100 euro (figuur 23).

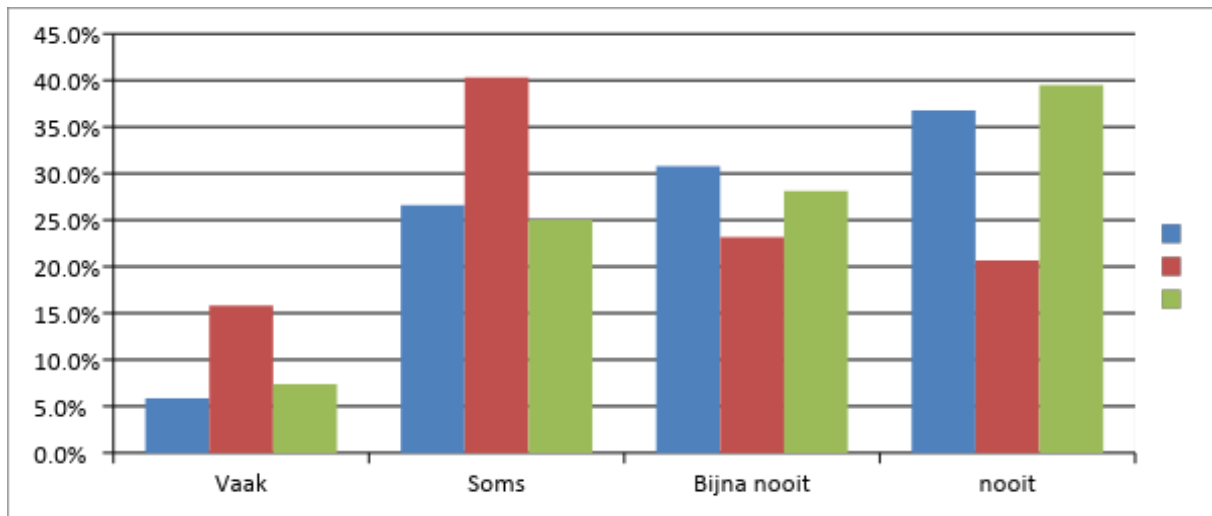

Figuur 23 Mediaan vermogen (50% heeft meer en 50% heeft minder vermogen) hoofdkostwinner in 2016. Bron: CBS

Ouderen hebben gedurende hun leven vermogen kunnen opbouwen en Zeeuwen zijn daar bijzonder goed in geweest. Zeeuwse jongeren hebben vrijwel geen vermogen en zelfs iets minder dan de jongeren van heel Nederland.

Ondanks de goede financiële positie van de Zeeuwen is het consumentenvertrouwen in deze provincie iets lager dan in Nederland als geheel. Dat was zo in 2009 en 2013 en ook in 2016. Het effect van de economische opleving is wel duidelijk bij de Zeeuwse consumenten te merken. In 2015 werd het consumentenvertrouwen voor het eerst na de crisis weer positief en is daarna stijgende. Beduidend meer Zeeuwen dan in 2013 vinden het in 2016 weer tijd voor grote aankopen. Het optimisme is in Zeeland groter dan in de rest van Nederland. Het vertrouwen in de economie is onder de Zeeuwen echter het laagst van alle provincies¹⁹. Zeeuwen maken zich ten opzichte van 2013 beduidend minder zorgen over de *eigen* financiële situatie (figuur 24).

¹⁹ Zie ook: Van der Wouw, D. (2017) Economische Atlas Zeeland 2017. Middelburg: ZB | Planbureau.

Figuur 24 Maakt zich zorgen over de eigen financiële situatie. Bron: Staat van Zeeland

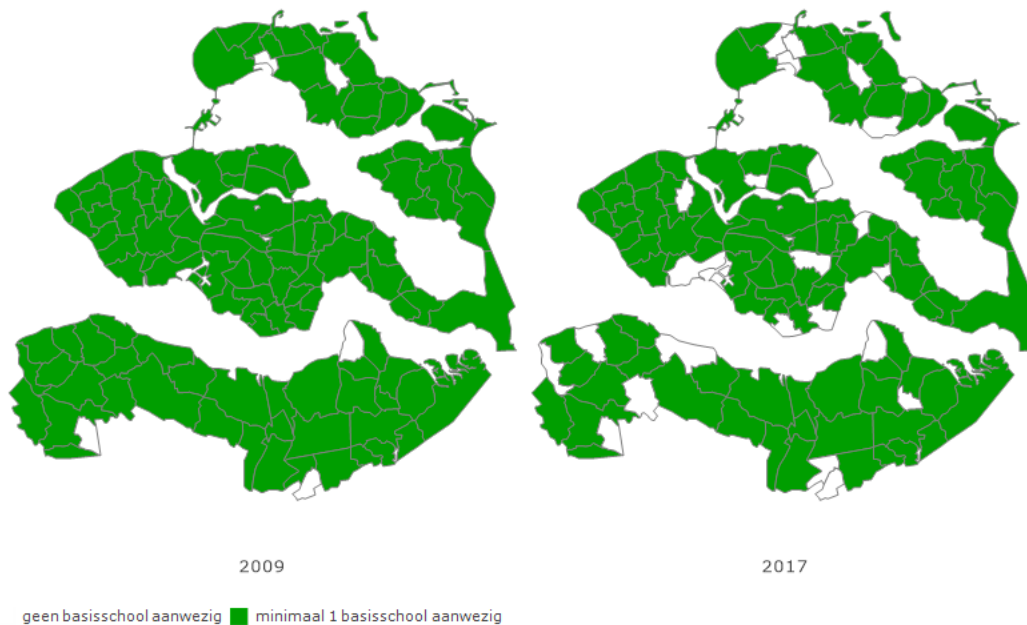
Leren

In de moderne informatiemaatschappij draait de economie voor een aanzienlijk deel op kennis en innovatie. Het verwerven van en kunnen omgaan met kennis en informatie wordt een steeds belangrijkere eigenschap voor opgroeiende jongeren. Zeeland heeft een kennisinfrastructuur die erop is gericht kennis en vaardigheden aan te leren, die nodig zijn om deel te nemen aan de kennisintensieve samenleving en het arbeidsproces. Leerlingen en studenten moeten hun talenten kunnen ontplooiën.

Daarvoor zijn er in Zeeland instellingen voor kinderopvang, basisscholen, scholen voor voortgezet onderwijs, middelbaar en hoger beroepsonderwijs en universitair onderwijs tot bachelor niveau. Het onderwijsgebouw in de provincie is tot en met het voortgezet onderwijs goed gevuld. Het is echter niet mogelijk in Zeeland alle mogelijke beroepsopleidingen te volgen. Het universitair onderwijs is in omvang heel beperkt en voor masteropleidingen moeten studenten de provincie uit.

Basisonderwijs

Rond de eeuwwisseling is de trend ingezet van een dalend aantal geboorten. Het onderwijs in Zeeland staat sindsdien sterk onder druk. In het afgelopen decennium zijn 40 van de 240 basisscholen gesloten. In het begin van deze eeuw had nog vrijwel elke woonplaats in Zeeland een basisschool. De basisschool werd gezien als een basisvoorziening die vanwege de leefbaarheid eigenlijk niet kon ontbreken. In 2009 waren er 8 woonplaatsen zonder basisschool, inmiddels zijn dat er 27 (figuur 25). In meer dan 1 van de vijf Zeeuwse kernen zou daardoor de leefbaarheid ernstig in het gedrang zijn. Meerdere onderzoeken tonen echter aan dat inwoners van kernen zonder basisschool niet minder tevreden zijn over hun woonplaats. Ook in het bevolkingsonderzoek van 2017 is er geen verschil tussen de woonplaatsen met en zonder een basisschool. Overigens woont nog steeds minder dan 4% van de Zeeuwse bevolking in een kern zonder basisschool.

Figuur 25 Aanwezigheid van een basisschool. Bron: DUO

Na het basisonderwijs wordt nu ook het voortgezet onderwijs met leerlingendaling geconfronteerd en gaat het beroepsonderwijs er binnen enkele jaren mee te maken krijgen. Het draagvlak voor alle onderwijsvoorzieningen in de provincie wordt hierdoor voor een substantieel deel verminderd.

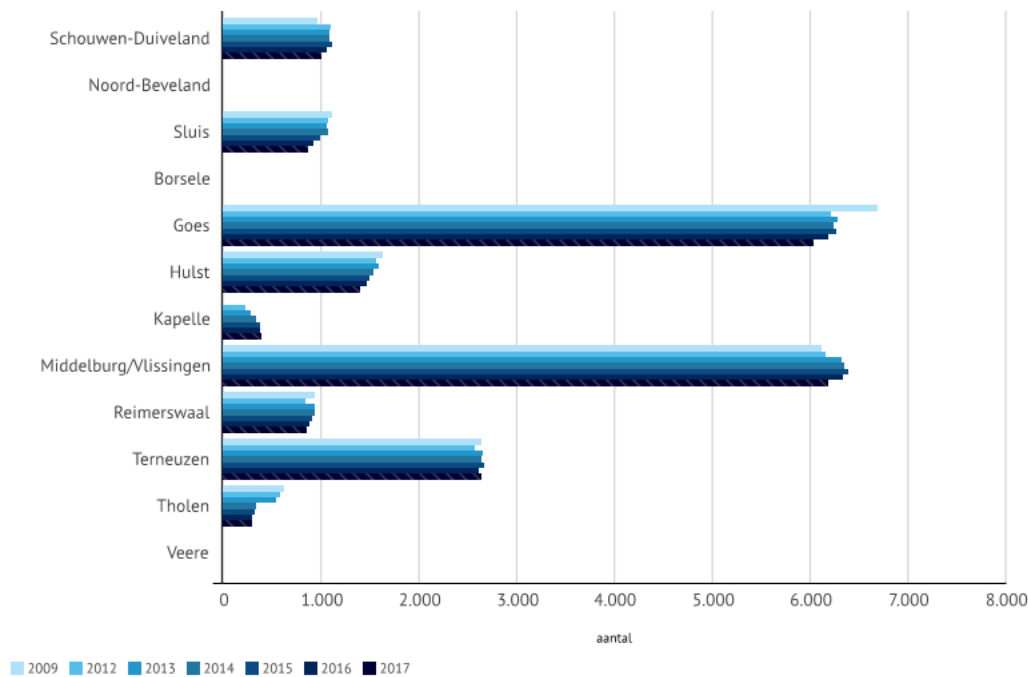
Voortgezet onderwijs

Het voortgezet onderwijs in Zeeland is verdeeld over 10 gemeenten. Borsele, Noord-Beveland, Veere, Tholen en Kapelle hebben geen vo-school op hun grondgebied. Middelburg en Vlissingen zijn vanwege hun nabijheid en onderlinge verbinding feitelijk als één schoolgemeente te beschouwen. Daar volgen 6.200 leerlingen onderwijs na de basisschool. In Goes gaan ruim 6.000 leerlingen naar school, waarvan veel leerlingen van buiten de stad komen. In heel Zeeuws-Vlaanderen gaan bijna 5.000 leerlingen naar het voortgezet onderwijs. Ruim 600 leerplichtige kinderen uit Zeeuws-Vlaanderen gaan naar het voortgezet onderwijs in België.

Na 2013 is het aantal leerlingen in het Zeeuwse voortgezet onderwijs licht gaan dalen (figuur 26). In Sluis en Hulst is die daling het sterkst. Vanwege die leerlingendaling zijn de scholen in die gemeenten bezig te fuseren met de scholen in Terneuzen. De fusiepartners hebben uitgesproken het onderwijs in de regio vanaf het schooljaar 2018-2019 zodanig te reorganiseren dat de reisafstanden voor de leerlingen minimaal zullen zijn. Ouders in Zeeuws-Vlaanderen lieten in een onderzoek weten te hechten aan hoogwaardig, breed onderwijs dichtbij huis²⁰. Het zal een 'tour de force' zijn om duurzaam aan die

²⁰ Taskforce Zeeuws-Vlaanderen (2017) Gewoon goed onderwijs! Besluiten gevraagd!

drie voorwaarden te voldoen. Gezien de grotere afstroom²¹ in de landelijke gebieden van Nederland, lijkt de onderwijsdoelstelling 'talenten om te zetten in vaardigheden' een extra uitdaging, in een gebied dat zich als enige regio in Nederland echt platteland mag noemen.

Figuur 26 Leerlingen in het voortgezet onderwijs (schoolgemeente). Bron: DUO

De afgelopen jaren behaalden gemiddeld 4.200 leerlingen uit het voortgezet onderwijs een diploma. Daarvan kreeg 15% een vwo-diploma uitgereikt, 25% een havodiploma, 28% een vmbo-diploma theoretische en gemengde leerweg en 32% een vmbo-diploma basis- en beroepsgerichte leerweg.

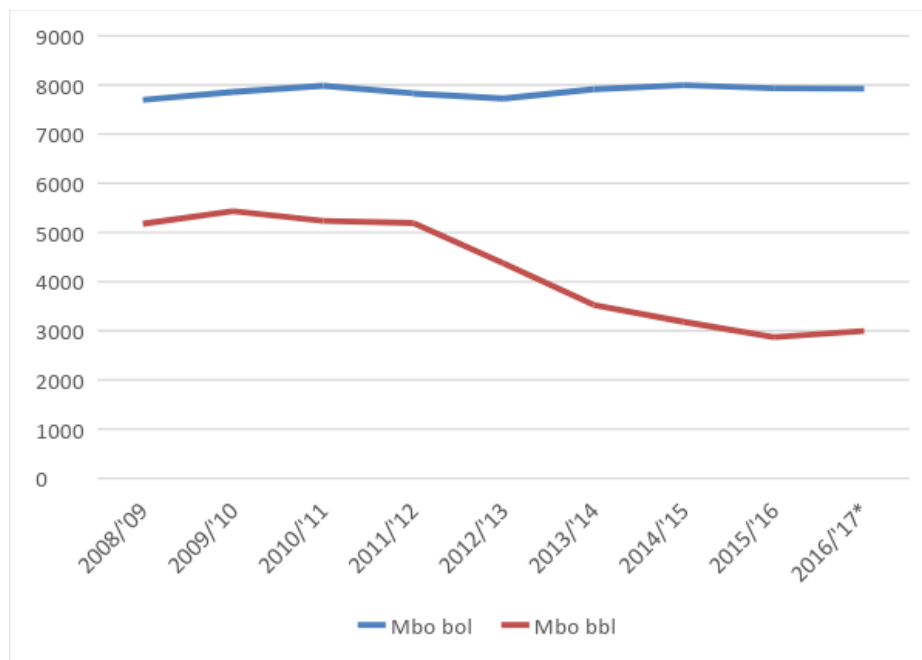
In vergelijking met Nederland is het aandeel Zeeuwse vwo-diploma's laag en het aandeel vmbo-diploma's basis- en beroepsgerichte leerweg hoog. Zeeuwse leerlingen zijn daarmee over het algemeen geen hoogvliegers: alleen in de provincies Flevoland en Friesland is het aandeel vwo-diploma's lager dan in Zeeland. Na Flevoland levert Zeeland relatief de meeste leerlingen af met een vmbo-diploma basis- en beroepsgerichte leerweg.

Middelbaar beroepsonderwijs

Het middelbaar beroepsonderwijs werd na 2009 geconfronteerd met een sterke daling van het aantal deelnemers die de beroepsbegeleidende leerweg volgen (figuur 27). De beroepsbegeleidende leerweg is een leerroute waarin leerlingen een leerwerk-overeenkomst hebben en het grootste deel van hun opleidingstijd in de praktijk bij een bedrijf of instelling doorbrengen. Vaak zijn dit wat oudere

²¹ Kinderen die in het derde leerjaar van het VO een lagere onderwijsvorm volgen dan hun schooladvies aangaf aan het einde van de basisschool: ZB Planbureau/DUO. (2018) Gelijke onderwijskansen voor het platteland (nog te publiceren).

deelnemers die vanuit een baan een studie oppakken. De daling trad vooral op onder oudere deelnemers²². De economische crisis is de belangrijkste oorzaak van de daling. Daardoor werd het voor bedrijven moeilijker te investeren in lerend personeel. Daarnaast speelt de opwaartse druk in het voortgezet onderwijs een rol, waardoor leerlingen vaker kiezen voor meer theoretische opleidingsprofielen en doorstromen naar de beroeps-opleidende leerweg (bol) van het mbo²³.

Figuur 27 Zeeuwse mbo-deelnemers/studenten. Bron: CBS

Pas in het schooljaar 2016/2017 is die daling tot stilstand gekomen. Hier speelt de grote krapte op de Zeeuwse arbeidsmarkt een belangrijke rol, waardoor werkgevers meer kijken naar het onderwijs om aan goed gekwalificeerd personeel te komen.

Van de Zeeuwse mbo-deelnemers haalden de afgelopen jaren gemiddeld bijna 4.200 een diploma. De helft behaalde het diploma via de beroeps-opleidende leerweg (bol), 37% via de beroepsbegeleidende leerweg (bbl) en 14% rondde de opleiding succesvol af als extraneus.

Het aandeel mbo-leerlingen dat hun diploma via de praktijkgerichte bbl-leerweg behaalt, is in Zeeland veruit het hoogst van alle provincies. Dat toont een relatief sterke integratie aan van onderwijs en bedrijfsleven. Een derde deel van de behaalde diploma's is op het hoogste niveau (de middenkaderopleiding, niveau 4). Het aandeel Zeeuwse leerlingen dat een diploma behaalt op niveau 3

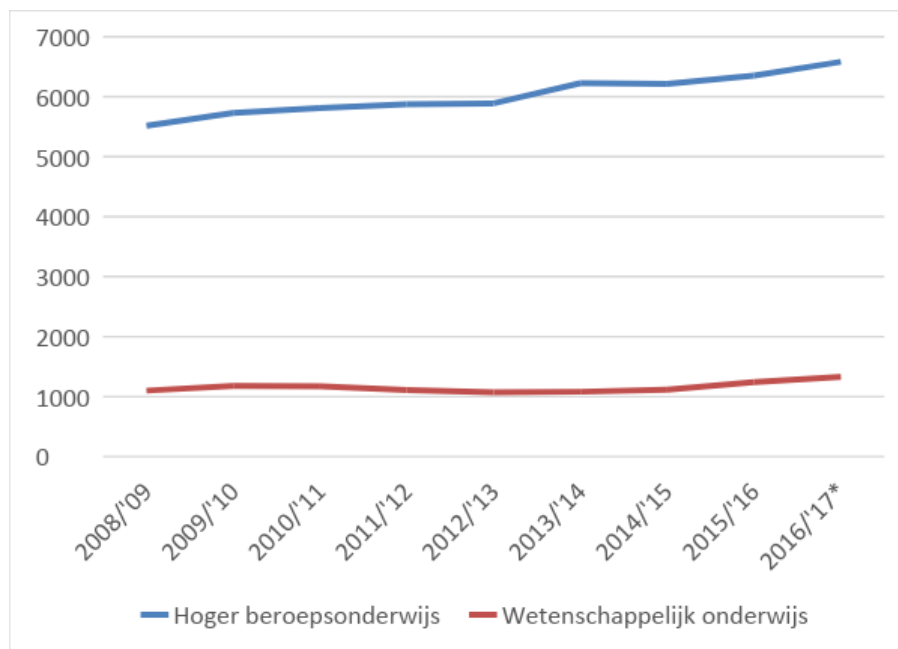
²² Van der Wouw, D. en H. Schellekens (2015) Goed voortgezet update 2015; veranderende stromen in voortgezet en middelbaar beroepsonderwijs in Zeeland.

²³ Schipperheyn R. Et al. (2016) De ontwikkelingen van de instroom in de bbl; op zoek naar verklaringen voor de terugloop. ECBO: 's -Hertogenbosch.

(vakopleiding) ligt met 28% gemiddeld iets boven het landelijk gemiddelde over de laatste jaren, terwijl het aandeel behaalde diploma's op niveau 1 (6%) juist iets lager ligt.

Hoger beroepsonderwijs en Wetenschappelijk onderwijs

Het aantal universitaire studenten dat in Zeeland woont, is over de hele periode vanaf 2009 zowel gedaald als gestegen (figuur 28). In de periode na 2012 steeg het aantal Zeeuwse universitaire studenten met bijna een kwart. Het aantal in Zeeland wonende jongeren dat een hbo-opleiding volgt, is sinds het schooljaar 2008/'09 vrijwel continu toegenomen. Ruim 6.500 Zeeuwse studenten volgen in 2016/'17 een hbo-opleiding. Ook in vergelijking met Nederland als geheel is de stijging groter. Een aanzienlijk deel daarvan studeert overigens niet in Zeeland. In 2016 studeerden aan de HZ University of Applied Sciences in Vlissingen ruim 4.700 studenten en aan de UCR ongeveer 600.

Figuur 28 Zeeuwse studenten hbo en wo. Bron: CBS

Veruit de meeste Zeeuwse hbo'ers wonen in Middelburg/Vlissingen: veel meer dan in andere gemeenten. Het aantal studenten is daar echter niet toegenomen, terwijl dat wel het geval is in de andere Zeeuwse gemeenten. Blijkbaar is het thuis blijven wonen aantrekkelijker geworden voor Zeeuwse studenten. Hier speelt mogelijk een effect van de invoering van het leenstelsel. Dezelfde tendens zien we ook bij het universitair onderwijs. In Middelburg/Vlissingen wonen de meeste studenten. Dat is te danken aan de vestiging van de UCR. De toename van het aantal universitaire studenten komt ook nu weer uit de andere gemeenten. Jaarlijks worden er aan Zeeuwse hbo-studenten ruim 900 bachelor-diploma's uitgereikt en 95 diploma's van een hbo master-vervolgopleiding. Een wo bachelor-diploma krijgen jaarlijks bijna 200 inwoners van Zeeland, 100 halen hun master.

Aantrekkelijkheid

Uit landelijk onderzoek naar de mate waarin studentensteden erin slagen studenten van elders aan te trekken en na hun studie vast te houden, blijkt dat Amsterdam de grootste aantrekkingskracht voor jongeren heeft. Breda weet relatief de meeste studenten na hun studie vast te houden.

Steden met hoger-onderwijsinstellingen functioneren als magneten. Ze trekken jongeren aan. En die aantrekkingskracht wordt versterkt door bedrijvigheid, werkgelegenheid en commerciële en culturele voorzieningen met de nodige aantrekkingskracht. Vlissingen, de enige Zeeuwse stad in het onderzoek, heeft in het landelijke onderzoek een lage bindingscore, net als een aantal andere kleinere studentensteden buiten de Randstad²⁴.

²⁴ Van Hulle, R. Et. al. (2016) Woongedrag van recent afgestudeerden. Delft: ABF Research.

RUIMTE

Wonen, verplaatsen, beleven

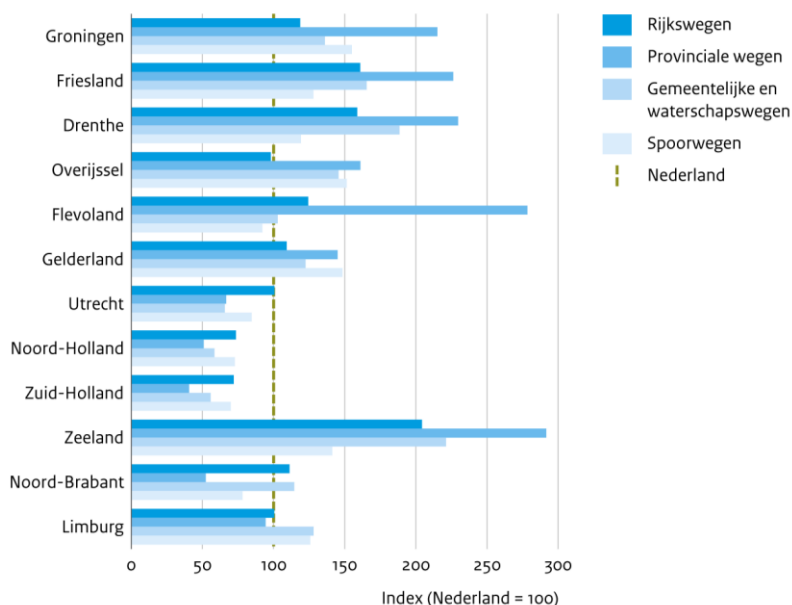
Zeeland is een eilandenrijk, een dynamisch Deltagebied. Het is van elkaar en de rest van de wereld gescheiden door diepe zeearmen en wateren, maar verbonden door dijken, tunnels, bruggen en de Deltawerken. Zeeland ligt in het midden van de Zuidwestelijke Delta en grenst aan het stedelijk gebied van de Randstad, de Brabantse stedenrij en de Vlaamse steden. De ligging van Zeeland maakt de provincie uniek en is allesbepalend voor het landschap, voor het karakter van de bevolking, voor het gebruik van het land en voor de economie.

Uit: Omgevingsplan 2012-2018 Provincie Zeeland (versie 2016)

Grondgebruik

De toerist en recreant krijgen steeds meer ruimte in Zeeland. Dat is af te lezen aan wijzigingen in het grondgebruik. Zeeland maakt een ontwikkeling door waarin het zichtbaar van karakter verandert. Het is duidelijk dat het grondgebruik voor recreatie in omvang toeneemt (figuur 30), terwijl het areaal agrarisch gebied krimpt.

De oppervlakte van Zeeland beslaat 293.344 ha. Dat is ruim 7% van het Nederlandse grondgebied. Daarvan is twee derde deel land en een derde deel water. Als we de Oosterschelde meetellen, is ongeveer een vijfde deel van het Zeeuwse grondgebied ingericht voor recreatief gebruik.

Bron: Nationaal Wegenbestand, CBS

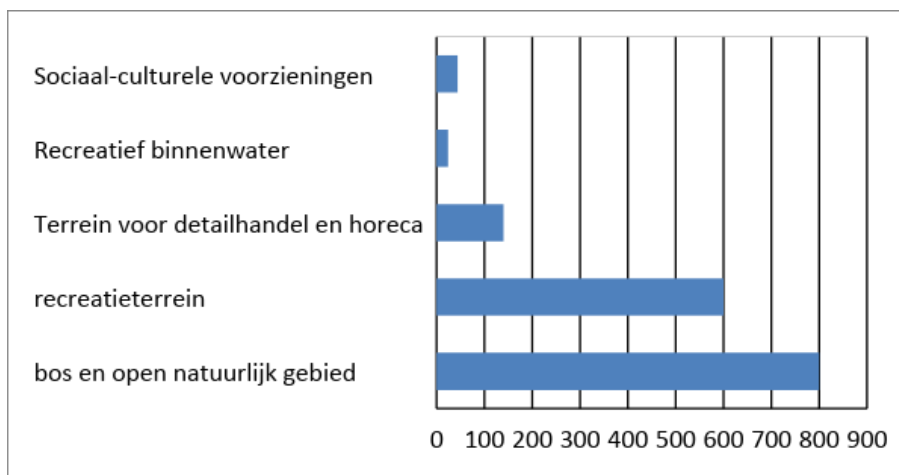
CBS/jan17
www.clo.nl/nl209607

Figuur 29 Netlengte van lijninfrastructuur per provincie in 2016. Bron: CBS

De helft van Zeeland is agrarische grond. In de periode tussen 2006 en 2015 is er 2.500 ha aan landbouwgrond verloren gegaan. Daarvan is ongeveer een derde natuurgebied geworden, een derde bedrijventerrein en een derde deel woningen

en verblijfsrecreatie. Zeeland heeft, gerekend naar het aantal inwoners, de meeste kilometers aan wegen (figuur 29). Tussen 2006 en 2015 is er 452 ha aan wegverkeersterrein 'opgeruimd'. Tegelijkertijd is het binnenwater in Zeeland met eenzelfde omvang toegenomen.

Het deel van Zeeland waar wordt gewoond, beslaat in 2015 met 7.700 ha een bescheiden 2,5% van het totale gebied. Dat gebied is in tien jaar tijd met 6% toegenomen. Bedrijventerreinen nemen 1,3% van het grondgebied in beslag en zijn in diezelfde periode met een kwart in omvang gegroeid. In 2015 nemen de Zeeuwse winkels en horecagelegenheden 370 ha grondgebied in beslag. Zij zijn in tien jaar tijd relatief het sterkst uitgebreid, maar liefst met 40%.

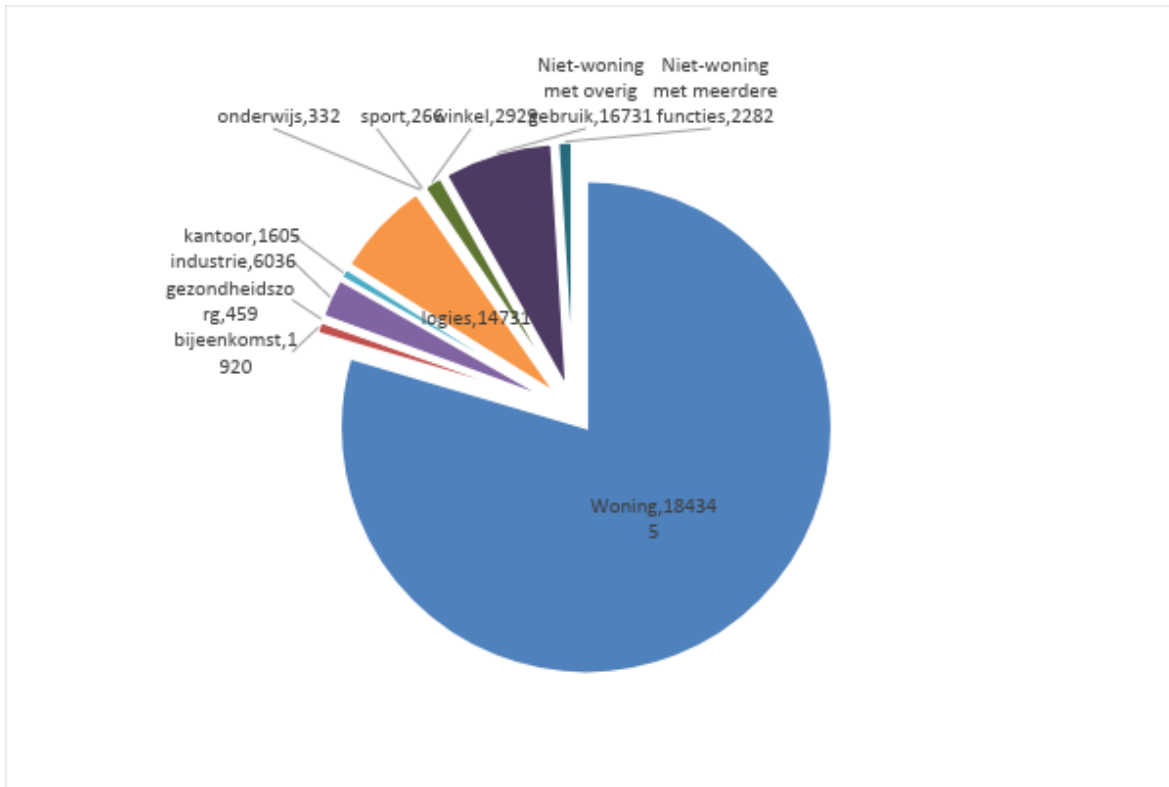

Figuur 30 Toename van recreatief Zeeuws grondgebied tussen 2006-2015 in ha (Bron: CBS)

Wonen

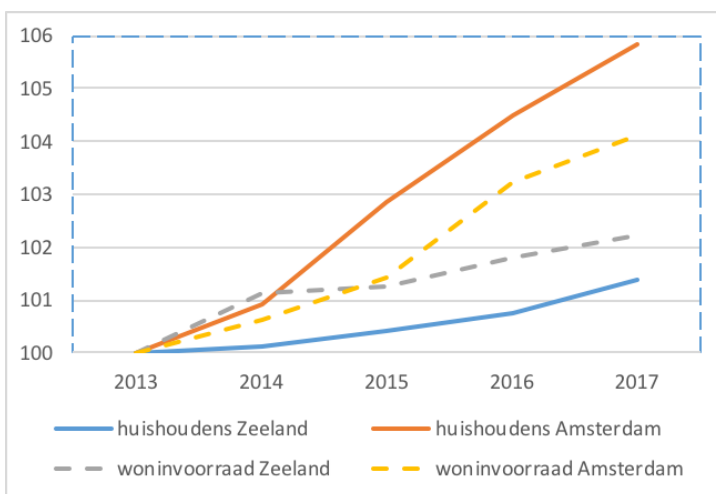
Gebouwde omgeving

De gebouwde omgeving van Zeeland bestaat op 1 januari 2017 uit 231.636 verblijfsobjecten (figuur 31). Daarvan is 80% bestemd voor wonen. De andere 20% van de verblijfsobjecten bestaat uit kantoren, winkels, fabrieken, sporthallen en hotels. Zeeland is een duidelijke recreatieprovincie. In vergelijking met Nederland zijn relatief veel panden voor logies zijn bestemd (ruim 6% tegenover 1,5% in Nederland).

Figuur 31 Gebruiksfuncties woningen en niet woningen in Zeeland begin 2017 (Bron: CBS)

Inwoners van Zeeland beoordelen de gebouwen in hun woonplaats of wijk gemiddeld met een 7,2. Ouderen boven 80 jaar zijn beduidend positiever over de gebouwen dan de jongere generaties. Zij geven gemiddeld het rapportcijfer 7,5. Over het geheel genomen is de waardering van de gebouwde omgeving in 2017 toegenomen ten opzichte van 2013.

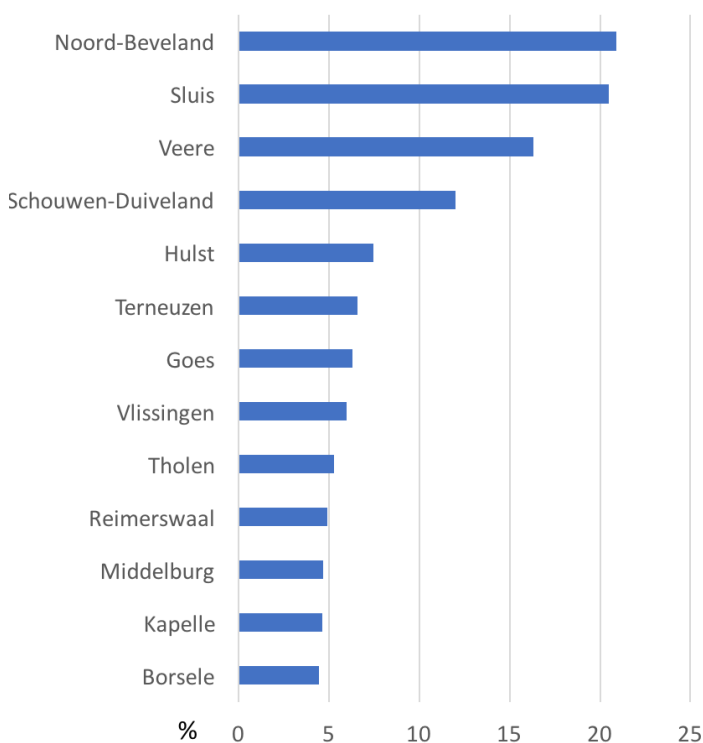
Figuur 32 Toename huishoudens en woningvoorraad (Bron: CBS).

Er zijn in Zeeland 172.925 huishoudens. In tegenstelling tot andere delen van het land en met name de grotere steden is de woningvoorraad daarmee meer dan voldoende om alle huishoudens te huisvesten (figuur 32). In Amsterdam is de verhouding nog het meest tegengesteld aan die in Zeeland. Sinds 2013 is in de hoofdstad de toename van huishoudens veel groter dan de toename van woningen. In Zeeland is juist de woningvoorraad harder gegroeid dan het aantal huishoudens.

Leegstand

Zeeland heeft veel meer woningen dan huishoudens, maar de kloof is begin dit jaar minder groot dan een jaar eerder. Het aantal leegstaande woningen in Zeeland is volgens het CBS gedaald naar 15.554. Dat is het laagste aantal sinds jaren. De leegstand komt daarmee op 8,4% van de woningvoorraad. Zeeland is nog wel veruit koploper in het aandeel woningen waar niemand staat ingeschreven bij de gemeente. Landelijk staat 4,6% leeg.

Tussen de Zeeuwse gemeenten zijn grote verschillen in de mate waarin woningen niet worden bewoond door de eigenaar of een huurder (figuur 33). De kustgemeenten hebben daar veel vaker mee te maken. In Noord-Beveland en Sluis gaat het om een vijfde deel van de woningvoorraad. Tweede woningen worden hierin nog niet eens meegerekend²⁵.

Figuur 33 Percentage niet-bewoonde woningen in 2017. Bron: CBS

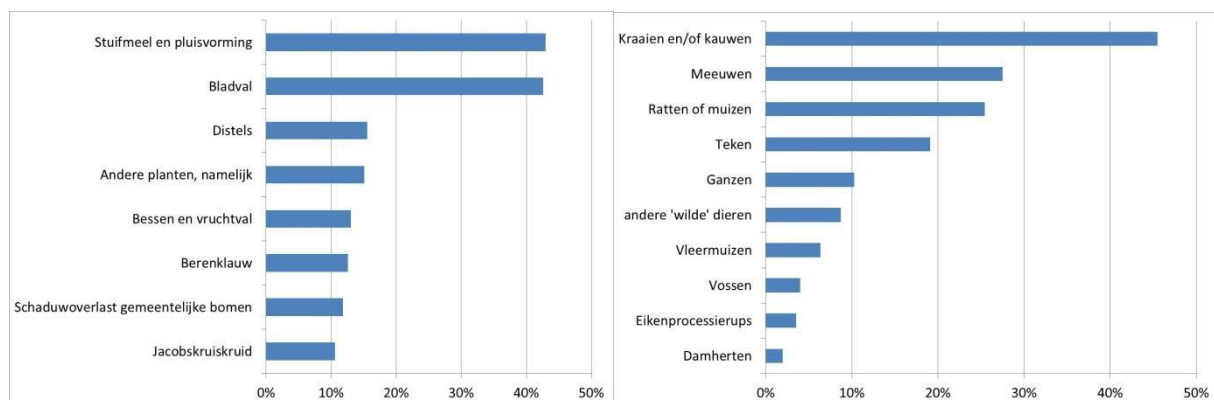
²⁵ Zie ook: Van der Wouw, D. en J. Van Sluijs-van Overbeeke (2016) Tweede woningen in de gemeente Sluis; Onderzoek naar het effect van 2e woningbezit en recreatiewoningen op de door inwoners ervaren leefbaarheid van hun woonkern. Middelburg: ZB| Planbureau.

Dit doet vermoeden dat een belangrijk deel van deze woningen feitelijk toch voor recreatieve doeleinden wordt gebruikt. Dat wordt bevestigd door onderzoek van het CBS, waarbij naar energieverbruik in leegstaande woningen is gekeken. Vaak wordt er wel energie verbruikt²⁶. In de leegstandsmonitor is door het CBS gekeken naar administratieve leegstand. Woningen staan administratief leeg als er geen bewoner staat ingeschreven in de gemeentelijke personenregistratie én als er volgens de WOZ geen gebruiker is of de gebruiker onbekend is. In Zeeland zijn in 2016 bijna 5.000 administratief leegstaande woningen.

Natuuroverlast

Natuur is waardevol voor toerisme, recreatie en biodiversiteit. Voor inwoners kan al die mooie natuur ook wel eens voor overlast zorgen. In het onderzoek onder de inwoners van Zeeland is in 2017 voor het eerst gevraagd naar de ervaren overlast van zowel planten als 'wilde' dieren (figuur 34). Inwoners die daarvan veel hinder ervaren, beoordelen het groen en het buitengebied van hun woonomgeving lager dan inwoners die geen last ervaren van de flora en fauna in hun omgeving.

De meeste overlast wordt veroorzaakt door stuifmeel en pluisvorming bij planten (waarschijnlijk zijn dit hooikoortspatiënten) en door kraaien en/of kauwen.

Figuur 34 Ervaren overlast flora en fauna door Zeeuwen in 2017. Bron: SvZ

Bewoners van het platteland (niet-stedelijk woonmilieu) ervaren meer overlast van distels en Jacobskruiskruid of teken, ratten/muizen, vossen en damherten. Overlast van meeuwen en 'andere' planten (waarschijnlijk 'onkruid') komt juist vaker voor in de stad. Er is weinig verschil in ervaren overlast van stuifmeel en pluisvorming, bladval of overlast door kraaien/kauwen door inwoners van de verschillende woonmilieus in Zeeland.

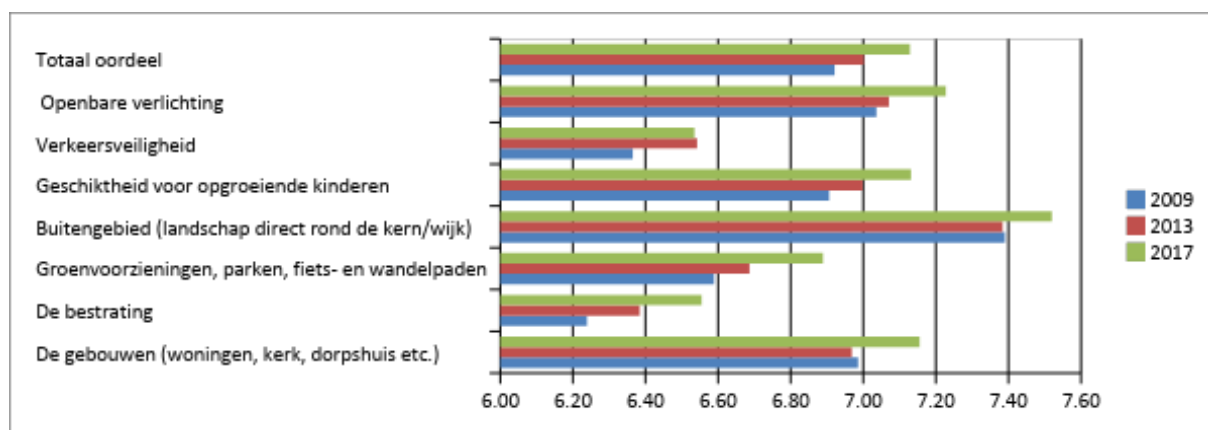
Per gemeente zijn er verschillen, die verklaard kunnen worden door de mate van landelijkheid (zoals overlast door Jacobskruiskruid), maar ook vanwege het specifieke voorkomen. Denk bijvoorbeeld aan de damherten in de gemeenten Schouwen-Duiveland en Veere. Ook wat betreft overlast (en waarschijnlijk voorkomen) van vossen zijn er verschillen tussen plattelandsgemeenten.

²⁶ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2015/23/bijna-de-helft-langdurige-leegstaande-woningen-toch-in-gebruik>

Waardering van de omgeving

Het landelijke karakter van Zeeland heeft grote invloed op de waardering van de omgeving. Uit onderzoek blijkt dat mensen een landschap aantrekkelijk vinden als het natuurlijkheid uitstraalt, historische kenmerken heeft, weinig stedelijk is en er geen horizonvervuiling optreedt²⁷. Zeeland kent veel plaatsen waar het landschap rond de woonkernen voldoet aan de kenmerken van hoge aantrekkelijkheid, bijvoorbeeld langs de kust of de kleinschalige landschappen in de Zak van Zuid-Beveland.

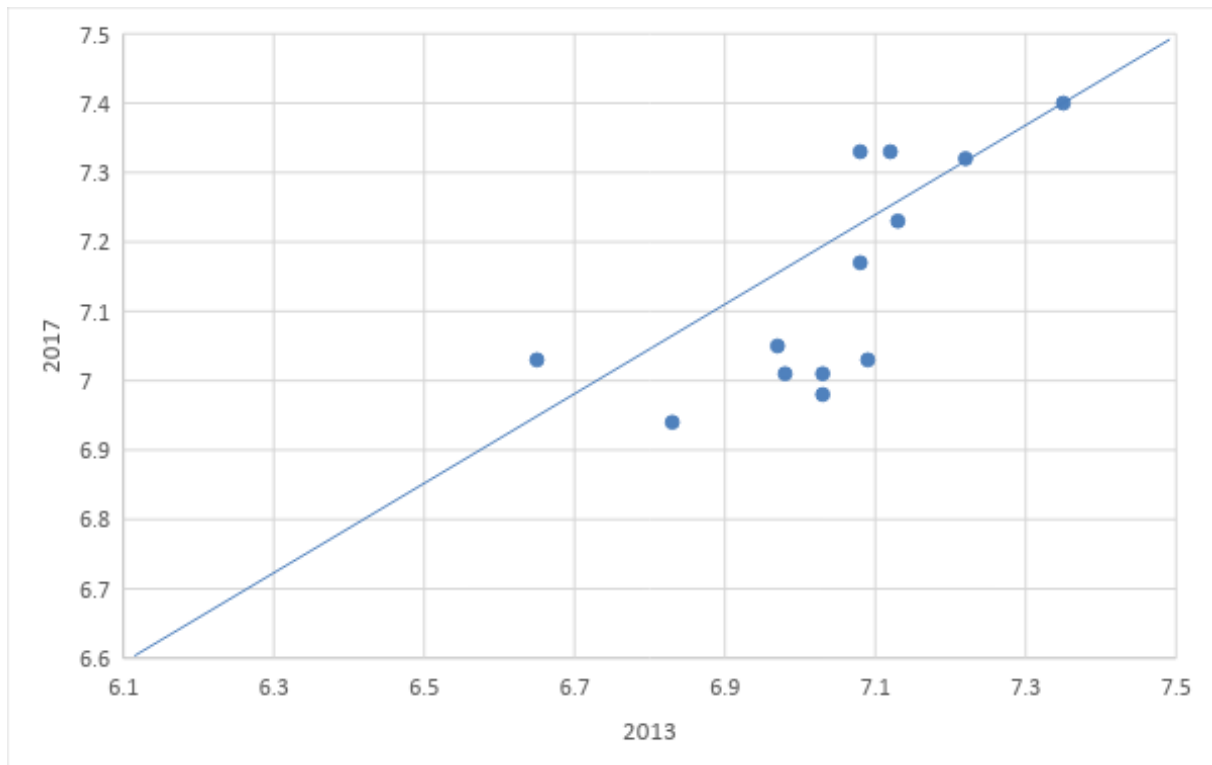
In het bevolkingsonderzoek naar de Staat van Zeeland wordt het landschap direct buiten de kern of wijk het hoogst gewaardeerd van alle omgevingskenmerken van de woonplaats. In 2017 is de waardering voor het buitengebied nog verder gestegen (figuur 35). Dat geldt ook voor andere woonomgevingskenmerken als openbare verlichting, groenvoorzieningen, parken, fiets- en wandelpaden en bestrating. Ook de geschiktheid van de woonomgeving voor opgroeiende kinderen is in de ogen van de inwoners verbeterd. De verkeersveiligheid scoort het minst hoog en komt in 2017 zelfs iets lager uit dan vier jaar eerder.

Figuur 35 Tevredenheid met de woonomgeving. Bron: SvZ

De gemiddelde waardering van de woonomgeving verschilt sterk per gemeente (figuur 36). In 2017 zijn de inwoners van Schouwen-Duiveland het minst tevreden over hun woonomgeving. Vooral Bruinisse krijgt van haar inwoners lage waarderingcijfers. Vlissingen, in 2013 nog de gemeente met de laagste waardering voor de woonomgeving, is volgens de inwoners behoorlijk opgeknapt en krijgt een 7 als gemiddelde waardering. Ook Middelburg is gestegen in de ranglijst en heeft nu na Kapelle de meest gewaardeerde woonomgeving.

²⁷ Roos-Klein Lankhorst, J., De Vries, S., Buijs, A.E., Van den Berg, A.E. Bloemmen & M.H.I. C. Schuilting (2005). *Waardering van het Nederlandse landschap door de bevolking op kaart*. Alterra: Wageningen University & Research.

Figuur 36 Gemiddeld rapportcijfer over de woonomgeving (totaaloordeel). (Bron: Staat van Zeeland)

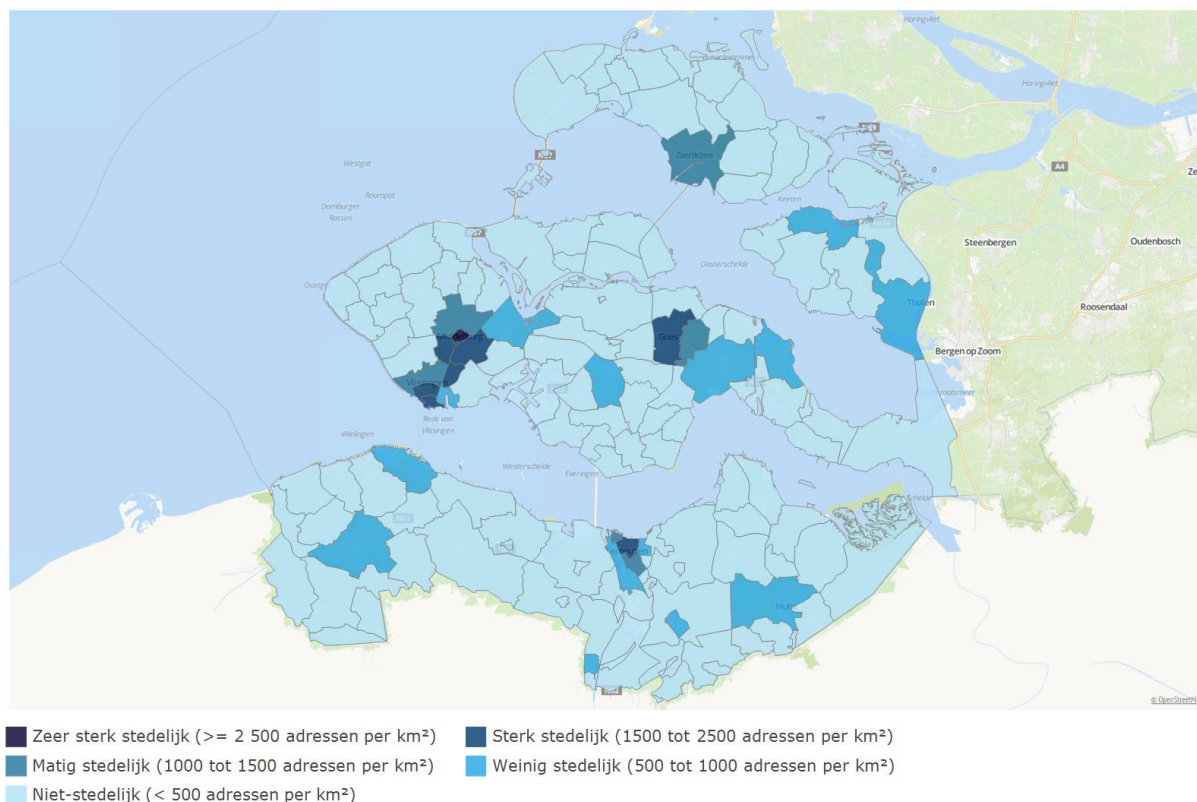
Stedelijkheid

In de internationale verhoudingen krijgen steden als economische groeipolen steeds meer aandacht en betekenis. De rijksoverheid heeft de steden de afgelopen jaren disproportioneel meer gefaciliteerd, onder meer vanwege de aanwezige centrumvoorzieningen. En banen vind je in de stad. De stad en het op de stad georiënteerde omringende platteland maken steeds meer deel uit van hetzelfde leefsysteem, waar wordt gewoond, gewerkt en gerecreëerd (daily urban system).

Stedelijkheid heeft te maken met compactheid en massa. Compact betekent dat voorzieningen vaak dichtbij zijn en massa zorgt voor voldoende draagvlak. Zeeland heeft alleen kleine steden. Middelburg/Vlissingen is de enige omgeving met meer dan 50.000 inwoners in een dichtheid van meer dan 1.500 inwoners per km². Daarmee kan dat gebied volgens de Europese definitie als enige omgeving in Zeeland het stempel 'stedelijk centrum' dragen. Dat betekent dat het een groeipool kan zijn en centrumfuncties aan zich kan binden, met voldoende draagvlak in het centrum en voorzieningen voor het omliggende gebied.

Zeeland kent volgens het CBS 127 woonplaatsen (figuur 27). Dat zijn vooral kleine, sterk landelijke dorpen met minder dan 500 adressen per km². De wat grotere kernen Heinkenszand, Hulst, Kapelle, Arnemuiden, Yerseke, Breskens, Oostburg, Axel, Sas van Gent, Tholen en Sint Annaland hebben alle een adressendichtheid tussen de 500-1000 per km². Zij hebben ook een weinig

stedelijk karakter. Het centrum van Middelburg is de enige CBS-wijk in Zeeland met een compactheid die zich schaart in de klasse van zeer sterk-stedelijke omgevingen.

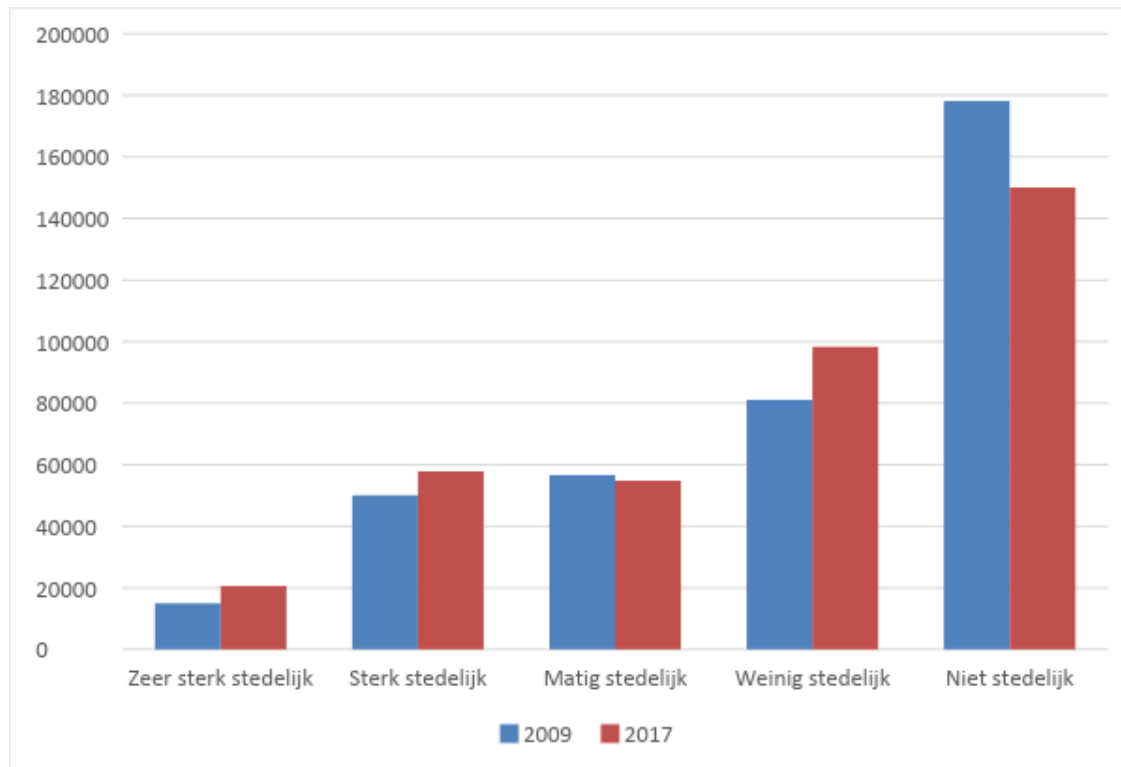
Figuur 37 Woonmilieus in Zeeland 2017. Bron: CBS

De centra van Goes en Terneuzen hebben een adressendichtheid in de categorie sterk-stedelijk, maar grote delen van de gemeente zijn niet-stedelijk. Daarmee komen zij ook niet aan de ondergrens van de massa die nodig is om als stedelijk centrum te functioneren. Zierikzee is matig-stedelijk in een omgeving die verder niet-stedelijk is. Middelburg en Vlissingen zijn de enige twee woonplaatsen in Zeeland met een over de hele linie sterk-stedelijk karakter, met tussen de 1.500 en 2.500 adressen per km^2 . De omgeving van Walcheren heeft daarmee een veel stedelijker woonmilieu dan de rest van Zeeland. Het ontbeert Middelburg en Vlissingen echter aan de krachtenbundeling, die nodig is om daadwerkelijk als stedelijk centrum voor Zeeland te functioneren.

Steden zijn de centra van een leefomgeving en hun aantrekkelijkheid bepaalt in belangrijke mate de leefbaarheid van een breder gebied. Stedelijkheid, de aanwezigheid van voorzieningen en faciliteiten zijn belangrijke vestigingsfactoren voor huishoudens en bedrijven.

Schaalvergroting, specialisatie en digitaliseren van infrastructures hebben ertoe geleid dat het voor de kleine Zeeuwse steden apart niet meer mogelijk is genoeg draagvlak te organiseren voor hoogwaardige voorzieningen. De stedelijke

voorzieningen die in Zeeland op meerdere plaatsen tegelijk zijn georganiseerd, hebben daardoor een betrekkelijk laagwaardig karakter²⁸. Hoogwaardige voorzieningen, die horen bij de schaal van de bevolking in Zeeland, zijn er onvoldoende. Zeeland is daardoor minder aantrekkelijk als woon- en vestigingsplaats.

Figuur 38 Inwoners in de woonmilieus van Zeeland. Bron: CBS

Ook Zeeland verstedelijkt. In de grotere dorpen en de meest stedelijke woonmilieus groeit het aantal inwoners, terwijl in de buitenwijken van steden en de kleinere dorpen het inwoneraantal daalt (figuur 38). Het aantal inwoners in het meest stedelijke woonmilieu van Zeeland is met 37% toegenomen, terwijl het aantal inwoners in het minst stedelijke woonmilieu met 16% is teruggelopen.

Eenzijds is deze ontwikkeling het gevolg van een andere manier van meten door het CBS, waardoor er minder platteland in Zeeland is dan acht jaar geleden. Anderzijds trekken meer mensen van het Zeeuwse platteland naar de stad. Vooral jongeren en 65-plussers maken deze verhuisbeweging. In acht jaar tijd heeft het echte Zeeuwse platteland ruim 28.000 inwoners verloren²⁹.

²⁸ Zie ook: Meijers E.J. (2011) Ruimtelijk structurerende werking Westerscheldetunnel Deelrapport 4: het voorzieningspeil in Zeeland. TU Delft: Delft.

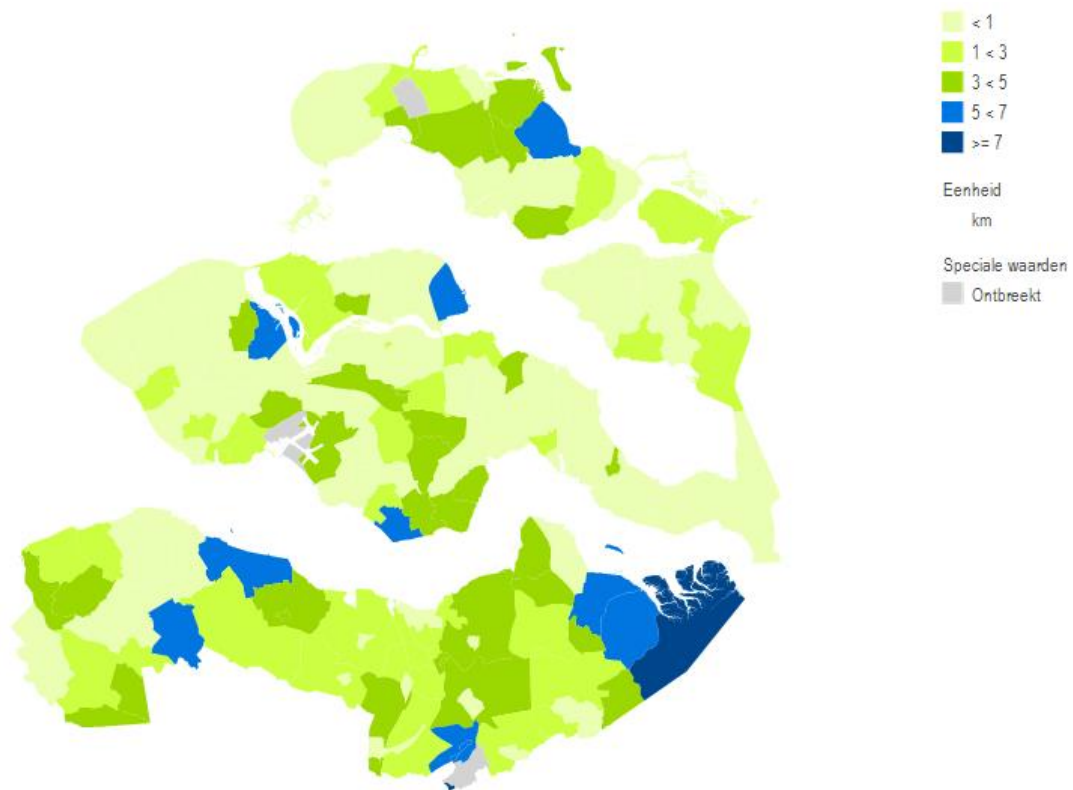
²⁹ Grotendeels is deze ontwikkeling het gevolg van een wijziging van de manier waarop het CBS woonmilieus meet. Er is daardoor minder 'echt' platteland in Zeeland.

Bereikbaarheid

In dunbevolkte gebieden hebben voorzieningen in kleine kernen een relatief beperkt draagvlak. Doordat het aantal inwoners op het platteland terugloopt, is voor een plattelandsprovincie als Zeeland de bereikbaarheid van voorzieningen een vast onderwerp van gesprek en beleid. Over sluiting van basisscholen is de afgelopen jaren veel discussie geweest. Vrijwel altijd wordt een direct verband gelegd met de leefbaarheid.

Voorzieningen zijn er echter in soorten en maten. Hun locatie en spreiding is erg afhankelijk van het (potentiële) aantal mensen dat ervan gebruikmaakt. Het draagvlak dat nodig is voor een kwalitatief goede en efficiënte dienstverlening is meestal sterk bepalend. De supermarkt heeft bijvoorbeeld een heel andere schaal nodig dan een kinderdagverblijf of een ziekenhuis. Bovendien maakt de opkomst van bezorgdiensten de nabijheid minder noodzakelijk. Het maakt eveneens uit of het gaat om een commerciële of een met publieke middelen gefinancierde voorziening.

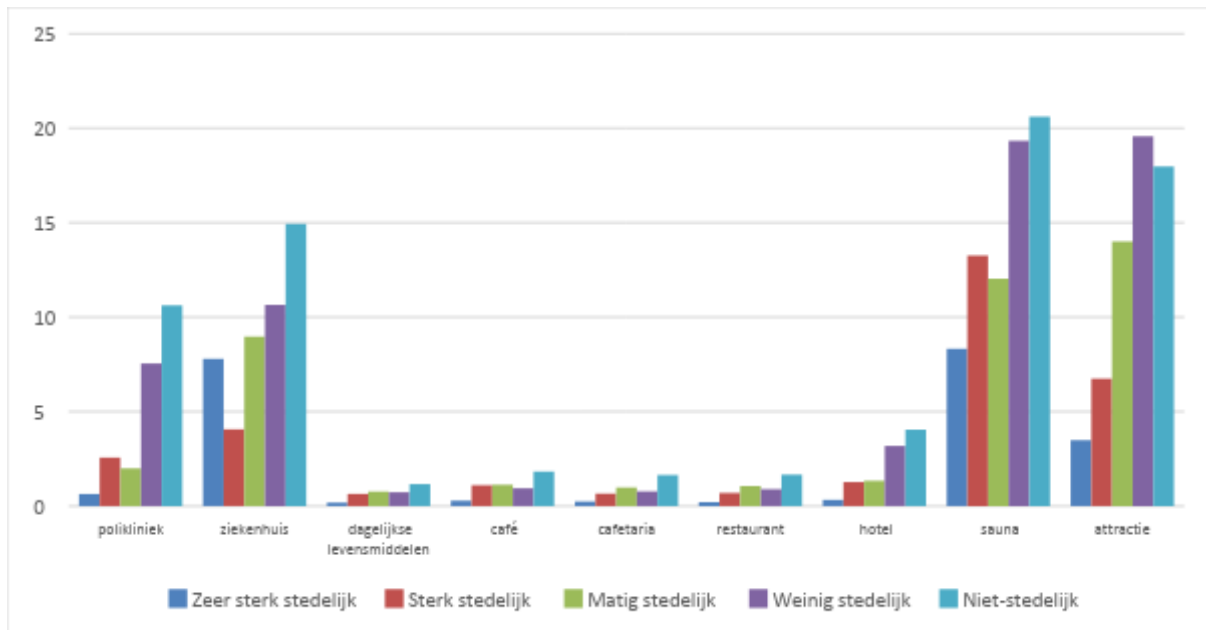
Steden zijn door hun compactheid en massa beter in staat om hoogwaardige commerciële voorzieningen en dienstverleners aan zich te binden. Door hun grotere draagvlak fungeren ze als centrumgemeente voor publieke voorzieningen. Door de veelheid aan voorzieningen treden er in de stedelijke woonmilieus ook agglomeratie- en synergie-effecten op. Dat is positief voor zowel de dienstverlenende instellingen als voor de gebruikers. Het bepaalt in hoge mate de aantrekkelijkheid en aantrekkingskracht van een woon- en werkomgeving.

Figuur 39 Afstand tot grote supermarkt 2016. Bron: CBS

Een grote supermarkt is in veel gebieden van Zeeland nog binnen 1 km bereikbaar (figuur 39). Winkels voor dagelijkse levensmiddelen zijn vanuit alle woonmilieus in Zeeland gemiddeld zelfs binnen 1 km bereikbaar. Alleen in Nieuw-Namen is de afstand naar een grote supermarkt meer dan 7 km. Inwoners daar kunnen echter vlak over de grens in Kieldrecht bij meerdere supermarkten terecht.

Inwoners van niet-stedelijke gebieden in Zeeland hebben over het algemeen de meeste reisafstand te overbruggen naar voorzieningen, inwoners van het meest stedelijke woonmilieu over het algemeen de minste afstand (figuur 40). Gezien de compactheid en massa van de steden is dat niet verwonderlijk.

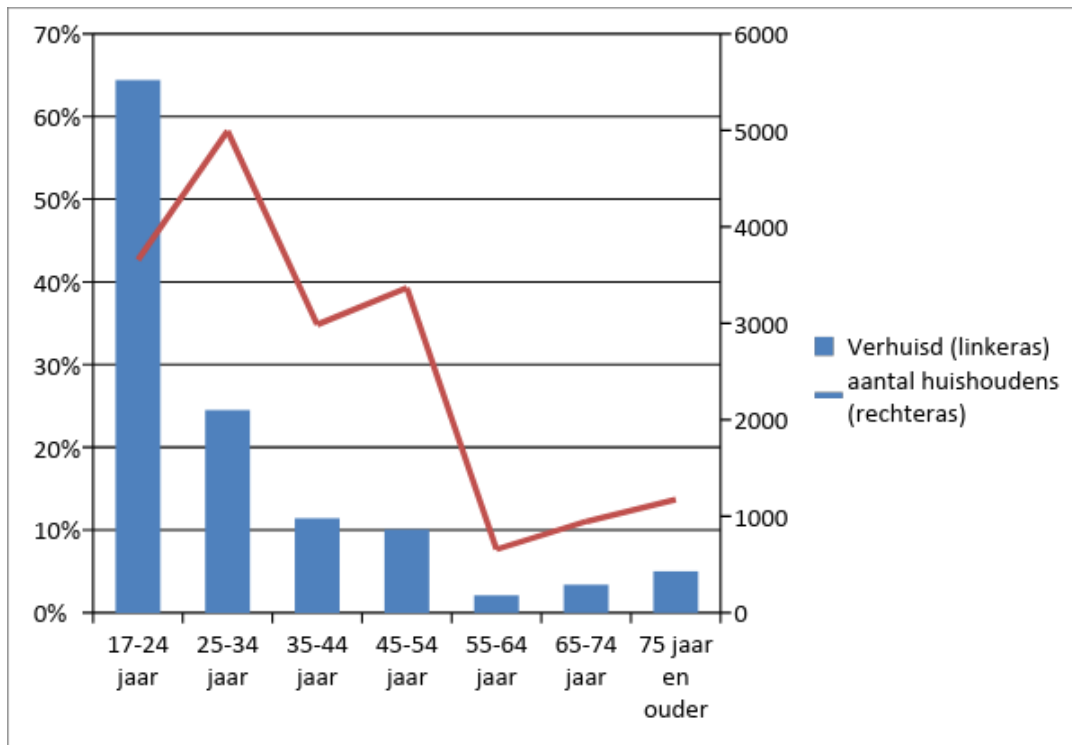

Figuur 40 Nabijheid van voorzieningen (in km) per woonmilieu in Zeeland. Bron: CBS

Verhuispatronen

De economie heeft grote gevolgen voor de manier waarop mensen hun leven inrichten, vooral als het gaat om het doen van grote uitgaven of het nemen van belangrijke beslissingen in het leven. Verhuizen is zo'n belangrijke beslissing. Tijdens de recente economische crisis werd er veel minder verhuist dan voorheen. Vóór de crisis verwisselden in Nederland in een jaar tijd bijna 100 op de 1.000 inwoners van woning. Tijdens de crisis viel dat aantal behoorlijk terug, maar dat is recent weer enorm gestegen naar meer dan 105 verhuisde personen per 1.000 inwoners. Er zijn grote verschillen tussen de provincies als het gaat om de verhuismobiliteit. Groningers blijken door de jaren heen veruit het meest verhuizende volkje te zijn, terwijl de Zeeuwen zich het meest honkvast mogen noemen.

Belangrijke oorzaak van de honkvastheid van Zeeuwen is de vergrijzing. Er is een bijzonder sterke relatie tussen leeftijd en verhuizen (figuur 41). Veel jongeren verhuizen, ouderen bijna niet. In twee jaar tijd is een ruime meerderheid van de 17-24 jarigen wel een keer verhuisd, onder de 55- tot 64-jarigen is dat nog slechts 2%. Na de pensioenleeftijd willen ook ouderen nog wel eens verhuizen, maar meer dan 95% blijft wonen in hetzelfde huis. Door de vergrijzing gaat het wel om relatief grote aantallen.

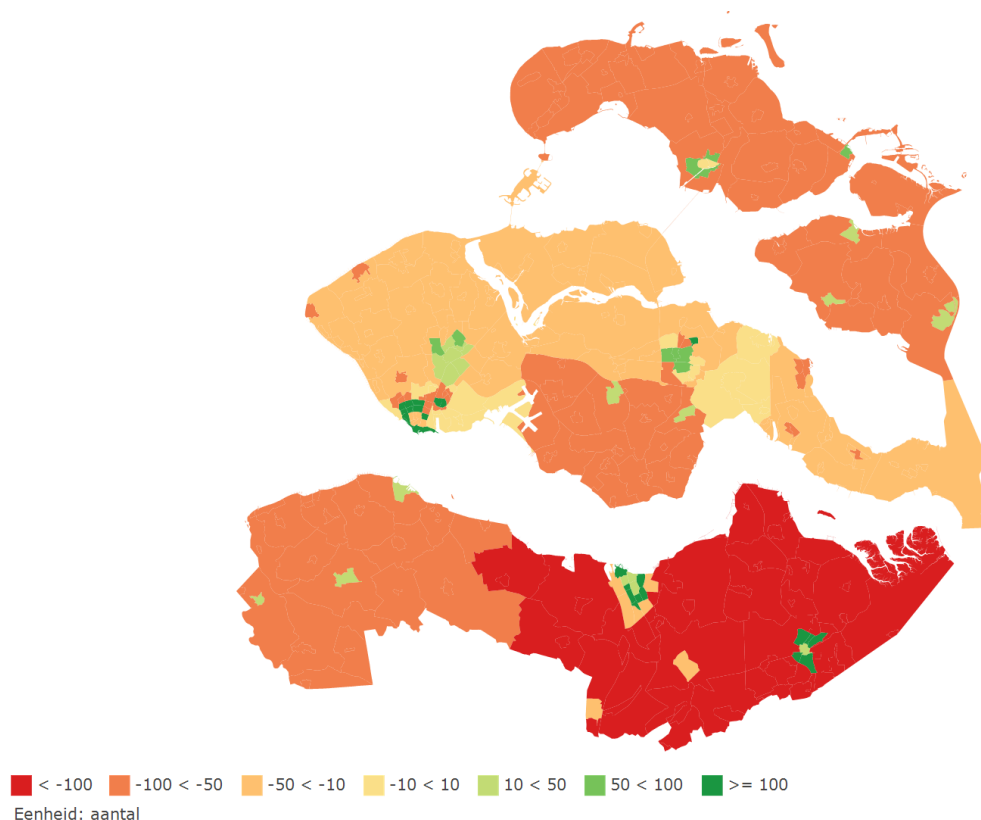

Figuur 41 Verhuisde huishoudens in twee jaar in Zeeland, absoluut en als percentage van de leeftijdsgroep (Bron: Woononderzoek 2015)

Voor het jaar 2016 zijn de verhuisbewegingen tussen meer en minder stedelijke buurten in Zeeland uitgezocht en in kaart gebracht (figuur 42). De verhuisbewegingenkaart laat duidelijk een 'leegloop' van het Zeeuwse platteland zien, met name in Zeeuws-Vlaanderen, en een trek naar de meer stedelijke buurten en grotere dorpen. De Zeeuwse steden zijn in trek bij mensen die binnen Zeeland van huis wisselen. Vooral jongeren (15-25 jaar) en ouderen (65-plussers) trekken naar de stad. Dit resultaat komt in grote lijnen overeen met eerder beschreven verhuisbewegingen in Zeeland³⁰.

Ook de andere leeftijdsgroepen blijken vaker te kiezen voor een meer stedelijke omgeving, waarbij vooral onder 25-44-jarigen en 45-64-jarigen de (nieuwbouw-) gebieden rond het centrum in trek zijn. Daarnaast zijn de minder stedelijke gebieden rond de A58 in trek bij de 25-44-jarigen en geldt dit in mindere mate ook voor de 45-64-jarigen. De niet-stedelijke gebieden van de gemeente Veere, de gemeente Borsele en de gemeente Goes kunnen eveneens op enige populariteit rekenen bij de middelbare leeftijdsgroepen.

³⁰ Smit, A. et. al. (2011) Zeeuwse verhuisatlas deel 1 : verhuizen, cijfers tot in wijken en kernen! Middelburg: Scoop.

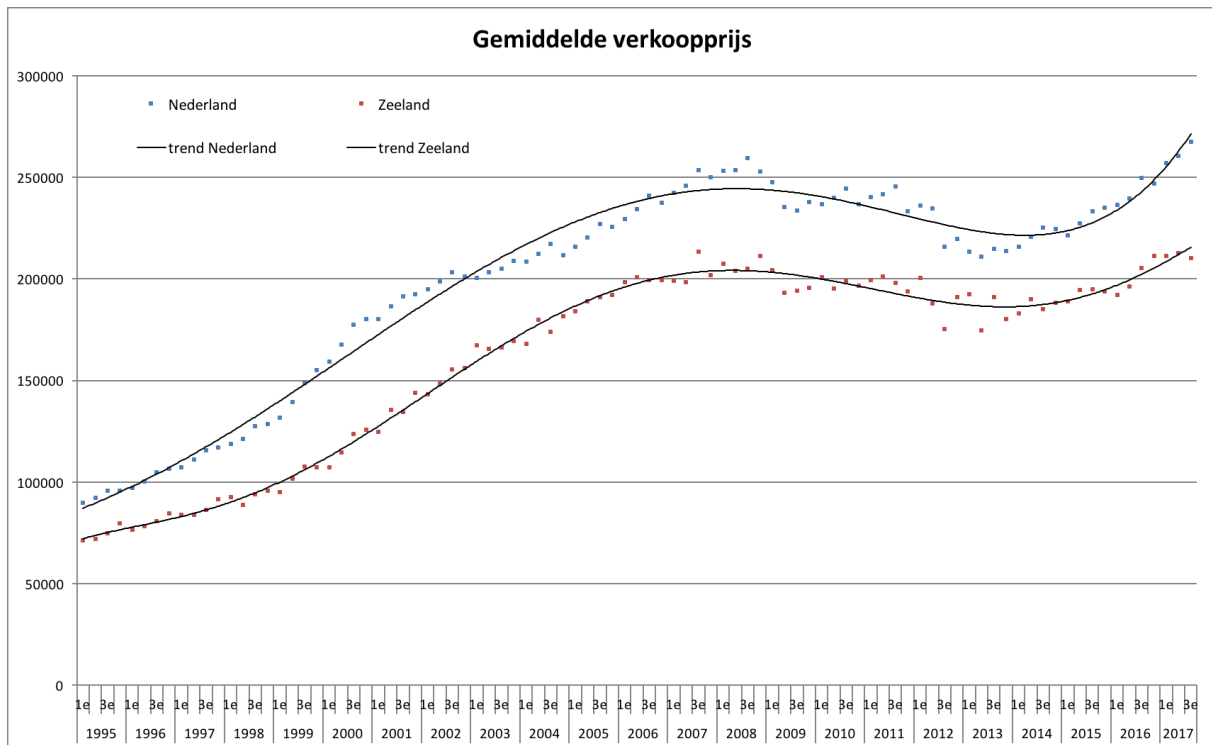

Figuur 42 Saldo van verhuisbewegingen tussen woonmilieus binnen Zeeland in 2016.
Bron: CBS Microdata

In het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland is gevraagd naar woonwensen. Van de Zeeuwen die aangeven binnen twee jaar te willen verhuizen, geeft een ruime meerderheid aan van woonmilieu te willen veranderen. Van hen zegt 72% dat zij meer stedelijk willen wonen. De verstedelijkingstendens in Zeeland wordt daarmee nadrukkelijk vraag-gestuurd.

Woningmarkt

In 2008 kreeg de woningmarkt in Nederland een grote klap te verwerken. De zeepbel van almaar stijgende huizenprijzen klapte. Mensen kregen hun huizen steeds moeilijker verkocht. De prijzen duikelden naar beneden. In 2013 vond een kentering plaats en stegen de huizenprijzen weer. In 2017 is de woningmarkt in Nederland de crisis volledig te boven. De prijzen stijgen in sommige gebieden tot recordhoogte. Ook in Zeeland is de verhuisdynamiek weer bijna op het niveau van 2008. Er worden weer meer huizen verkocht en meer mensen zijn geneigd te verhuizen.

Figuur 43 Gemiddelde verkoopprijs bestaande woningen

De Zeeuwse woningmarkt wijkt echter behoorlijk af van de rest van Nederland. Dat heeft te maken met de perifere geografische ligging, de geringe mate van stedelijkheid, de vergrijsde bevolkingssamenstelling, het relatief geringe carrièreperspectief voor hogeropgeleide jongeren en de ontwikkelingen in mobiliteit en bereikbaarheid naar grote steden om ons heen. Ook het beleid dat inzet op de scheiding van wonen en zorg heeft door de vergrijzing groot effect op de Zeeuwse woningmarkt.

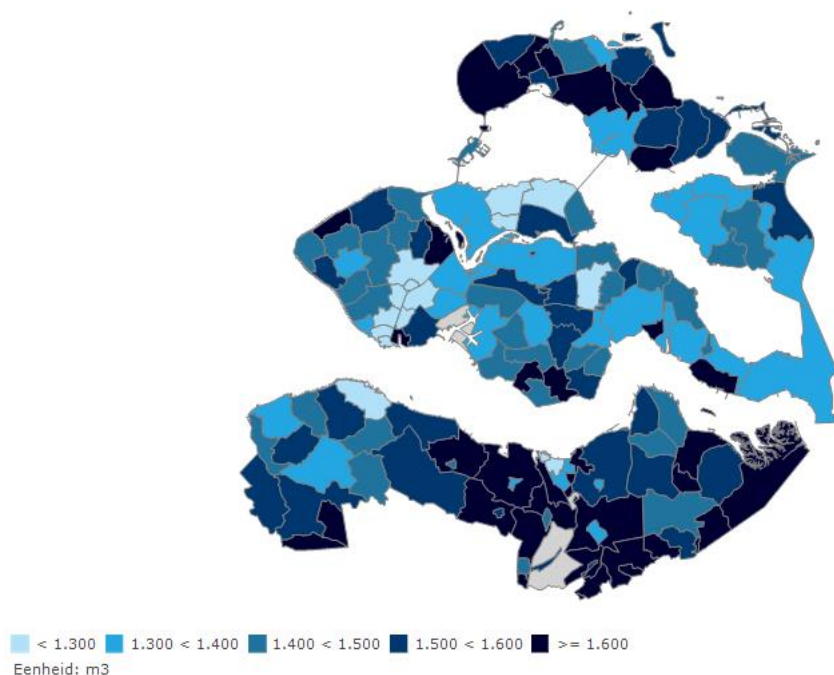
De gemiddelde verkoopprijs van huizen in Zeeland is in het derde kwartaal van 2017 gedaald. Dat is tegen de landelijke trend in, waar de gemiddelde huizenprijs steeg tot een recordhoogte van ruim 276.000 euro. Het verschil tussen Zeeland en Nederland is inmiddels ruim meer dan een halve ton (€57.113). De langjarige trend in Zeeland is weliswaar nog positief, maar de kloof met landelijk begint wel behoorlijk groot te worden.

Woningkwaliteit en duurzaamheid

Een woning in Zeeland is volgens de WOZ-waardebepaling gemiddeld 190.000 euro waard. Dat is 26.000 euro onder het landelijk gemiddelde. Er zijn relatief veel (goedkope) koopwoningen, eengezinswoningen en woningen gebouwd in de naoorlogse periode tot 1969³¹. Er is na 1990 relatief weinig nieuw gebouwd in Zeeland. Vanuit het oogpunt van duurzaamheid ligt er een grote en vooral ingewikkelde opgave voor Zeeland. Voor het halen van het klimaatakkoord van

³¹ Van der Wouw D. (2017) Wonen in Zeeland; analyse van de Zeeuwse woningmarkt. ZB | Planbureau: Middelburg.

Parijs is volgens de taskforce bouwagenda een revolutie in de bouwwereld nodig³². Het vraagt om slimmer bouwen en opschalen van de woningbouw. Gezien de veel grotere druk op de woningmarkt in de meer stedelijke delen van Nederland, de beperkte groei van het aantal huishoudens in Zeeland en het grote aandeel particuliere woningen, levert dat een ingewikkelde opgave op. Een door vraag gedreven ontwikkeling zal hand in hand moeten gaan met een herstructureringsbeleid van de bestaande woningvoorraad. Vraag naar nieuwbouwwoningen is er altijd, maar de vraaguitval aan de onderkant van de markt wordt niet vanzelf door de markt opgelost.

Figuur 44 Gemiddeld aardgasverbruik in 2016. Bron: CBS

De taskforce bouwagenda geeft aan dat er tot 2030 in Nederland 350.000 verouderde woningen moeten worden vervangen. Dat moeten woningen worden die energieneutraal zijn en geen aardgas verbruiken. Het gemiddelde aardgasverbruik in Nederland ligt op 1300 m3 per woning. Er zijn weinig wijken in Zeeland die onder dit gemiddelde zitten (figuur 44). Het meeste aardgasverbruik zien we in de delen van Zeeland waar de huishoudensgroei juist het laagst is en de vergrijzing het sterkst. Dit betekent dat de transitie gepaard zou moeten gaan met een vermindering van de woningvoorraad in delen van Zeeland en nieuwbouw/verbouw in andere delen.

Klimaatbewustzijn

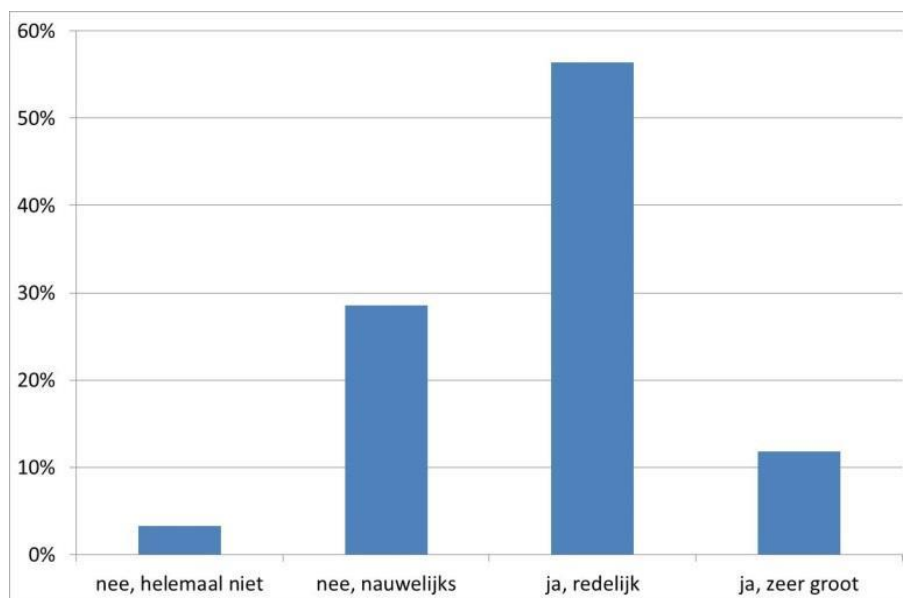
De conclusie van wetenschappelijk onderzoek dat het klimaat aan het veranderen is als gevolg van menselijk handelen, wordt inmiddels breed gedeeld. Het klimaatakkoord van Parijs heeft veel bijgedragen om dat bewustzijn en de

³² Taskforce Bouwagenda (2017) [De Bouwagenda. Bouwen aan de kwaliteit van leven](#)

wil om er daadwerkelijk iets aan te doen te bevorderen. Toch zijn bewustzijn, risicoperceptie en het draagvlak voor maatregelen om dit tegen te gaan niet overall even groot. Er komt steeds meer onderzoek beschikbaar dat ingaat op de mate van bewustzijn, het draagvlak voor maatregelen en de achtergrondkenmerken die daarmee samenhangen. Dit helpt communicatie- en beleidsprofessionals de juiste insteek te kiezen bij het communiceren en het ontwikkelen van beleid op dit thema.

Vrijwel alle Zeeuwen weten wel iets over klimaatverandering. Ongeveer de helft van de bevolking denkt dat klimaatverandering zowel menselijke als natuurlijke oorzaken heeft. Iets minder dan de helft denkt dat het uitsluitend door menselijk handelen wordt veroorzaakt. Slechts een klein deel (7%) meent dat klimaatverandering uitsluitend natuurlijke oorzaken heeft.

Opvallend is dat een groot deel van de Zeeuwen (68%) de klimaatverandering als een redelijke of zeer grote bedreiging vindt voor henzelf of hun naasten (figuur 45). De mate waarin mensen dit als een risico ervaren, verschilt duidelijk naar leeftijdscategorie, opleidingsniveau, religie en stedelijkheid. Onder de categorie 30-59 jaar ligt de risicoperceptie het hoogst (72%) en onder de categorie 80+ het laagst (51%). Naarmate men hoger is opgeleid ervaart een groter deel risico's voor henzelf of hun naasten. Onder bevindelijk gereformeerden is de risicobeleving duidelijk lager dan gemiddeld (55%). In zeer sterk- en sterk-stedelijke gebieden zijn naar verhouding meer mensen bezorgd over de risico's van klimaatverandering.

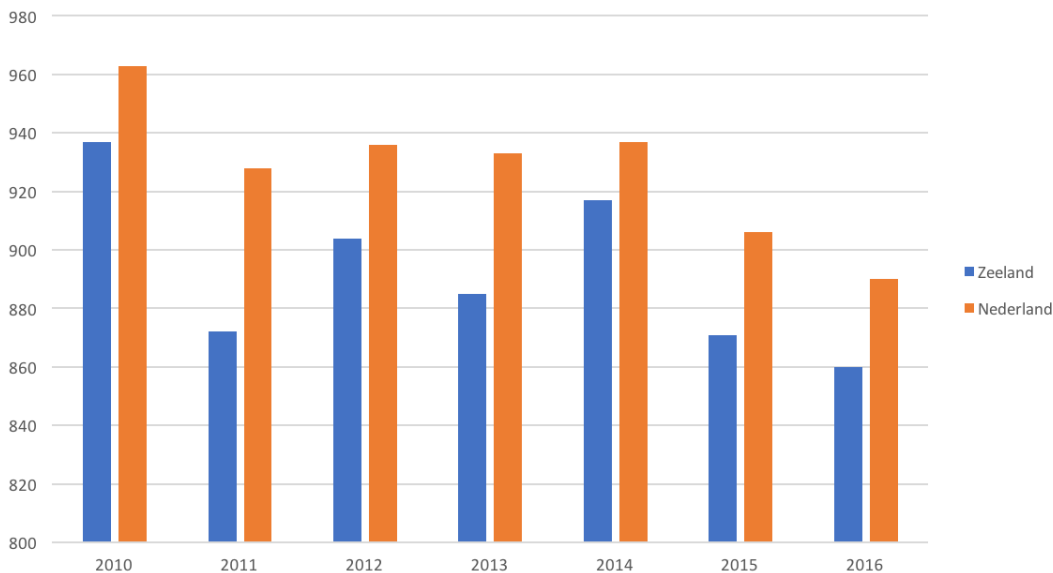
Figuur 45 Klimaatverandering een bedreiging voor uzelf en uw naasten, 2017.
Bron: SvZ

Deze risicoperceptie is veel lager onder mensen die alleen natuurlijke oorzaken aangeven: van hen denkt maar 18% dat klimaatverandering een bedreiging vormt voor henzelf of hun naasten.

Verplaatsen

Dag-paden

Mensen hebben een beperkte dagelijkse actieradius. Door internet en snel vervoer is die actieradius behoorlijk op te rekken. Zeker bij eenmalige of tijdelijke activiteiten zijn mensen bereid om verder of langer te reizen, maar regulier meer dan enkele uren per dag reizen is voor velen een te grote opgave. Zoekgedrag van mensen naar een school, een baan of een sportclub begint met een bereikbaarheidsbepaling. Zeeuwen blijken ook nog eens vrij honkvast. Dan is het erg gemakkelijk als je de voorzieningen voor jezelf, je gezin of je werk op bereikbare afstand hebt.

Figuur 46 Verplaatsingen per person per jaar. Bron: CBS

In 2016 heeft een inwoner van Zeeland volgens het CBS gemiddeld 300 uur gereisd en 10.400 km afgelegd. Een Zeeuw reist in vergelijking met de gemiddelde Nederlander minder vaak, legt per rit iets meer kilometers af, maar doet daar beduidend minder lang over (figuur 46). De Zeeuw is per dag 52 minuten onderweg, Nederlanders bijna een uur. Op jaarbasis is de Zeeuw 46 uur minder onderweg. Het is vooral het woon-werkverkeer waar Zeeuwen minder voor reizen, minder kilometers voor afleggen en veel minder tijd mee kwijt zijn.

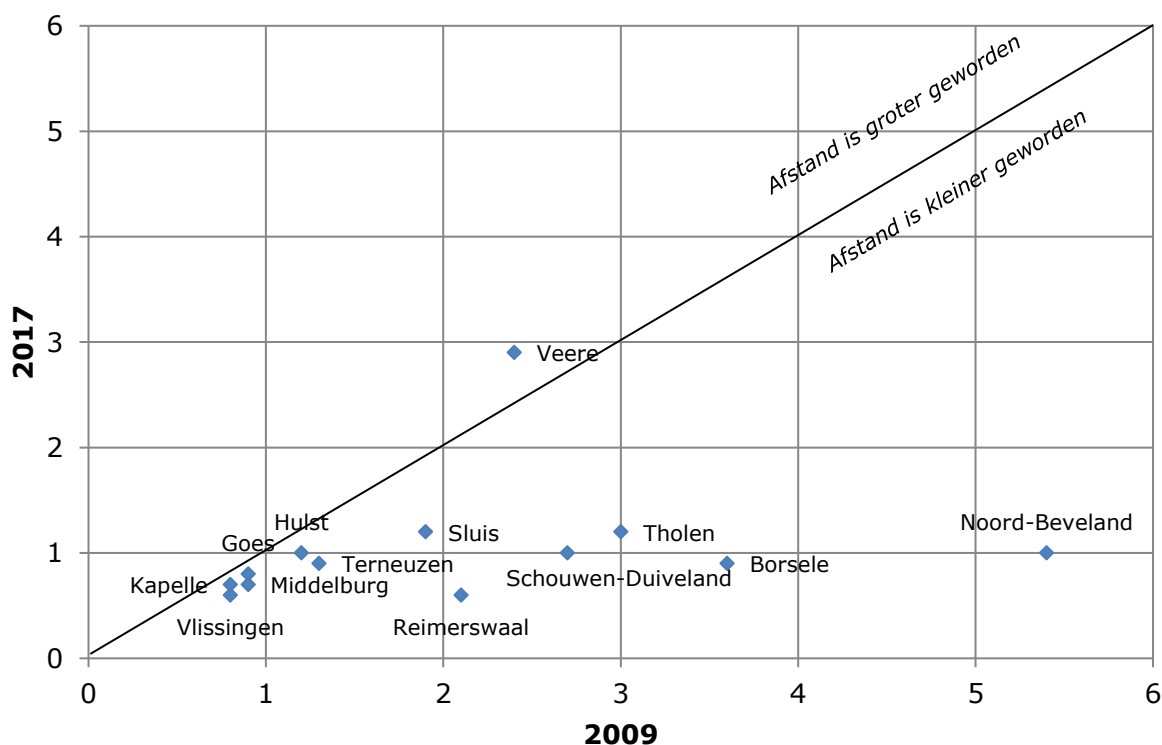
De werkende Nederlander legt dagelijks van en naar het werk gemiddeld 8,8 kilometer af in ruim 13 minuten, terwijl Zeeuwen 9 minuten onderweg zijn en dan 7,3 km gereisd hebben. Ritten die in de ochtendspits starten, duren voor de Zeeuwen 20% korter dan gemiddeld in Nederland, terwijl de Zeeuw dan wel 11% meer afstand aflegt. Om op visite te gaan of ergens te gaan logeren reist een Zeeuw gemiddeld 1 km per dag meer dan de gemiddelde Nederlander, voor het doen van boodschappen is dat zelfs 2 km meer. Ondanks de grotere afstanden

tussen woon- en werkgemeenten waar de Zeeuwen mee te maken hebben, weten ze de reistijd en de af te leggen afstanden sterk te beperken. Zo bezien wonen Zeeuwen dus relatief dicht bij hun werk en ze reizen er zonder veel last van files heen. Maar ze moeten verder reizen voor hun voorzieningen en voor bezoek aan familie en vrienden.

Kinderopvang

Als je werkt en kleine kinderen hebt, is het gemakkelijk wanneer je ze dichtbij huis naar de opvang kunt doen. In Nederland woonde je in 2009 gemiddeld 1.200 meter van het dichtstbijzijnde kinderdagverblijf vandaan. In 2016 is die afstand verminderd tot 800 meter. Ook in Zeeland ging de afstand fors omlaag, van 1.700 meter in 2009 naar 1.000 meter in 2016. Daarmee is voor de Zeeuw de kinderopvang dichterbij huis dan in de noordelijke provincies Groningen, Friesland en Drenthe. Flevoland en Limburg hebben dezelfde gemiddelde afstand, in de andere provincies is de kinderopvang gemiddeld minder dan een kilometer van iedereen vandaan.

De afstand naar het kinderdagverblijf verschilt tussen gemeenten (figuur 47). Tussen 2009 en 2016 is de afstand naar het kinderdagverblijf voor inwoners van de meeste gemeenten afgenomen. Vooral voor de inwoners van de gemeenten Noord-Beveland, Borsele en Tholen is de gemiddelde reisafstand gedaald. Voor de inwoners van de gemeente Veere is de reisafstand naar het kinderdagverblijf met 500 meter gemiddeld toegenomen.

Figuur 47 Gemiddelde afstand tot kinderopvang per gemeente. Bron: CBS

Voorzieningengebruik over de grens

Landsgrenzen vormen voor de inwoners van Zeeuws-Vlaanderen steeds minder een obstakel bij voorzieningen. Vooral in de grensdorpen is het voorzieningengebruik over de grens sterk toegenomen ten opzichte van 2013. Eén op de vijf inwoners van de grensdorpen die gebruikmaken van kinderopvang doet dat inmiddels in België. Ook voor de bibliotheek en het basisonderwijs steekt men veelvuldig de landsgrens over. Voor zorgvoorzieningen als de huisarts en apotheek gaat meer dan 10% naar België³³. Alleen het doen van niet-dagelijkse boodschappen over de grens is met 14% stabiel gebleven.

Was er in 2013 nog sprake van een beperkte oriëntatie op België, nu zit de gang over de grens er voor een deel van de Zeeuws-Vlamingen goed in. Het gegeven dat vanaf 2011 per jaar enkele honderden Belgen in Zeeuws-Vlaanderen zijn komen wonen, zal hier ongetwijfeld mee te maken hebben. Voor 36% van de inwoners van Zeeuws-Vlaanderen die in België hun opleiding hebben genoten, is het winkelen over de grens gebruikelijk. Van hen stuurt 60% de kinderen naar een Belgische basisschool.

Tabel 2 Voorzieningengebruik over de grens. (Bron: SvZ 2017)

Inwoner bezoekt de voorziening meestal in België (%)	Zeeuws-Vlaanderen	Grensdorpen
Winkels dagelijkse boodschappen	1,5	4,1
Overige winkels	8,4	14
Basisonderwijs	7,4	17,7
Kinderopvang	8	20,3
Huisarts	5,3	13,6
Apotheek	4	10,2
Sport	4,9	11,6
Bibliotheek	6,5	18,8
Pin/bank	2,3	7,5
Openbaar vervoer	2,6	9
Dorpshuis/dienstencentrum	1,3	1,1
Speeltuin	4,6	12,7
Café/restaurant	5,7	13,2

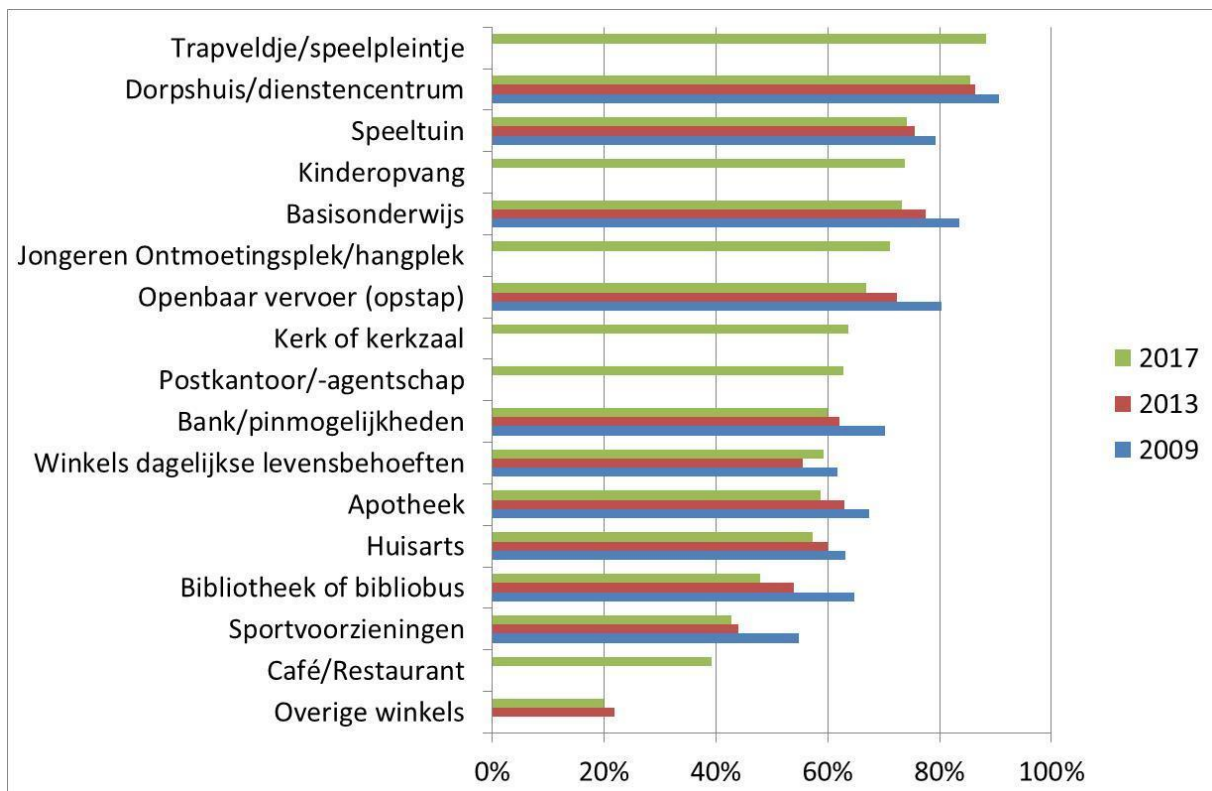
Voorzieningengebruik in de eigen kern

Er zit een gestage neergang in de mate waarin inwoners van Zeeland gericht zijn op de voorzieningen in hun eigen kern of wijk. Inwoners van Zeeland maken in 2017 over het algemeen weer iets minder gebruik van voorzieningen in de eigen kern of wijk dan in 2013 en 2009. Enige uitzondering is het winkelgebruik voor de dagelijkse levensbehoefte. Er zijn voorzieningen waarvoor meer dan 70% van

³³ Er is niet gevraagd naar ziekenhuiszorg.

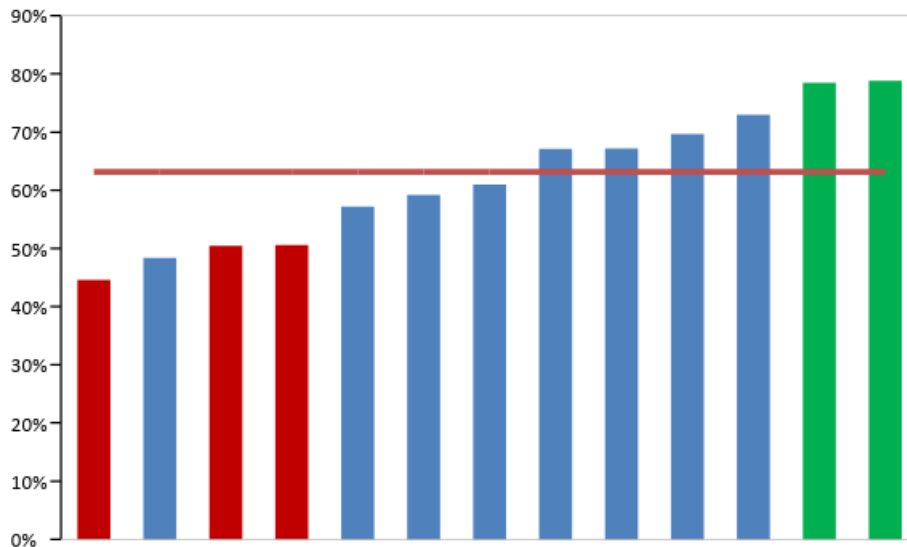
de Zeeuwen meestal terecht kan in de eigen kern (figuur 48). Dat zijn een trapveldje, dorpshuis, speeltuin, kinderopvang, basisonderwijs en de jongerenontmoetingsplek. Huisarts, apotheek, winkels voor dagelijkse levensbehoefte, bank/pinmogelijkheden, postkantoor/postagentschap, kerk/kerkzaal, en de opstapplaats voor het openbaar vervoer zijn voor de meerderheid van de Zeeuwen in de kern of de wijk aanwezig en worden door hen gebruikt.

Een meerderheid van de Zeeuwen gebruikt winkels voor niet-dagelijkse levensbehoeften, een café/restaurant, een sportvoorziening en de bibliotheek/bibliobus buiten de eigen woonkern of woonwijk. Meer dan 80% van de Zeeuwen gebruikt vrijwel al deze voorzieningen in de eigen gemeente. Uitzondering is het overige winkelgebruik: shoppen doet 30% van de Zeeuwsen meestal buiten de eigen gemeente.

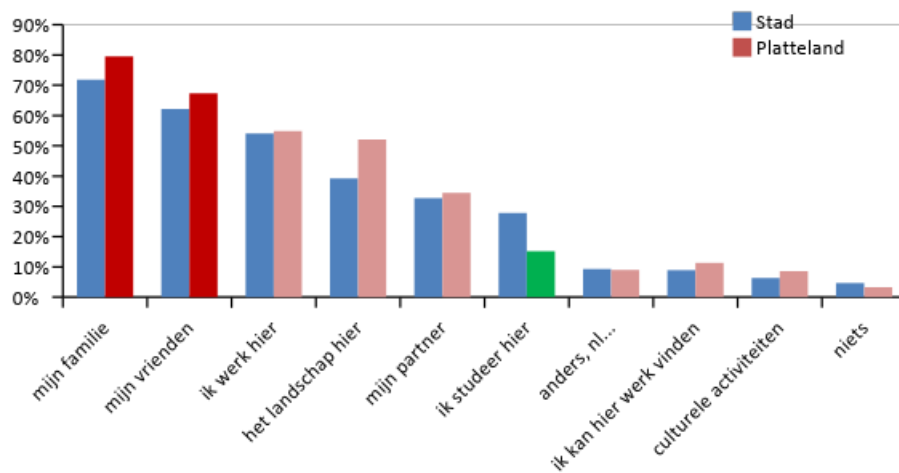
Figuur 48 Gebruik voorzieningen in eigen kern. Bron: SvZ

De Jeugdmonitor Zeeland heeft jongeren gevraagd hoe tevreden ze zijn over de voorzieningen in hun woonomgeving (figuur 49). Bijna twee derde van de jongeren in Zeeland is daar tevreden mee. Het meest tevreden zijn de jongeren in Goes en Middelburg. In Zeeuws-Vlaanderen en vooral in Sluis en Hulst heerst meer ontevredenheid over de voorzieningen.

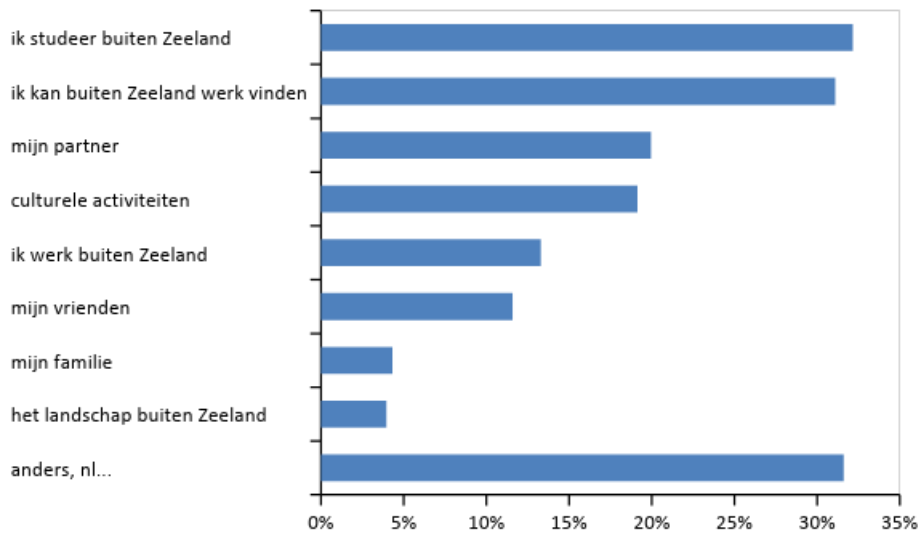
Figuur 49 Tevredenheid van Zeeuwse jongeren 21-23 jaar met voorzieningen in hun woonomgeving. Bron: Jeugdmonitor Zeeland 2016

Zeeland is voor jongeren vooral aantrekkelijk vanwege de aanwezigheid van familie en vrienden (figuur 50). Ook het landschap maakt Zeeland voor hen aantrekkelijk. Dat geldt meer voor de plattelandjongeren dan de jongeren in de steden. Voor de jonge stedelingen is het vaker de studie die hen aan Zeeland bindt.

Figuur 50 Wat maakt Zeeland aantrekkelijk volgens de jongeren 21-23 jaar. (Bron: Jeugdmonitor Zeeland)

Iets meer dan een derde van de jongeren heeft plannen om te verhuizen (figuur 51). Als ze naar een plek buiten Zeeland willen verhuizen, is dat vanwege werk of studie. Ook een partner of het culturele klimaat is een reden om Zeeland te verlaten.

Figuur 51 Redenen van jongeren om Zeeland te verlaten. Bron: Jeugdmonitor Zeeland

Mobiliteitsprofielen

Op basis van de aangegeven manier waarop inwoners van Zeeland meestal reizen zijn mobiliteitsprofielen samengesteld³⁴. De auto is in Zeeland het favoriete vervoermiddel. Vier van de vijf Zeeuwen verplaatst zich vrijwel altijd met de auto. Opmerkelijk is de revival van het openbaar vervoer. Ondanks het succes van de E-bike en de versobering van de busdienstregeling in de kleine dorpen, zit het gebruik van het openbaar vervoer in de lift. Dreigde het ov-gebruik in 2013 bijna compleet weg te zakken, inmiddels is weer 10% van de Zeeuwen een reguliere ov-gebruiker.

Het zijn vooral de jongeren onder de 25 jaar die nu meer gebruikmaken van het openbaar vervoer. Van alle reguliere ov-gebruikers vormen zij met 54% de meerderheid van bus-, trein- en bootreizigers. Het lijkt erop dat de mogelijkheid die mbo'ers hebben gekregen om gratis met het openbaar vervoer te reizen, voor deze forse toename van reguliere ov-gebruikers heeft gezorgd.

³⁴ Smit A., H. Braat, N. Out en P. Van Kooten (2013) Mobiliteit en bereikbaarheid; Themarapport Sociale Staat van Zeeland. Scoop: Middelburg.

Tabel 3 Mobiliteitsprofielen inwoners van Zeeland (%) Bron: SvZ

	2009	2013	2017
Automobilist	80	82	79
Fietser	8	10	8
OV-gebruiker	8	3	10
Niet mobiel	4	5	3

Door de concentratie van opleidingen in Zeeland moeten jongeren verder reizen en zonder auto zijn zij veelal veroordeeld tot het openbaar vervoer. Dat vervoer laat hen wel vaker in de steek. Onder de mbo-studenten in Zeeland heerst een structureel vervoersprobleem³⁵. De helft van hen geeft aan regelmatig voorzieningen niet te kunnen bereiken. Ze zijn dus wel een reguliere ov-gebruiker, maar komen vaker niet (op tijd) daar waar ze willen of moeten zijn.

Ouderen zijn mobieler geworden. Ondanks de vergrijzing is het aandeel van de mensen die niet mobiel zijn de afgelopen jaren gedaald.

Beleven

Tevredenheid met woning en woonomgeving

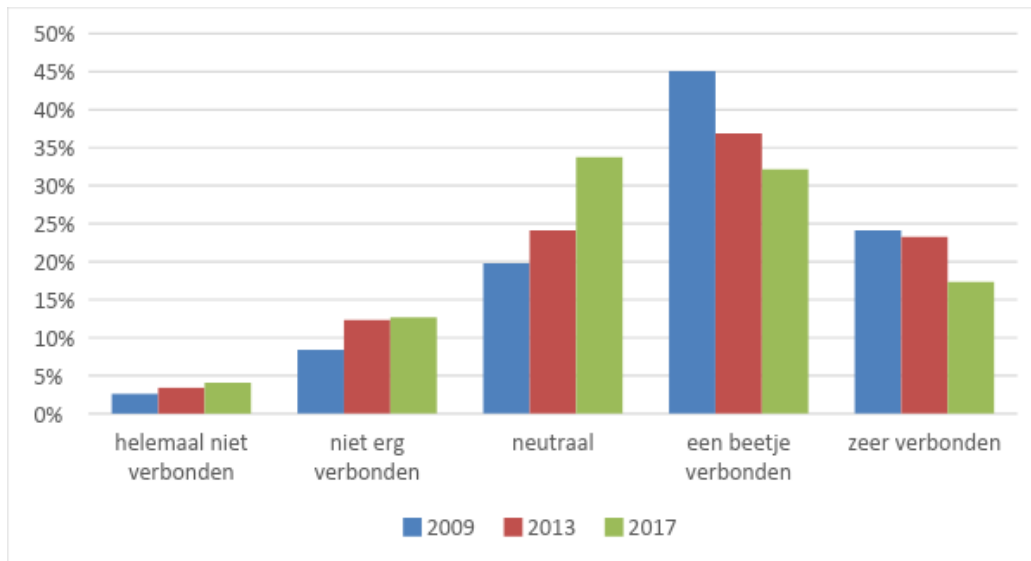
Wanneer mensen tevreden zijn met hun eigen woning en woonomgeving, zijn zij vrijwel altijd ook tevreden met hun leven³⁶. Het gaat daarbij volgens onderzoek van het CBS vooral over de binding met de omgeving: de sociale cohesie. Uit dit landelijke onderzoek blijkt dat de binding met de buurt belangrijker is voor tevredenheid met het leven, dan de tevredenheid met de woning.

Ook in het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland is gevraagd naar binding met de buurt (figuur 52). De mate waarin Zeeuwen zich verbonden voelen met hun woonomgeving is sterk afgenomen sinds 2009. Naar de tevredenheid met het leven is in het Zeeuwse onderzoek niet gevraagd. Wel naar de tevredenheid met de woning. Ook die is afgenomen.

³⁵ De Cuyper, R. (2016) Onderzoek naar vervoersarmoede: Bevindingen van studenten van het MBO. ZB| Planbureau: Middelburg.

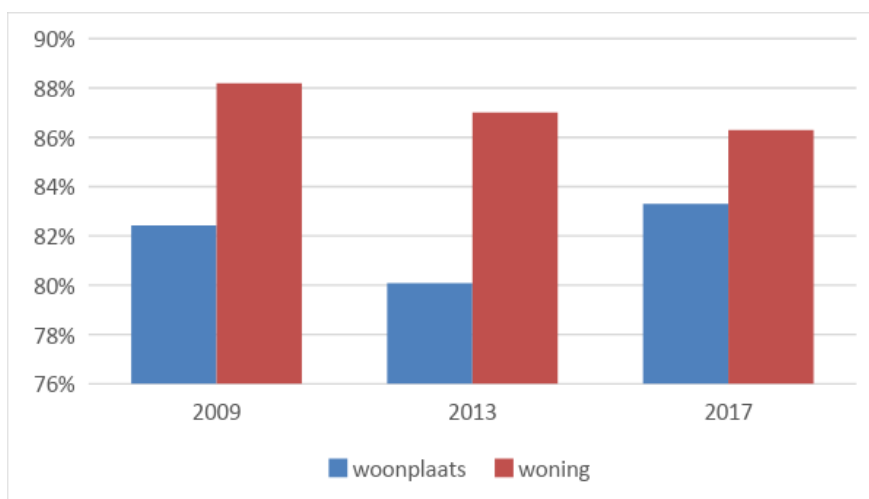
<https://www.dezb.nl/dam/planbureau/bestanden/publicaties/2017/vervoersarmoede-mbo-studenten.pdf>

³⁶ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2018/01/tevreder-met-het-leven-bij-sterkere-binding-met-buurt>

Figuur 52 Gevoel van verbondenheid met de eigen woonkern of wijk. Bron: SvZ

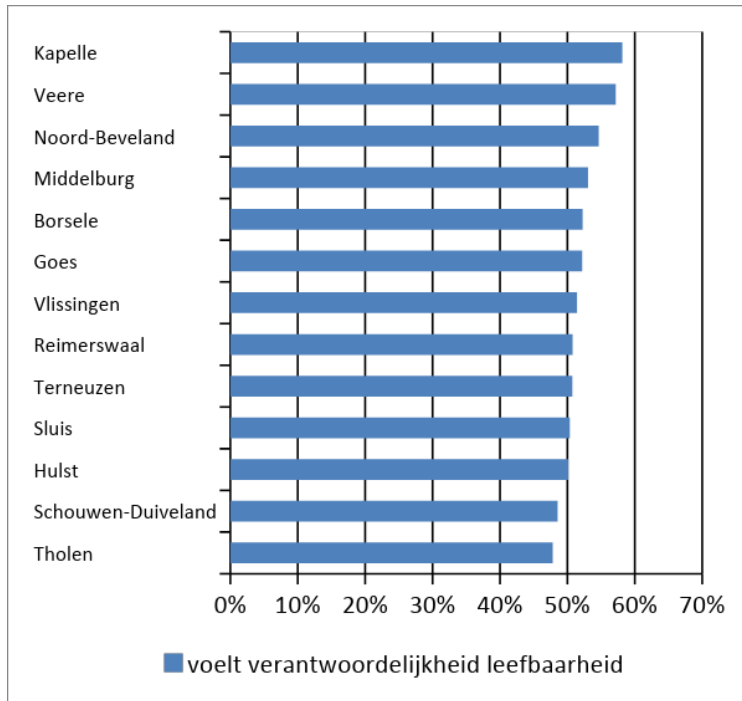
De verbondenheid met de eigen wijk of kern, het oordeel over de eigen woning en de algemene tevredenheid met de kern of wijk als woonplaats hangen sterk met elkaar samen, maar zijn niet hetzelfde. De ervaren leefbaarheid is tussen 2009 en 2013 afgenomen, maar in 2017 juist weer toegenomen (figuur 53). Mogelijk is voor meer mensen de sociale verbondenheid minder belangrijk geworden in het totaaloordeel over de leefbaarheid. De relatie tussen de ervaren leefbaarheid en of men zich in de wijk thuis voelt, is ook veel sterker dan die met het hebben van veel contact met andere kern- of wijkbewoners.

Figuur 53 Tevreden met kern of wijk als woonplaats/tevreden met woning. Bron : SvZ

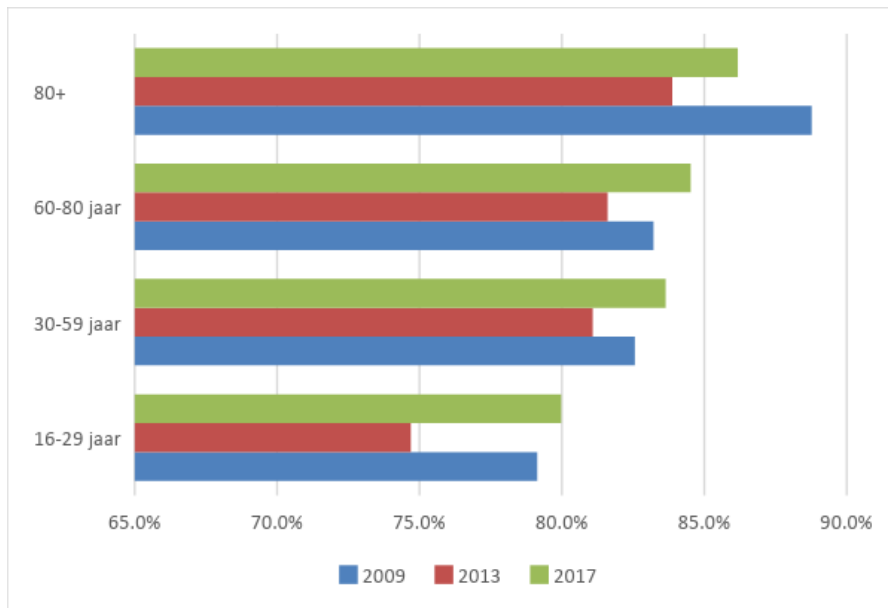
Van de inwoners van Zeeland voelt 52% zich verantwoordelijk voor de leefbaarheid van de eigen kern of wijk (figuur 54). Dat is beduidend meer dan in 2013 (41%) en 2009 (45%). Dat verantwoordelijkheidsgevoel is het sterkst in

Kapelle en het minst in Tholen. Ook de Zeeuws-Vlaamse gemeenten en Schouwen-Duiveland scoren relatief laag.

Figuur 54 Voelt zich verantwoordelijk voor de leefbaarheid in de eigen kern of wijk in 2017. Bron: SvZ

Inwoners van Zeeland zijn over het algemeen zeer tevreden met hun woning en woonomgeving. Ouderen zijn vaker tevreden dan jongeren. Dat is verklaarbaar. Jongeren zijn nog in de oriëntatiefase van hun leven, terwijl ouderen vaker 'hun plek' gevonden hebben.

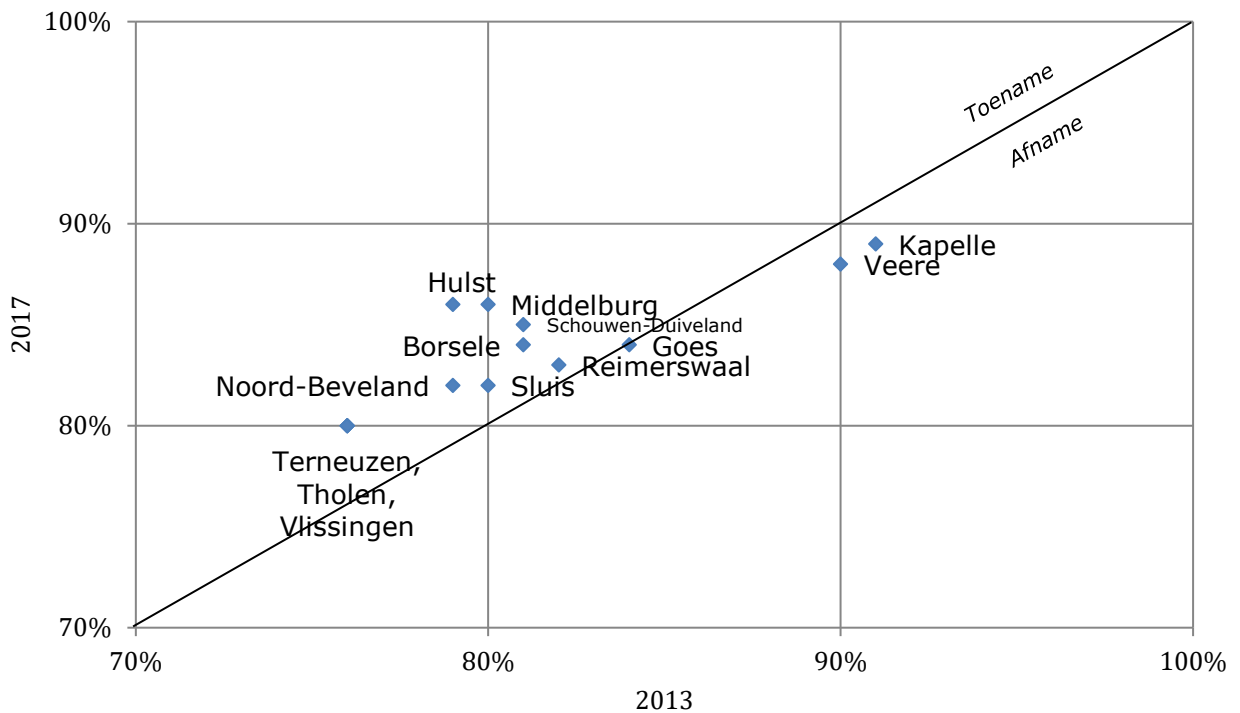

Figuur 55 Tevredenheid met kern/wijk als woonplaats naar levensfase. Bron: SvZ

In 2013 is de tevredenheid met de kern als woonplaats sterk teruggelopen ten opzichte van 2009. Met name de ouderen en de jongeren toonden zich minder tevreden (figuur 55). In 2017 zien we een forse beweging de andere kant op. Vooral de vooruitgang bij de oudste levensfase is opmerkelijk. Meer dan 85% van de 80-plussers geeft nu aan tevreden te zijn met hun kern of wijk als woonplaats. Dat is nog wel iets minder dan in 2009.

Het aandeel inwoners van Zeeland dat tevreden is met de kern/wijk als woonplaats is in alle gemeenten in 2017 toegenomen of gelijk gebleven ten opzichte van 2013 (figuur 56). De gemeenten Middelburg en Hulst maken de

grootste sprong. In Tholen, Terneuzen en Vlissingen wonen relatief de meeste inwoners die niet helemaal tevreden zijn met hun woonplaats.

Figuur 56 Tevredenheid met kern/wijk als woonplaats per gemeente

Veiligheid

Een belangrijk deel van hoe mensen hun omgeving ervaren, wordt bepaald door de mate van veiligheid van deze omgeving. Zeeland is volgens de landelijke veiligheidsmonitor over het algemeen een van de veiligere woonomgevingen³⁷.

Iets meer dan een op de vijf inwoners van Zeeland heeft in 2016 contact gehad met de politie in de eigen gemeente. Er wordt relatief weinig melding gemaakt van verdachte situaties. Veiligheid is een basisbehoefte voor iedereen en een belangrijk thema voor burgers en bestuurders. Het is echter geen eenduidig thema, want de veiligheid zoals die uit politieregistraties blijkt loopt soms uit de pas met de door burgers beleefde veiligheid. Veilig zijn (objectief) betekent niet altijd dat men zich ook veilig voelt (subjectief).

Geregistreerde misdrijven

In 2009 werden in Zeeland 23.985 misdrijven geregistreerd. In 2012 is dat gedaald naar 20.935 en in 2016 volgens voorlopige cijfers van het CBS opnieuw gedaald naar 15.520. Van alle soorten misdrijven zijn er minder geregistreerd.

³⁷ <http://www.veiligheidsmonitor.nl/dsresource?objectid=885>

Van de veel voorkomende misdrijven daalde het aantal vernielingen en misdrijven tegen de openbare orde en gezag het hardst.

Tabel 4 Geregistreeerde misdrijven in Zeeland. Bron: CBS

	2012	2016*
totaal	20935	15520
1 Vermogensmisdrijven	10615	8220
2 Vernielingen, misdrijven openbare orde/gezag	3820	2545
3 Gewelds- en seksuele misdrijven	2570	1845
4 Misdrijven WvSr (overig)	220	195
5 Verkeersmisdrijven	3015	2250
6 Drugsmisdrijven	360	295
7 (Vuur)wapenmisdrijven	160	85
9 Misdrijven overige wetten	180	80

* Voorlopige cijfers

Het blijkt dat van alle Nederlanders, slachtoffers van een misdrijf in Zeeland dit het vaakst melden bij de politie. Indien het gaat om aangifte doen van een misdrijf, zijn de inwoners van Zeeland terughoudender. Na de provincie Groningen doen Zeeuwen het minst vaak aangifte³⁸.

Veiligheidsbeleving in het algemeen en in de eigen kern of wijk

De terugloop in aantallen geregistreeerde misdrijven toont zich ook in de veiligheidsbeleving. Zeeuwen voelden zich in 2016 beduidend minder onveilig dan in 2013 en van alle provincies voelen de inwoners van Zeeland zich het veiligst. Slechts 27,8% voelt zich wel eens of vaak onveilig in het algemeen, terwijl dat landelijk 36,3% is. In de eigen buurt voelt 14,3% zich wel eens onveilig. Alleen de Friezen voelen zich veiliger in hun eigen buurt.

In zijn algemeenheid geldt dus dat de objectief veiligere omgeving van Zeeland samengaat met een groter veiligheidsgevoel bij de inwoners. Toch laat de afname in geregistreeerde misdrijven in Zeeland in het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland geen overeenkomstige afname zien in de onveiligheidsbeleving: 79% van de Zeeuwen geeft aan zich in het algemeen zelden of nooit onveilig te voelen, een percentage dat vrijwel niet veranderd is sinds 2009. Het percentage Zeeuwen dat aangeeft zich in de eigen kern of wijk zelden of nooit onveilig te voelen, is wel gestegen: van 83% in 2013 naar 86% in

³⁸ Veiligheidsmonitor 2016.

2017.

Tabel 5 Gevoelens van onveiligheid (percentage). Bron: CBS

	Nederland		Zeeland	
	2013	2016	2013	2016
Voelt zich wel eens onveilig in het algemeen	36,7	34,7	31,2	27,0
Voelt zich vaak onveilig in het algemeen	1,9	1,6	1,6	0,8
Voelt zich wel eens onveilig in de buurt	18,8	16,4	14,4	13,3
Voelt zich vaak onveilig in de buurt	1,8	1,5	1,1	1,0

SOCIAAL

Zorgen, participeren, bewegen

Al ruim 25 jaar probeert de landelijke overheid de maatschappelijke participatie te versterken en mensen minder afhankelijk te laten zijn van de verzorgingsstaat³⁹. Er vinden in die periode allerlei verschuivingen in verantwoordelijkheden plaats van rijk naar gemeenten en de burger. Dat zien we bijvoorbeeld terug in de gezondheidszorg, waar de nadruk sterk is komen te liggen op zelfhulp en hulp van de omgeving in plaats van professionals. De vangnetfunctie voor mensen die sociaal in de problemen zijn geraakt, is vrijwel geheel verschoven naar gemeenten (Participatiewet, Wet op de Jeugdzorg, WMO). Om hun taken goed te kunnen uitvoeren roepen gemeenten steeds vaker gezamenlijke regelingen in het leven, om het met elkaar op regionaal niveau goed geregeld te krijgen⁴⁰. De verschuiving in maatschappelijke taken van rijk naar gemeenten heeft echter niet gezorgd voor een grotere deelname van burgers aan de lokale politiek⁴¹. De opkomst voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2014 was in Zeeland met 59% wel het hoogst van alle provincies⁴².

Zorgen

De Nederlandse bevolking blijft volgens de nieuwste prognose van het CBS de komende decennia groeien, tot ruim 18,4 miljoen inwoners in 2060. Naast de toename van mensen met een migratieachtergrond is er vooral een toename van ouderen. En de ouderen worden ook steeds ouder. De verwachting is dat een 65-jarige in 2060 nog een kwart eeuw leven voor de boeg heeft. Nu is dat nog ongeveer 20 jaar. De periode na de werkzame leeftijd heeft in het begin meestal nog de kenmerken van een actief leven, maar als de gezondheid begint af te nemen gaat dat over in een periode van (intensieve) zorg. Zorg krijgen en zorg verlenen wordt daarmee een steeds belangrijker onderdeel van de samenleving.

Gezond zijn en (zo lang mogelijk) gezond blijven wordt daarmee een steeds belangrijker thema. Het genereert een hele industrie, gericht op gezond eten, gezond bewegen en gezonde levenspatronen. Gezondheid wordt niet meer zozeer gezien als de afwezigheid van ziekte of beperkingen, maar het vermogen je aan te passen en een eigen regie te voeren, in het licht van de fysieke, emotionele en sociale uitdagingen van het leven⁴³. Deze definitie benadrukt de veerkracht van mensen. In een dynamische, op veerkracht gerichte benadering

³⁹ Bijl R. et. al. (2017) De sociale staat van Nederland 2017. SCP: Den Haag.

⁴⁰ In Zeeland waren er 29 Gemeenschappelijke regelingen in 2015:
<https://data.overheid.nl/data/dataset/gemeenschappelijke-regelingen>

⁴¹ Bijl R. et. al. (2017) De sociale staat van Nederland 2017. SCP: Den Haag.

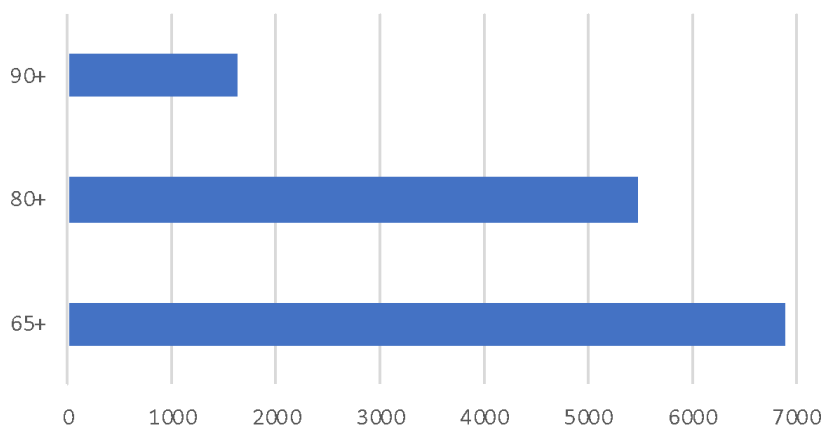
⁴² Verkiezingsuitslagen.nl

⁴³ Huber M., Knottnerus JA, Green L, Horst H van der, Jadad AJ, Kromhout D, et al. How should we define health? BMJ. 2011;343(4163):235–7.

kunnen mensen leren omgaan met een ziekte en daarnaast toch nog behoorlijk gezond in het leven staan.

Zeeland is de meest vergrijsde provincie van Nederland en zal de komende jaren nog verder vergrijzen. De zorgsector heeft in de achterliggende periode grote veranderingen doorgemaakt. Veel instellingszorg is vervangen door zorg in de eigen omgeving. Het scheiden van zorg en wonen is verder doorgevoerd en de zorg gaat van 'zorgen voor' naar 'zorgen dat'. Professionals in zorg en welzijn moeten blijven leren, om mee te bewegen met ontwikkelingen die elkaar in rap tempo opvolgen.

Ook op het terrein van eerstelijnszorg en ziekenhuiszorg hebben zich belangrijke ontwikkelingen voltrokken. Specialistische zorg wordt vaker buiten de muren van het 'traditionele' ziekenhuis aangeboden, zoals in behandelcentra, zorgboulevards en binnen de eerste lijn. Ondanks de vergrijzing zijn Zeeuwse ziekenhuizen, door aangescherpte kwaliteitseisen en volumenormenten per ziekenhuislocatie voor een aantal behandelingen, genoodzaakt samen te werken met grotere ziekenhuizen in de steden rond Zeeland. Het ADRZ is inmiddels gefuseerd met het Erasmus Ziekenhuis in Rotterdam en Zorgsaam heeft intensieve relaties met ziekenhuizen over de grens (Gent, Brugge).

Figuur 57 Schatting van het aantal Zeeuwse ouderen in 2017 met dementie. Bron: ZB | Planbureau

De afbouw van de verzorgingshuizen in Zeeland verloopt volgens zorgverzekeraar CZ zelfs iets sneller dan door het Ministerie van VWS werd verwacht⁴⁴. Alleen onder ouderen die met geringe beperkingen (zorgzwaarte 1 en 2) in een verzorgingshuis zitten, blijft de afbouw wat achter bij de verwachting. De zorgverzekeraar ziet door de vergrijzing een toenemende aandacht voor ouderen met psychogeriatrische problemen. Op basis van

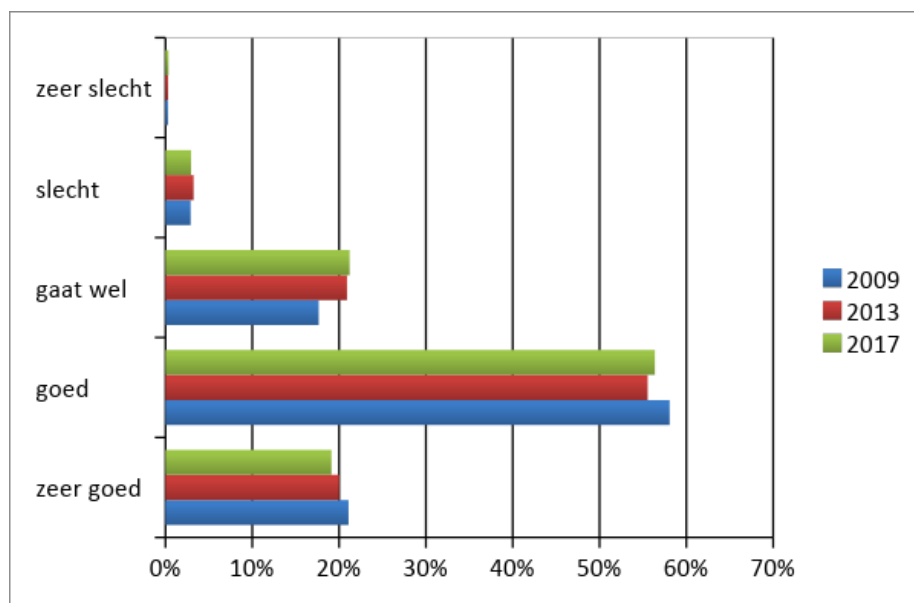
⁴⁴ <https://www.cz.nl/zorgkantoor/~media/zorgkantoor/2016/zorgaanbieder/marktanalyse-verpleging-en-verzorging-zeeland.pdf?revid=5426b126-d4ef-45e8-9fda-9e5f7f598a30>

informatie van Alzheimer Nederland⁴⁵ lijden naar schatting 7.000 ouderen van 65 jaar en ouder in Zeeland aan dementie (figuur 57). De meesten daarvan zijn de 80 inmiddels gepasseerd. Onder de Zeeuwse 90-plussers zijn er 1.500 mensen met dementie. Bij een groot gedeelte van de ouderen met dementie is de diagnose (nog) niet gesteld.

Ook in de techniek rondom wonen, gericht op de ondersteuning van mensen met chronische aandoeningen, treden veranderingen op, die veel effect hebben op de manier waarop de ouderenzorg wordt georganiseerd. In het Zorgpact Zeeland⁴⁶, waar overheden, zorgsector en onderwijs hun ambities voor de komende tijd hebben neergelegd, wordt ervan uitgegaan dat in 7 tot 17 jaar 80 procent van de routineklussen volledig op technologie zullen drijven.

Ervaren gezondheid

Driekwart van de inwoners van Zeeland van 15 jaar en ouder ervaart de eigen gezondheid als (zeer) goed (figuur 58). Dat is minder dan in 2009 en 2013. De trend is dat steeds minder mensen hun eigen gezondheid als zeer goed bestempelen. In 2013 antwoordt men vaker dan in 2009 'gaat wel'. In 2017 verschuiven de antwoorden het meest van 'zeer goed' naar 'goed'.

Figuur 58 Algemeen ervaren gezondheid in Zeeland. Bron: SvZ

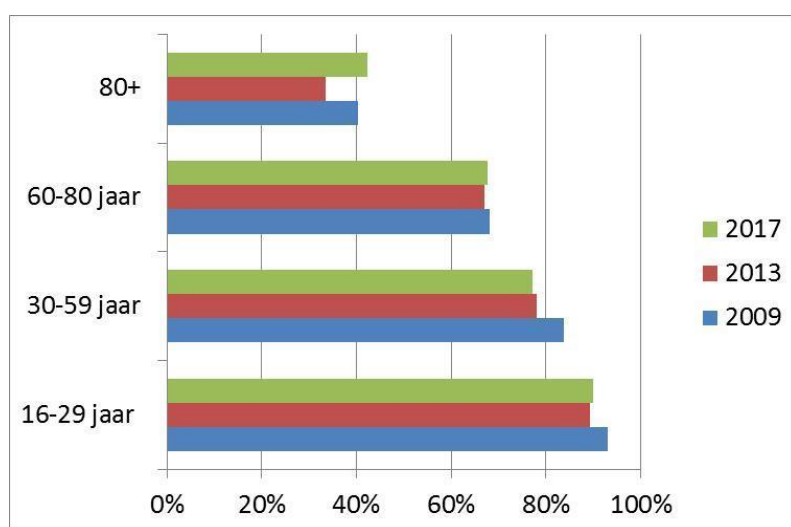
Hoe mensen hun eigen gezondheid ervaren, hangt sterk samen met de leeftijd. Negen van de tien jongvolwassenen in Zeeland kwalificeert de eigen gezondheid als (zeer) goed (figuur 59). Bij de 80-plussers is dat vier van de tien Zeeuwen. Onder de inwoners van Zeeland in de levensfase van intensieve verzorging (80+) is de gezondheidsbeleving sterk verbeterd ten opzichte van 2013. Het is niet

⁴⁵ Alzheimer Nederland (2017) Cijfers en feiten over dementie; Factsheet 11-7-2017.

⁴⁶ https://www.viazorg.nl/fileadmin/16_437_Zorgpact_Regionaal_Zeeland_A4_def_internet.pdf

onwaarschijnlijk dat dit samenhangt met verbeteringen in de mogelijkheden om langer thuis te blijven wonen, in combinatie met de geboden zorg.

Uit onderzoek blijkt dat economische ontwikkelingen invloed hebben op de eigen gezondheidsbeleving. Gedurende een crisis worden er volgens Amerikaans onderzoek opvallend veel internet-zoekopdrachten gedaan die samenhangen met stress en gezondheid⁴⁷. Nu we de economische crisis van 2009-2013 te boven zijn, constateren we in zijn algemeenheid in Zeeland echter geen verbetering van de gezondheidsbeleving. Dat is wel het geval als we corrigeren voor de mate van vergrijzing. Dan blijkt de ervaren gezondheid iets te zijn gestegen, maar nog niet op het niveau van 2009.

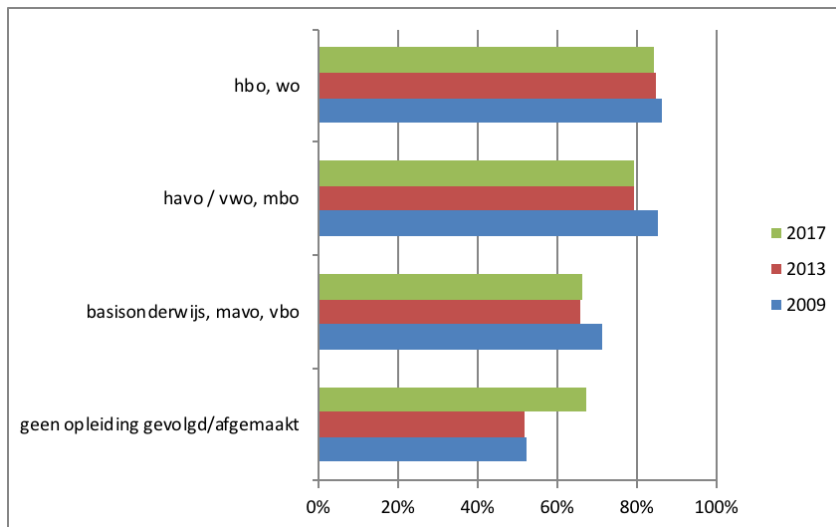
Figuur 59 Ervaart de eigen gezondheid als (zeer) goed. Bron: SvZ

Mannen hebben over het algemeen een positievere kijk op hun eigen gezondheid dan vrouwen. Vrouwen zeggen vaker te kampen met gezondheidsproblemen dan mannen en die verschillen zijn de laatste vier jaar gelijk gebleven.

Volgens de Gezondheidsmonitor Volwassenen van GGD Zeeland⁴⁸ is de psychische gezondheid de afgelopen vier jaar niet sterk veranderd. Meer dan 80% voelt zich (erg) gelukkig. Ten opzichte de voorgaande gezondheidsmonitors is het percentage volwassenen met een matig tot hoog risico op een angststoornis of depressie wel flink gestegen. Van alle volwassenen loopt 46% een dergelijk risico, tegenover 34% in 2012 en 31% in 2009.

⁴⁷ O.a. Novel surveillance of psychological distress during the great recession, John W. Ayers, Journal of Affective Disorders Volume 142, Issues 1–3, 15 December 2012, Pages 323–330

⁴⁸ <https://www.ggdzeeland.nl/voor-professionals/gezondheid-in-cijfers/ggd-gezondheidsmonitor.htm>

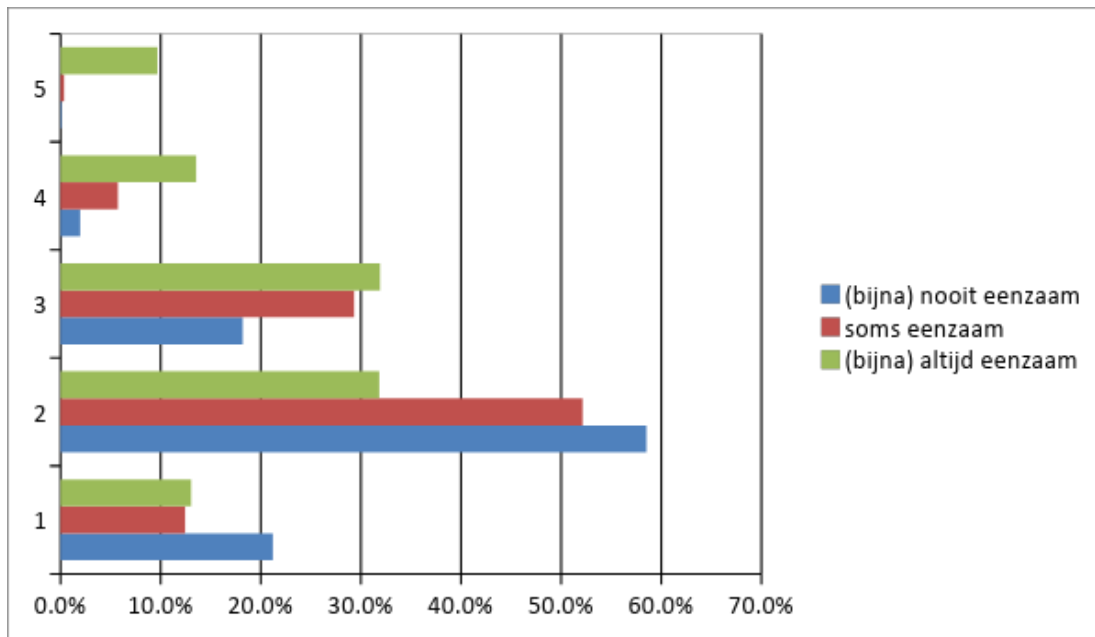
Figuur 60 Ervaart de eigen gezondheid als (zeer) goed. Bron: SvZ

Laagopgeleiden hebben een kortere levensverwachting dan hogeropgeleiden. Zo heeft een laagopgeleide 65-jarige in Nederland gemiddeld nog 19 jaar voor de boeg, waarvan 10 jaar in goede gezondheid, terwijl een hogeropgeleide 22 jaar heeft, waarvan 15 jaar in goede gezondheid. Ook in Zeeland zien we dat lageropgeleiden hun gezondheid veel minder vaak als (zeer) goed ervaren (figuur 60). Opmerkelijk is dat mensen die geen enkele opleiding hebben gevolgd of afgemaakt, in 2017 veel vaker dan voorheen aangeven in goede gezondheid te verkeren. Zij hebben de kloof gedicht met de mensen die wel het basisonderwijs, mavo of vmbo hebben afgemaakt. Eveneens opvallend is dat de ervaren gezondheid in de gemeente Kapelle bijzonder positief afsteekt bij andere Zeeuwse gemeenten, als we rekening houden met de verschillen in leeftijd, geslacht en opleidingsniveau tussen gemeenten.

Eenzaamheid

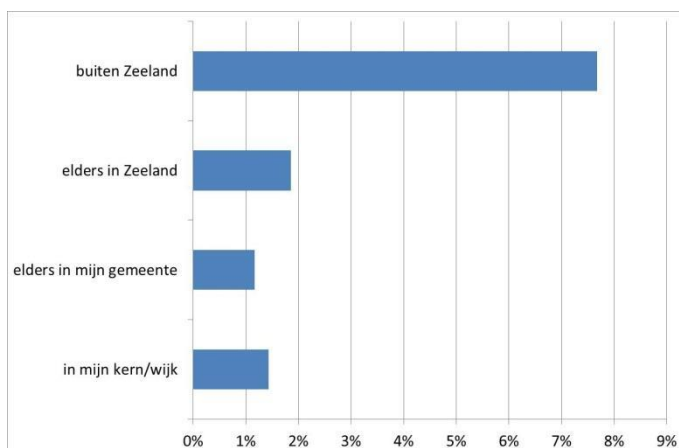
Eenzaamheid komt veel voor, met name onder ouderen en alleenstaanden. In het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland in 2017 zegt 21% zich soms en 2% zich (bijna) altijd eenzaam te voelen (figuur 61). Dat is net iets meer dan in 2013, toen 21% zich soms of (bijna) altijd eenzaam voelde. Van de 80-plussers voelt 33% zich soms of (bijna) altijd eenzaam en dat is fors minder dan in 2013, toen 43% zich soms of (bijna) altijd eenzaam voelde. Eenzaamheid komt niet alleen relatief vaak voor onder ouderen, ook jongvolwassenen voelen zich vaker eenzaam (30%). Opvallend is dat eenzaamheid onder jongeren toeneemt en onder ouderen afneemt. Van de alleenstaanden voelt bijna de helft zich soms of (bijna) altijd eenzaam. Ook voelen vrouwen zich vaker eenzaam dan mannen.

De mate van eenzaamheid kan worden gezien als maat voor sociale ongezondheid. Er is een sterke relatie tussen eenzaamheid en de ervaren gezondheid. Mensen die hun gezondheid als zeer slecht ervaren, zijn vrijwel allemaal (bijna) altijd eenzaam.

Figuur 61 Eenzaamheid en gezondheid in 2017. Bron: SvZ

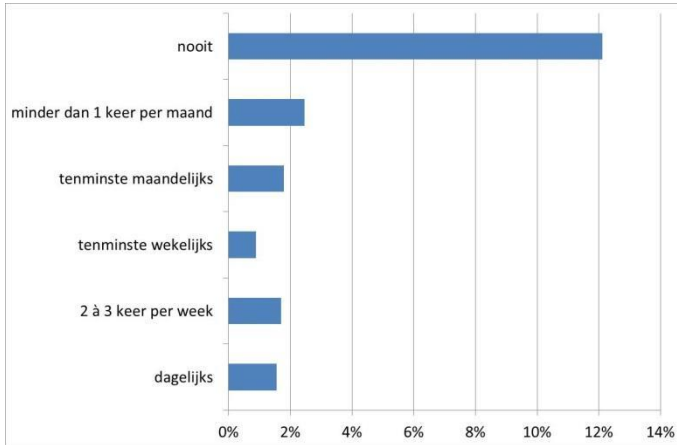
De problematiek van eenzaamheid lijkt zich het meest te concentreren rond alleenstaande ouderen met een slechte gezondheid. De ouderen met een partner zijn beduidend positiever als het gaat om hun fysiek en sociaal welbevinden. Een goed en nabij sociaal netwerk is een sterk middel tegen eenzaamheid.

Figuur 62 Dichtstbijzijnde vrienden en zich (bijna) altijd eenzaam voelen. Bron: SvZ

Zeeuwen van wie de vrienden en kennissen allemaal buiten Zeeland wonen, voelen zich namelijk veel vaker eenzaam dan Zeeuwen van wie in elk geval een deel van de vrienden en kennissen ook in het Zeeuwse wonen (figuur 62). Ook het bezoeken van familie of iets samen doen met vrienden en/of kennissen heeft een duidelijk positief effect op gevoelens van eenzaamheid (figuur 63). Minder dan 2% van de Zeeuwen die dit tenminste maandelijks doen, heeft (bijna) altijd last van eenzaamheidsgevoelens. Van de mensen die nooit op bezoek gaan bij

familie voelt 12% zich (bijna) altijd eenzaam en van de mensen die nooit iets samen doen met vrienden is dat 11%. Activiteiten ondernemen met vrienden en familie blijkt belangrijker dan een sociaal netwerk dichtbij hebben.

Figuur 63 Frequentie van familiebezoek en zich (bijna) altijd eenzaam voelen. Bron: SvZ

Samengevat laten de verschillende indicatoren voor de ervaren gezondheid (algemeen, psychisch en sociaal) een negatieve ontwikkeling zien in de crisisjaren tussen 2009 en 2013. Voor een aantal groepen is er duidelijk verbetering in de periode daarna. Door de vergrijzing is het algemene beeld echter een lichte achteruitgang onder alle volwassenen. De uitkomsten van het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland roepen wat betreft de eenzaamheid onder ouderen een duidelijk ander beeld op dan de gezondheidsmonitor van de GGD. Verschillen in vraagstelling en moment van bevraging zullen hier een rol spelen, maar lijken het verschil in trends toch niet goed te kunnen verklaren. Verder onderzoek naar achterliggende factoren kan hier mogelijk meer licht op laten schijnen.

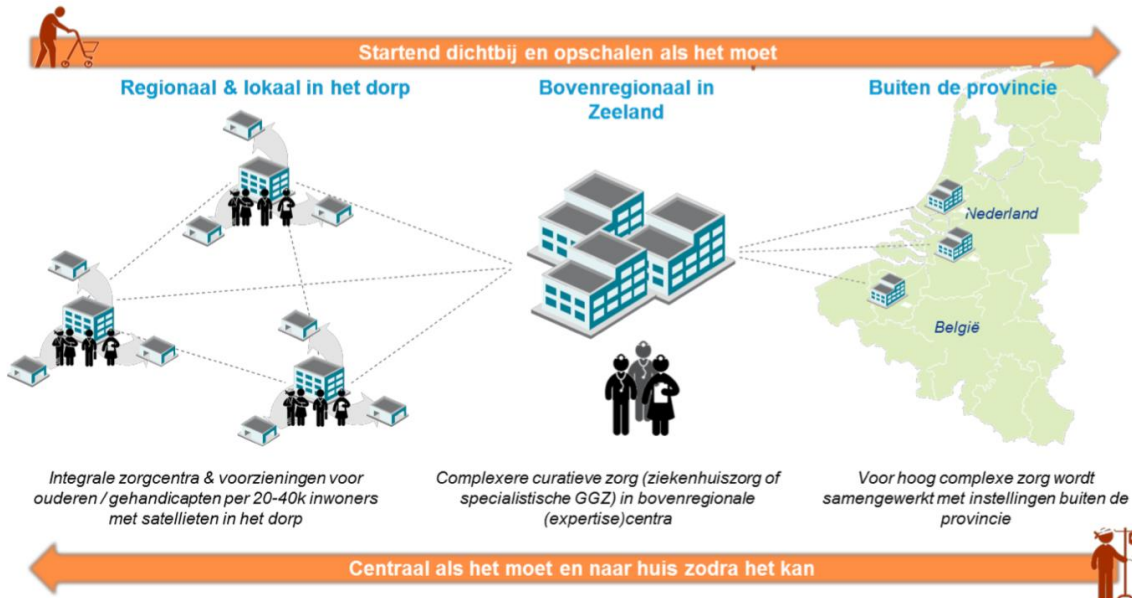
Verandering in de zorg

De organisatie van de zorg in Zeeland is al langere tijd onderwerp van discussie. Er is een algemeen gevoel van urgentie om op zoek te gaan naar duurzame oplossingen die de zorg bereikbaar houden⁴⁹. De vergrijzing, de specifieke geografische situatie van Zeeland en de historisch gegroeide organisatiestructuren maken het niet gemakkelijk die oplossingen te vinden. Een speciale commissie heeft in 2016 een visie gepresenteerd voor de middellange termijn⁵⁰. Uitgangspunt in deze visie is de zorg dichtbij huis te organiseren waar mogelijk en pas op te schalen indien dat echt noodzakelijk is. Hiertoe is een netwerkstructuur bedacht met integrale zorgcentra op regionaal niveau en diverse (virtuele) servicepunten in de dorpen. De ziekenhuiszorg en specialistische geestelijke gezondheidszorg worden geleverd in bovenregionale

⁴⁹ Ministerie VWS (2016) Voortgangsbrief Curatieve zorg in krimpregio's.

⁵⁰ Commissie Toekomstige Zorg Zeeland (2016) Visie op zorg in Zeeland in 2025

(expertise)centra. Voor de hoog-complexe zorg wordt samengewerkt met instellingen buiten de provincie (figuur 64).

Figuur 64 Toekomstbeeld voor de zorg in Zeeland. Bron: Commissie Toekomstige Zorg Zeeland

In de rapportage van de Commissie Toekomstige Zorg Zeeland staat dat wordt gestreefd naar een huisarts om de hoek, meer zorg en ondersteuning in de wijk, toegang tot spoedzorg en een polikliniek dichtbij. Voor specialistische zorg is men aangewezen op voorzieningen buiten Zeeland. Door de twee bestaande algemene ziekenhuizen in Zeeland elk een eigen profiel te geven, is de hoop zoveel mogelijk specialistische zorg voor Zeeland te behouden. Gelet op ontwikkelingen in volume- en kwaliteitsnormen en bevolkingssamenstelling, zal de complexe zorg via een transitieperiode geconcentreerd worden op een van de ziekenhuislocaties, waarbij beide ziekenhuizen wel direct betrokken blijven.

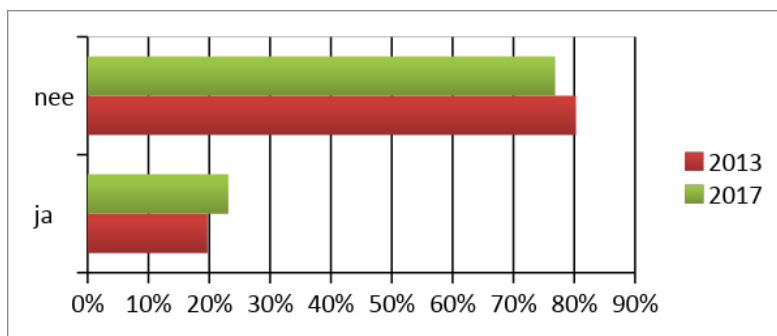
De stand van zaken is nu dat men voor de basiszorg dichtbij huis terecht kan in de twee ziekenhuizen en voor bepaalde complexe medisch specialistische zorg is aangewezen op voorzieningen buiten Zeeland. Door regionale concentratie blijven bepaalde complexe behandelingen in Zeeland mogelijk, bijvoorbeeld dotteren in Terneuzen, radiotherapie in Vlissingen, nucleaire behandelingen in Goes. Er zijn echter geen nadere afspraken gemaakt om de profilering verder uit te werken of om complexe zorg op één van de twee ziekenhuislocaties te concentreren.

Zeeuwse psychiatrische patiënten die voor een behandeling moeten worden opgenomen, kunnen sinds begin 2017 in Zeeland alleen terecht bij Emergis in Goes. De PAAZ'en van de ziekenhuizen in Vlissingen en Terneuzen zijn gesloten. De landelijk optredende wachttijden zien we ook in Zeeland. Een ernstig tekort aan psychiaters in de regio ligt hier mede aan ten grondslag. Ook duurde het langer dan verwacht voordat de ambulante- en crisisdiensten waren ingericht.

Informele zorg en collectieve redzaamheid

Door de vergrijzing, de trend dat ouderen langer thuis blijven wonen en het beleid dat de familie en buurt worden ingeschakeld bij de zorgverlening, geven steeds meer mensen mantelzorg. De meerderheid van de Nederlanders vindt dat mensen hulpbehoevende familie of vrienden zouden moeten helpen. Veel Nederlanders (ongeveer 36% van de 16-plussers) geven informele hulp, in de vorm van mantelzorg voor familie, vrienden of burens of in de vorm van vrijwilligerswerk in de zorg en ondersteuning⁵¹.

Bijna een kwart van de Zeeuwse bevolking (23%) zegt geregeld mantelzorg te geven aan iemand in hun omgeving die voor langere tijd ziek, hulpbehoevend of gehandicapt is (figuur 65). In 2013 was dat nog een op de vijf Zeeuwen. Vooral in de dorpen wordt meer mantelzorg verleend dan vier jaar geleden. Het aantal uren dat per week wordt besteed aan mantelzorg is toegenomen. Van de mantelzorgers is 68% hier 2 uur of meer per week mee bezig. Bijna 5% heeft er zelfs een dagtaak aan. Jongvolwassenen zijn beduidend minder vaak mantelzorger.

Figuur 65 Geeft geregeld mantelzorg. Bron: SvZ

Bij mantelzorg gaat het vrijwel altijd om hulp aan familieleden die niet tot het eigen huishouden behoren. Het belangrijkste dat mantelzorgers voor hen doen is huishoudelijke hulp. Van de mantelzorgers gaat 47% aan de slag om zorgbehoevende familieleden te helpen bij het koken, de was, schoonmaken, bed verschonen, boodschappen doen of klusjes in en om het huis. In 2013 was dat nog 43%. Het regelen van afspraken of het regelen van vervoer doet 34% van de mantelzorgers en het verzorgen van de administratie doet 36% in familiair verband. Hier zien we lichte stijgingen ten opzichte van 2013. Ongeveer 15% van de mantelzorgers bestaat uit mensen die voor een langdurig zieke, hulpbehoevende of gehandicapte partner of een inwonend gezinslid het huishouden regelt of de administratie verzorgt. Het geven van mantelzorg aan kennissen, burens en vrienden is een zeldzaamheid (minder dan 1%). Het aanvullende deel van de informele zorg wordt gevormd door de vrijwillige hulpverlening: hulp van niet-directe familie of naasten in georganiseerd verband.

⁵¹ De Klerk, M., e.a. (2017) Voor elkaar? Stand van de informele hulp in 2016. SCP: Den Haag. Mantelzorg is daarbij ruim opgevat en kan ook emotionele steun zijn.

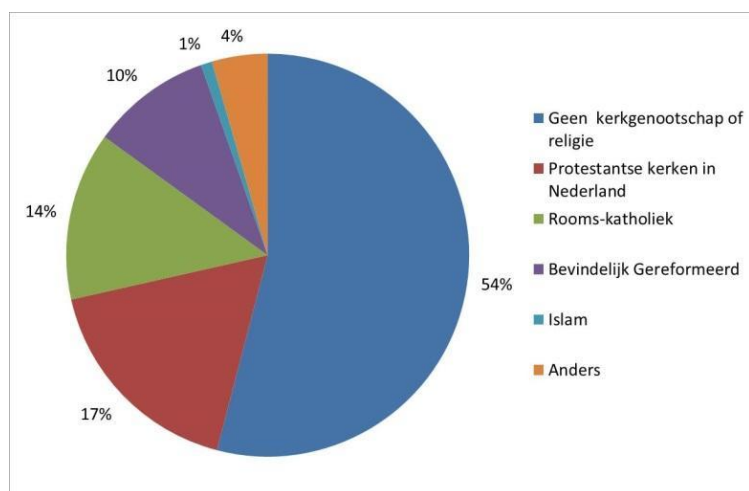
Landelijk geeft 8,5% van de bevolking ouder dan 15 jaar op deze wijze vrijwillige hulp⁵².

Participeren

Meedoen in de samenleving uit zich op verschillende domeinen. In het bevolkingsonderzoek van de Staat van Zeeland is een aantal van deze domeinen onderzocht, zoals geloofsgemeenschap, verenigingsleven, cultuurdeelname, vrijwilligerswerk en participatie in kernen en wijken.

Geloofsgemeenschappen

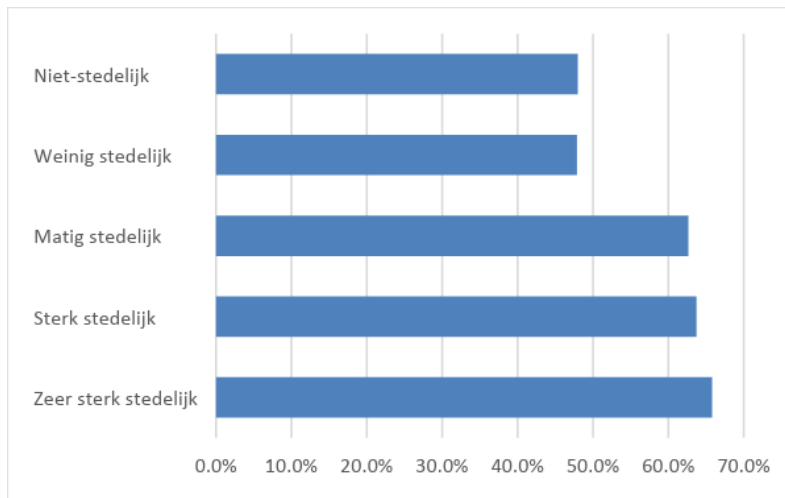
De secularisering zet verder door, ook in Zeeland. Voor het eerst rekt minder dan de helft van de Zeeuwen (46%) zich tot een kerkgenootschap of religieuze groepering. In 2009 was dit nog 54%. De daling komt voor rekening van Rooms-Katholieke en PKN-kerkgenootschappen. Toch vormen zij nog steeds de grootste kerkgemeenschappen in Zeeland.

Figuur 66 Geloofsgemeenschappen (SvZ 2017)

Delen van Zeeland behoren tot de zogenoemde 'biblebelt': de strook van Zeeland tot Overijssel, dwars door Nederland, waar relatief veel bevindelijk gereformeerden wonen. Reimerswaal en Tholen zijn de Zeeuwse gemeenten waar bevindelijk gereformeerden de grootste kerkgemeenschappen vormen. Hulst onderscheidt zich van de rest van Zeeland met een Rooms-Katholieke kerkgemeenschap die een ruime meerderheid van de bevolking omvat. In de kleine dorpen en het platteland van Zeeland is er nog steeds een meerderheid die zich tot een geloofsgemeenschap bekent. In de meer stedelijke gebieden is twee derde van de inwoners niet kerkelijk (figuur 67).

⁵² De Klerk, M., e.a. (2017) Voor elkaar? Stand van de informele hulp in 2016. SCP: Den Haag.

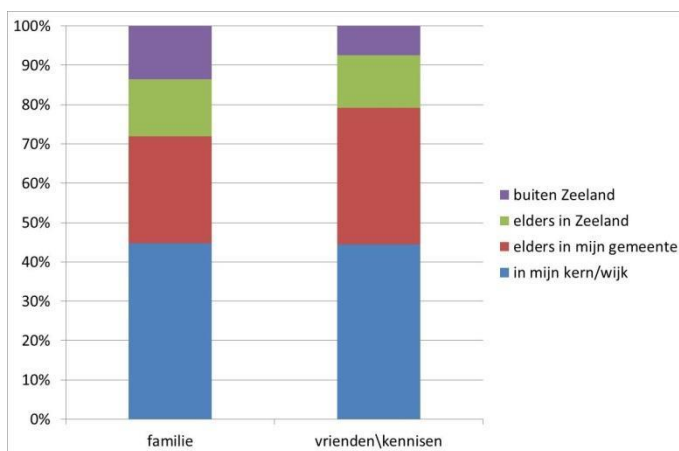

Figuur 67 Rekent zich niet tot een geloofsgemeenschap in 2017. Bron: SvZ

Sociale contacten

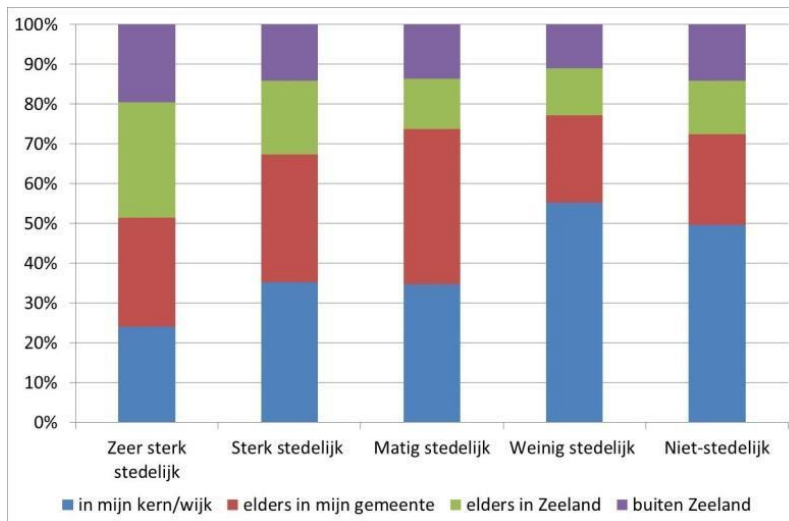
Voor bijna helft van de Zeeuwen geldt dat de dichtstbijzijnde familie en ook de dichtstbijzijnde vrienden of kennissen in de eigen kern of wijk wonen.

Dichtstbijzijnde familie woont wat vaker buiten Zeeland dan dichtstbijzijnde vrienden (figuur 68). Dit is niet veranderd tussen 2009 en 2017.

Figuur 68 Nabijheid dichtstbijzijnde familie en vrienden/kennissen in 2017. Bron: SvZ

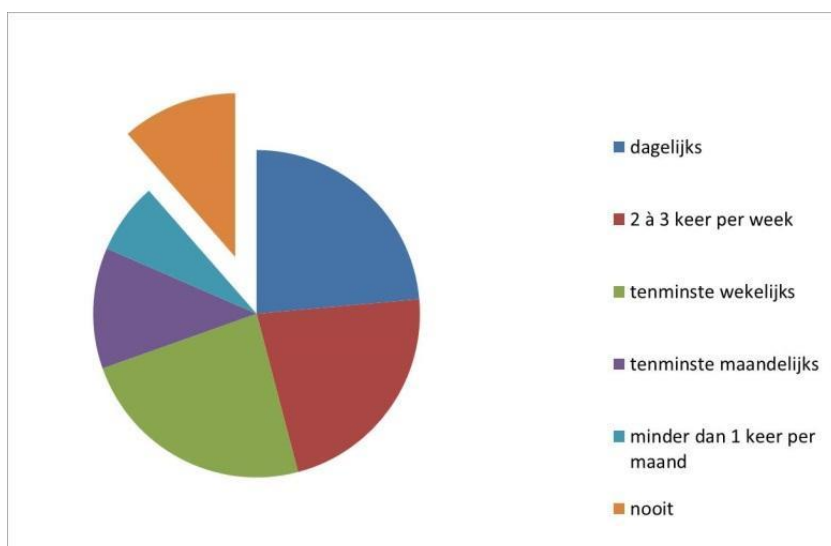
Huishoudens met kinderen hebben wat vaker familie in de buurt. Daarnaast geldt dat naarmate men ouder is, er minder vaak familie in de buurt woont. In de minder stedelijke woonmilieus komt vaker voor dat familie in de eigen kern of wijk woont. Inwoners van het zeer sterk-stedelijk woonmilieu hebben vaker hun hele familie buiten Zeeland wonen (figuur 69).

Figuur 69 Nabijheid dichtstbijzijnde familie naar stedelijkheid in 2017. Bron SvZ

Bevindelijk gereformeerden wonen veel vaker in de buurt van familie en vrienden. Zeven op de tien heeft familie in de eigen kern of wijk.

Iets meer dan de helft van de Zeeuwen (55%) gaat wekelijks of vaker op bezoek bij de dichtstbijzijnde familie (figuur 70). Bijna een op de tien Zeeuwen gaat zelfs dagelijks op bezoek. Een klein deel gaat nooit (4%) naar de dichtstbijzijnde familie. Met vrienden of kennissen samen iets doen, gebeurt minimaal wekelijks bij bijna twee derde van de Zeeuwen. Een klein deel doet nooit iets samen (3%). Tussen 2009 en 2017 is geen verandering te zien in de frequentie van familiebezoek of samen iets doen met vrienden.

Figuur 70 Contact via sociale media met familie. Bron: SvZ

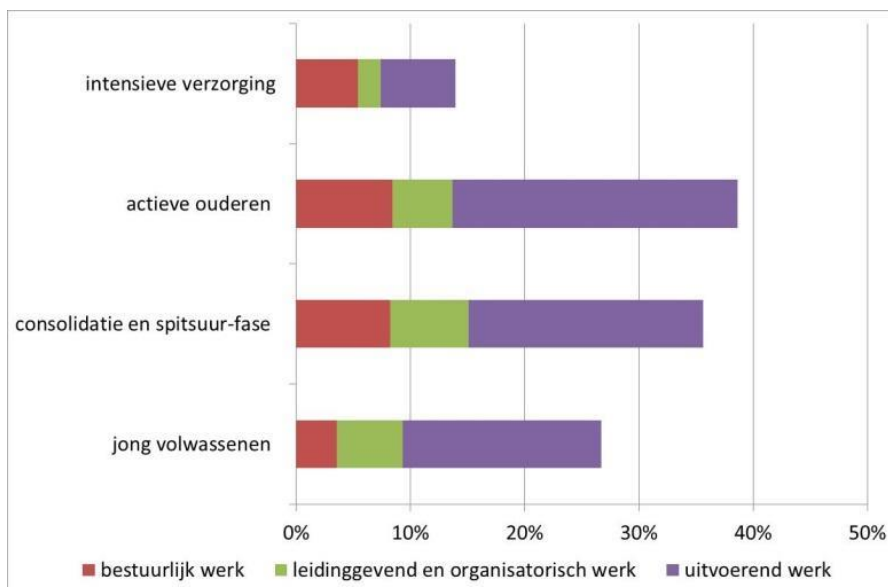
In stedelijk gebied gaan de inwoners minder vaak wekelijks of meer op bezoek bij familie (zij wonen ook vaker verder weg). Naarmate mensen ouder zijn, gaan

ze minder vaak op bezoek bij familie. Van de 80-plussers gaat 11% nooit op bezoek bij de dichtstbijzijnde familie. Ook gaat 7% nooit samen iets doen met vrienden. Een klein deel van de 80-plussers doet geen van beide (2%). Eenoudergezinnen met kinderen hebben vaker dagelijks contact (18%) met familie in de buurt dan andere huishoudtypes.

Een kwart van de Zeeuwen heeft in 2017 dagelijks contact met familie via sociale media. Iets meer dan een op de tien Zeeuwen (12%) heeft geen contact met familie via sociale media. Mensen die vaker op bezoek gaan bij familie hebben ook vaker contact via sociale media. Alleenstaanden en ouderen hebben juist minder vaak contact met familie via sociale media.

Vrijwilligerswerk

Veel verenigingen en organisaties zijn afhankelijk van de inzet van vrijwilligers. Ongeveer één op de drie Zeeuwen verricht vrijwilligerswerk. Dit is vergelijkbaar met de vorige meting in 2013 en iets hoger dan in 2009. Het grootste deel van de vrijwilligers houdt zich bezig met uitvoerend werk. Daar zit ook de groei ten opzichte van 2009. Vrijwilligers zijn vooral actief in kerkelijke /levensbeschouwelijke organisaties, sportverenigingen en maatschappelijke organisaties (elk ongeveer een kwart van de vrijwilligers). Zo'n 10% van de vrijwilligers zet zich in voor culturele organisaties.

Figuur 71 Deelname aan vrijwilligerswerk naar levensfase in 2017. Bron: SvZ

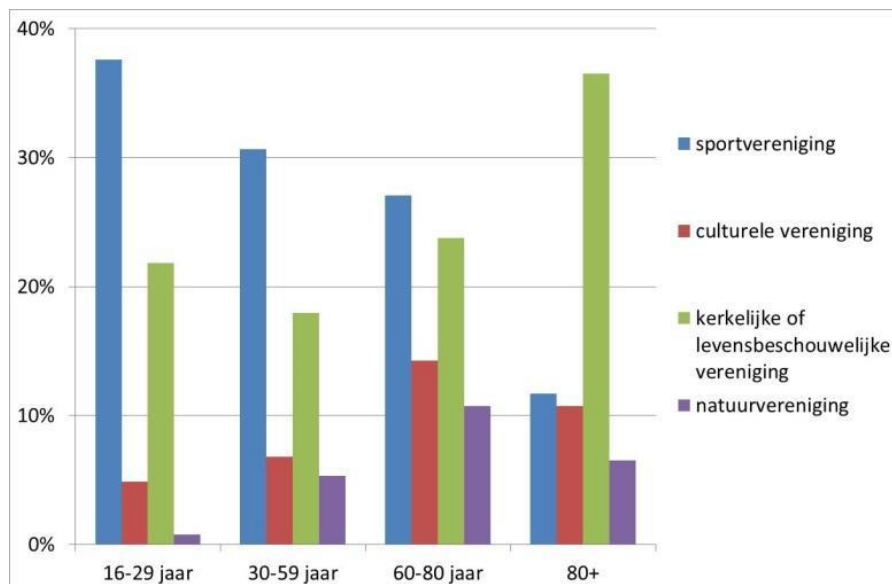
De tijdsbesteding van vrijwilligers is nauwelijks veranderd in de periode 2009-2017. Ongeveer de helft van de vrijwilligers is maximaal 2 uur per week bezig met het vrijwilligerswerk. Een klein deel (7%) steekt er meer dan 10 uur in per week (figuur 71). De 'actieve ouderen' nemen wat vaker vrijwilligerswerk voor hun rekening. Zij besteden er ook meer tijd aan: 62% besteedt 3 uur of meer aan vrijwilligerswerk en 11% meer dan 10 uur per week.

Het aandeel mannen en vrouwen dat zich inzet als vrijwilliger is even groot. Het type vrijwilligerswerk verschilt wel. Mannen zijn twee keer zo vaak actief voor sportverenigingen en veel vaker actief voor natuurverenigingen dan vrouwen. Vrouwen zetten zich bijna twee keer zo vaak in voor maatschappelijke instellingen of organisaties (denk aan verzorgingshuis, basisschool, kinderboerderij, dierenasiels) en wat vaker voor kerkelijke/levensbeschouwelijke organisaties. De tijdsinvestering van mannen is gemiddeld iets groter dan bij vrouwen en zij zetten zich vaker in voor bestuurlijke taken dan vrouwen.

Uit het onderzoek onder de Zeeuwse bevolking komt naar voren dat vrijwilligerswerk vaker op het platteland en in de sterk-stedelijke gebieden wordt verricht dan in de matig-stedelijke gebieden. In de stedelijke gebieden zijn naar verhouding minder vrijwilligers bezig met bestuurlijk en organisatorisch werk dan in de plattelandsgebieden. Op het platteland zijn meer vrijwilligers actief voor een kerkelijke of levensbeschouwelijke organisatie en ook wat meer met een kleinere tijdsbesteding (2 uur of minder).

Deelname aan het verenigingsleven

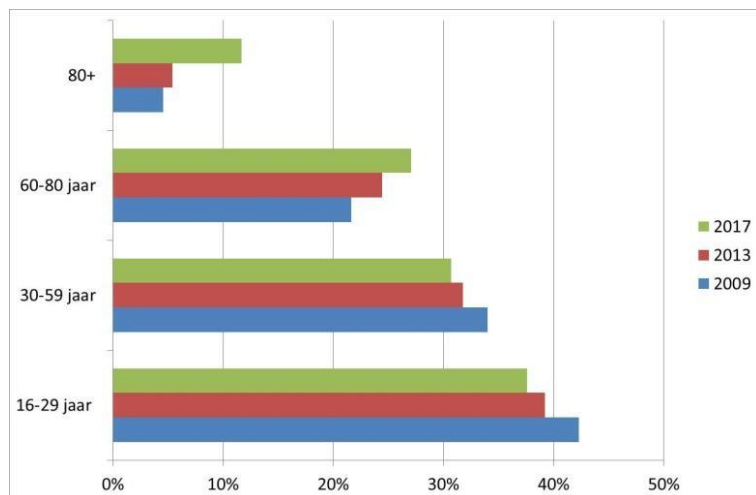
Het verenigingsleven is een belangrijke tijdsbesteding voor veel Zeeuwen (figuur 72). Zes van de tien Zeeuwen is lid van een vereniging. In 2013 was dat ook zo, maar ten opzichte van 2009 is er sprake van een daling. Toen waren nog twee van de drie Zeeuwen lid van een vereniging. Jongvolwassenen zijn juist weer wat vaker lid van een vereniging ten opzichte van 2013, terwijl mensen tussen 30 en 60 jaar (de fase van consolidatie en spitsuur van het leven) wat minder deelnemen aan het verenigingsleven dan in 2013.

Figuur 72 Lidmaatschap van verenigingen 2017. Bron: SvZ

Het verenigingsleven in Zeeland speelt zich voor een groot gedeelte af op of rond de sportvelden, sporthallen en andere locaties waar wordt gesport (figuur 73). Drie van de tien Zeeuwen is lid van een sportvereniging. Dat is evenveel als in

2009 en 2013. Jongeren zijn weliswaar vaker lid geworden van een vereniging, maar ze zijn juist minder vaak lid van een sportclub. Ouderen zijn in 2017 juist vaker lid van een sportvereniging. Vooral de toename onder de 80-plussers is opvallend.

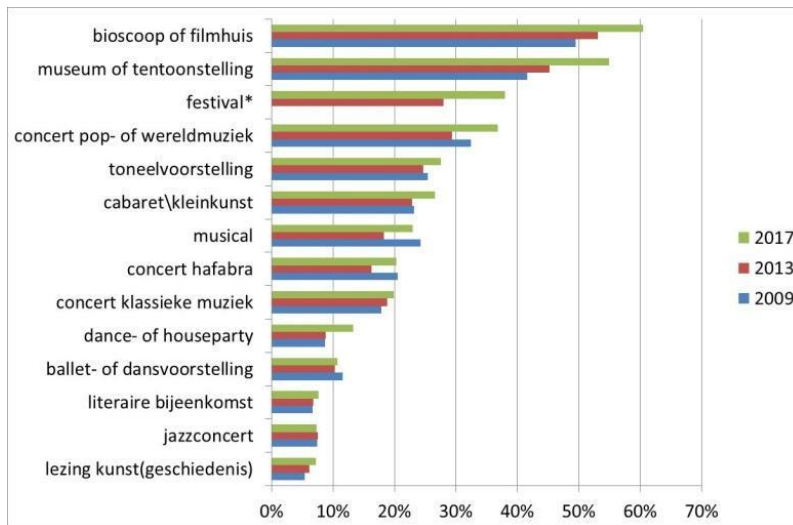
Figuur 73 Lidmaatschap van sportvereniging. Bron: SvZ

Twee van de tien Zeeuwen is lid van een kerkelijke of levensbeschouwelijke vereniging en een van de tien is aangesloten bij een culturele vereniging. Hier lijkt een afname in lidmaatschap op te treden, maar door een iets andere vraagstelling is dat niet eenduidig te bepalen. Van een natuurvereniging is 6% lid. Sporten in verenigingsverband wordt vooral gedaan door jongeren. Ouderen zien we meer bij culturele, kerkelijke/levensbeschouwelijke en natuurverenigingen.

Cultuurbezoek

De opleving van de economie is goed te merken aan de manier waarop mensen hun vrije tijd besteden. Het bezoek aan alle soorten culturele voorstellingen en instellingen is toegenomen ten opzichte van 2013 (figuur 74). Het populairst zijn film- en museumbezoek en die zijn ook het hardst gestegen. In 2017 heeft meer dan de helft van de Zeeuwen in de 12 maanden daarvoor een film en/of museum bezocht. Dit sluit aan bij de landelijke trend⁵³. Dat het cultuurbezoek is toegenomen is opmerkelijk, omdat cultuuruitingen in toenemende mate ook via internet te beleven zijn. Kennelijk neemt het belang van 'offline' niet af, maar juist toe als gevolg van meer 'online' mogelijkheden. Bijna 9 van de 10 Zeeuwen van 16 jaar en ouder hebben tenminste één culturele voorstelling, instelling of lezing bezocht: beduidend meer dan in 2009 en 2013. Toen bezocht iets meer dan driekwart tenminste één culturele voorstelling.

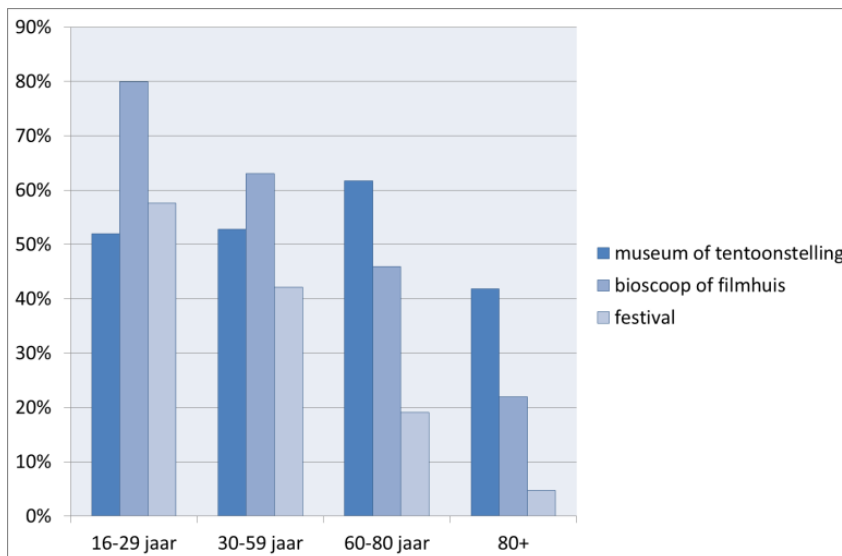
⁵³ Staat van cultuur <https://www.cultuurindex.nl/pijler/participatie>

*In 2009 is niet gevraagd naar bezoek aan festivals

Figuur 74 Cultuurbezoek. Bron: SvZ

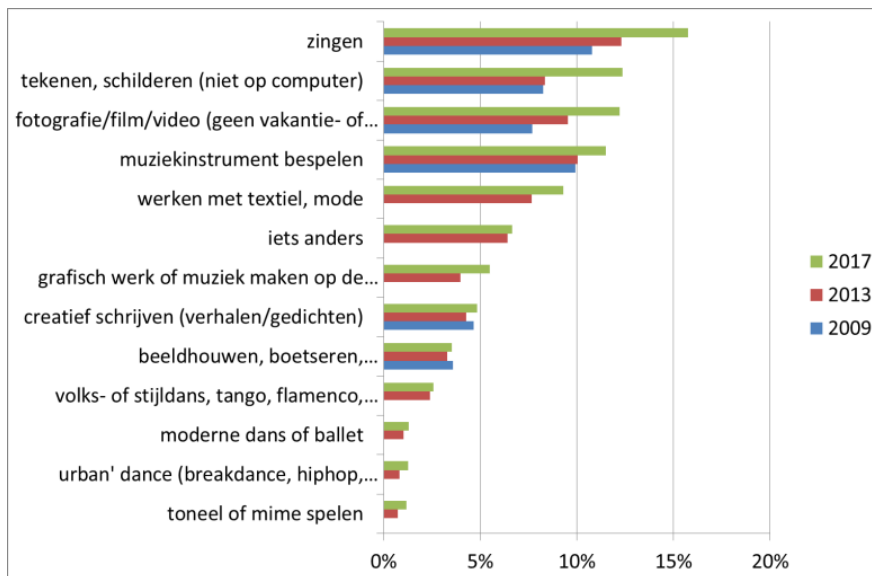
Het cultuurbezoek neemt af naarmate men ouder wordt, maar nog altijd heeft 59% van de 80-plussers een bezoek gebracht aan een culturele voorstelling of instelling (figuur 75). De voorkeuren verschuiven ook met de leeftijd. Een museumbezoek is onder 60-plussers bijvoorbeeld populairder dan film. Bij de jongere categorieën is dat andersom. Overigens gaat nog altijd een op de vijf 80-plussers wel eens naar de film. Het cultuurbezoek ligt wat hoger onder inwoners van stedelijk gebied dan op het platteland. Het aanbod van podia en theaters is vooral in de stedelijke gebieden geconcentreerd.

Figuur 75 Cultuurbezoek in 2017. Bron: SvZ

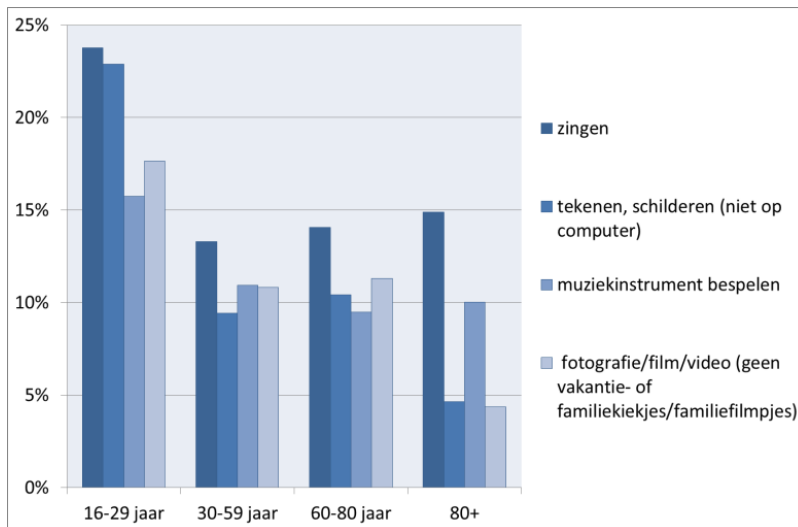
Actieve cultuurdeelname

Kunstzinnig bezig zijn kan plezier en voldoening geven door het zelf creëren, maar ook door het sociale aspect (gezelligheid) wanneer je in groepsverband actief bent. Zingen is de meest populaire culturele bezigheid: 16% van de inwoners van 16 jaar en ouder zegt regelmatig te zingen; in 2013 was dat 12% (figuur 76). Over de hele linie zien we een toename in het aantal Zeeuwen dat zegt regelmatig een kunstzinnige activiteit te beoefenen. In totaal is 44% van de Zeeuwen regelmatig cultureel actief. In 2013 lag dit met 37% duidelijk lager. Dit is tegen de landelijke trend: in de landelijke cultuurindex wordt juist een terugval in de actieve cultuurdeelname gemeld op alle gebieden van amateurkunst, tussen 2005 en 2015.

Figuur 76 Beoefenen kunstzinnige activiteiten. Bron: SvZ

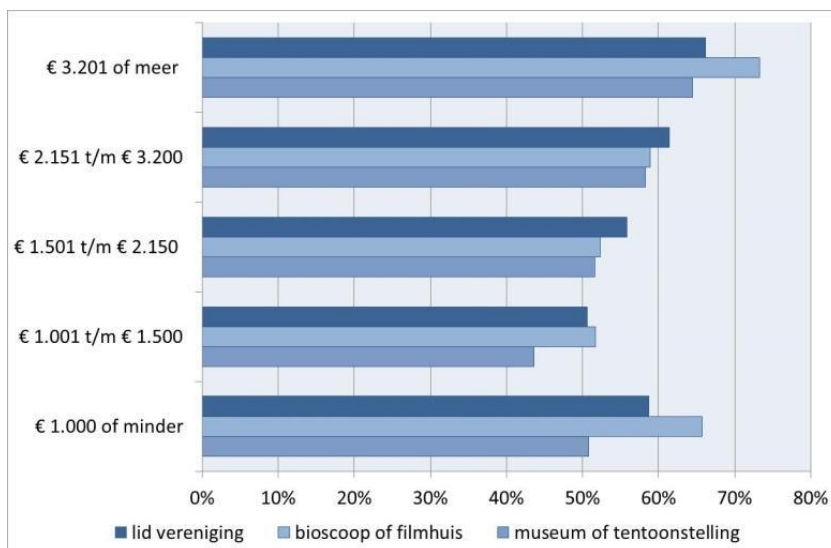
Jongvolwassenen zijn het actiefst op kunstzinnig gebied (figuur 77). Iets meer dan de helft (56%) van de 16-29 jarigen houdt zich hier regelmatig mee bezig. Het verschil tussen de overige leeftijdscategorieën is maar klein. Ongeveer vier op de tien Zeeuwen boven 30 jaar is kunstzinnig actief. De 80-plussers blijven vooral bezig op het gebied van zang en muziek. Er zijn meer vrouwen dan mannen cultureel actief, maar bij muziek en fotografie is de deelname van mannen en vrouwen gelijk.

Figuur 77 Beoefenen kunstzinnige activiteiten naar leeftijd in 2017. Bron: SvZ

Inkomen en participatie

Het huishoudinkomen bepaalt voor een belangrijk deel de mogelijkheid om deel te nemen aan het maatschappelijk leven (figuur 78). Een laag inkomen heeft zijn weerslag op bijvoorbeeld cultuurdeelname, zoals bioscoop- en museumbezoek en lidmaatschap van verenigingen. Mensen met een hoger inkomen zijn beduidend vaker lid van een vereniging. In de laagste inkomensklasse is de deelname ook weer hoger. Dat zijn vooral jongeren die veelal nog bij hun ouders wonen.

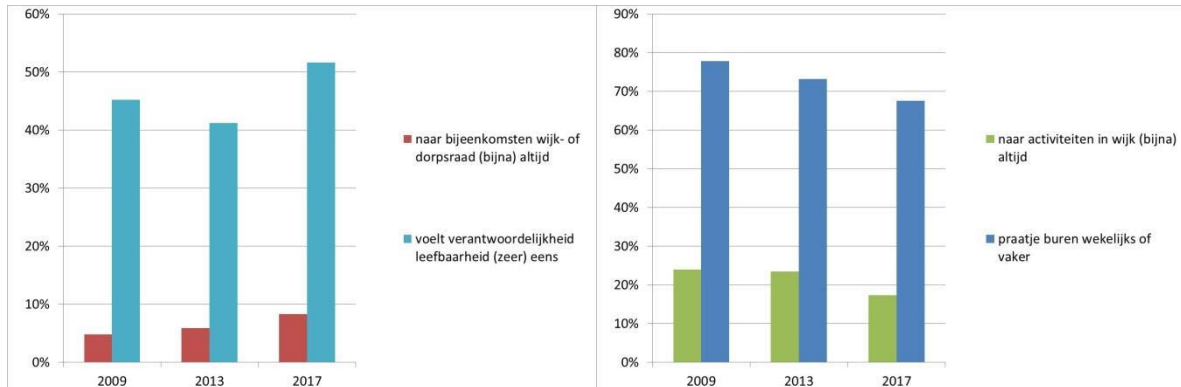

Figuur 78 Participatie naar inkomen in 2017. Bron: SvZ

Participatie in kernen en wijken

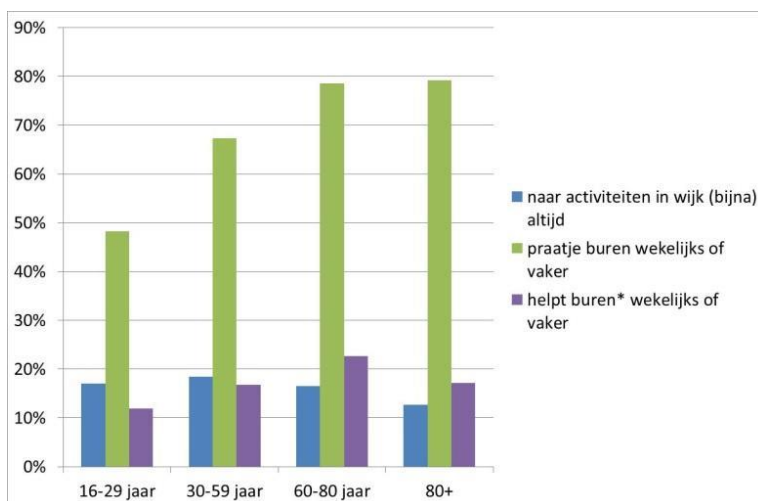
Ongeveer de helft van de Zeeuwen voelt zich verantwoordelijk voor de leefbaarheid in de eigen kern of wijk. Dat is hoger dan in 2009 en 2013 (figuur 79). Ook zien we een toename in het bezoeken van bijeenkomsten van wijk- en dorpsraden. Aan de andere kant is er een dalende trend in het wekelijks of vaker een praatje maken met de burens en het bezoeken van activiteiten in de wijk,

zoals braderieën en toneel- of muziekuitvoeringen. We zouden dit wellicht kunnen benoemen als een toename van de 'indirecte' buurtparticipatie en afname van de 'directe' participatie.

Figuur 79 Participatie in de kern of wijk. Bron: SvZ

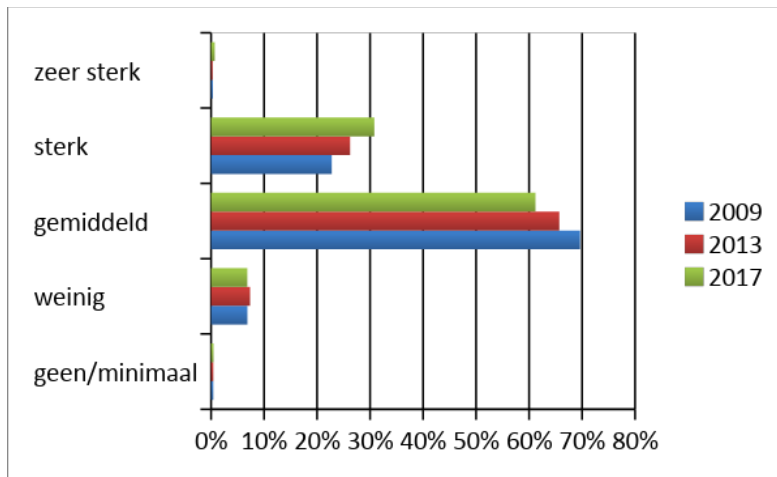
Inwoners van de niet- of weinig stedelijke gebieden zijn vaker geneigd naar activiteiten in de wijk of bijeenkomsten van dorpsraden te gaan. Als het gaat om praatjes met burens, hulp aan burens of verantwoordelijkheid voelen voor de leefbaarheid, is er geen verschil tussen stad en platteland. Naarmate de leeftijdscategorie stijgt, neemt het aandeel inwoners dat minimaal wekelijks een praatje maakt met de burens toe, evenals het aandeel dat burens helpt (figuur 80). Bij hulp aan burens ligt de piek echter bij de categorie 60-80-jarigen en is het bij 80-plussers wat lager. Tachtigplussers gaan ook wat minder naar activiteiten in de wijk dan de andere leeftijdscategorieën.

Figuur 80 Participatie in de buurt naar leeftijd in 2017. Bron: SvZ

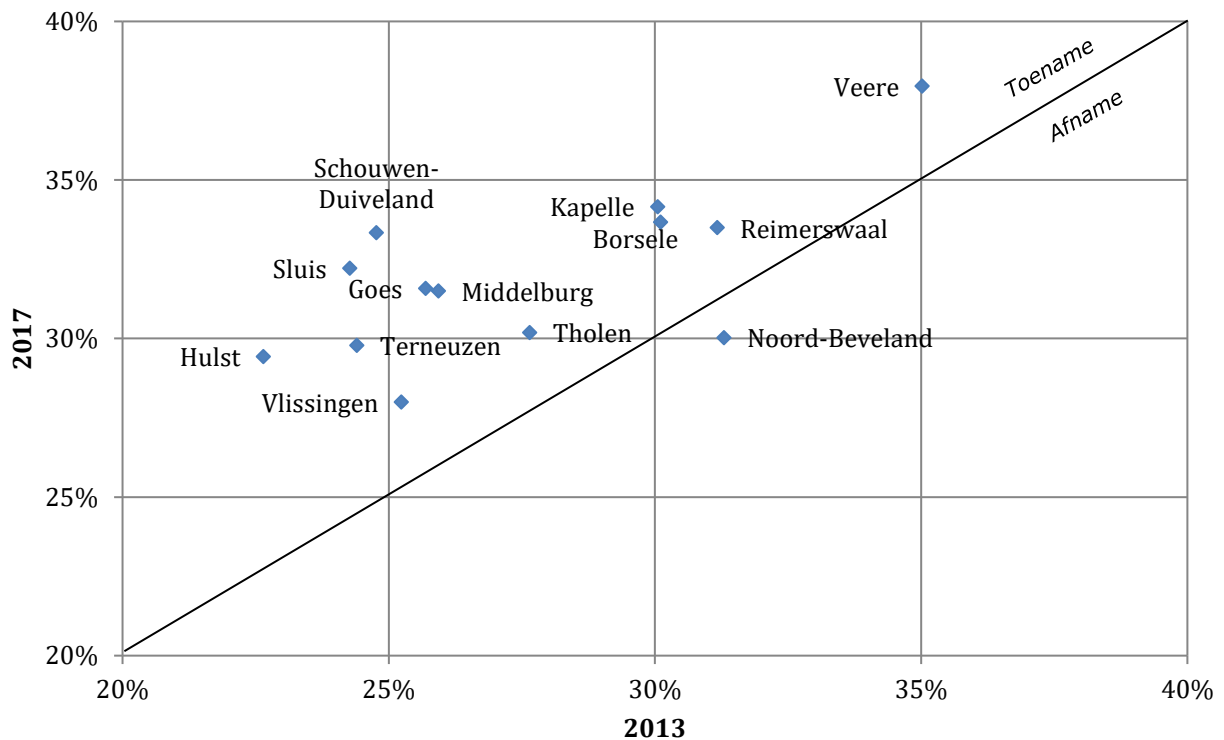
Naast actieve participatie in de wijk of buurt is er ook een passieve participatie: het klaar staan voor anderen in de woonomgeving als het nodig is. In de Sociale Staat van Zeeland 2009 is het begrip 'collectieve redzaamheid' gepresenteerd. Dit houdt in dat inwoners van een bepaald gebied elkaar vertrouwen en bereid zijn samen te werken om problemen op te lossen of doelen te bereiken. In dit

verband wordt ook wel de term 'samen-redzaamheid' gebruikt. Samen-redzaamheid is de zelfredzaamheid van mensen met behulp van hun sociale omgeving. In het bevolkingsonderzoek is gemeten of inwoners het vertrouwen hebben dat de mensen in de eigen wijk of kern anderen zouden aanspreken op overlast en zouden ingrijpen bij overlast van jongeren, heftige woordenwisselingen, vechtpartijen, vandalisme, inbraak, huiselijk geweld, discriminatie of verloedering van tuinen.

Figuur 81 Mate van vertrouwen dat problemen in de omgeving gezamenlijk worden opgepakt (collectieve redzaamheid). Bron: SvZ

Het blijkt dat dit vertrouwen sterk aan het toenemen is (figuur 81). Inmiddels heeft een op de drie inwoners van Zeeland een (zeer) sterk vertrouwen dat problemen in de buurt of wijk in gezamenlijkheid worden aangepakt, terwijl minder dan 10% daar weinig tot geen vertrouwen in heeft. De kleinere dorpen lopen hier voorop. Maar ook in het meest stedelijke deel van Zeeland is het vertrouwen relatief hoog. Mogelijk dat de opkomst van de buurt-apps als Burgernet, Veiligebuurt, whatsappgroepen en buurtpreventie.nl de collectieve redzaamheid bevordert.

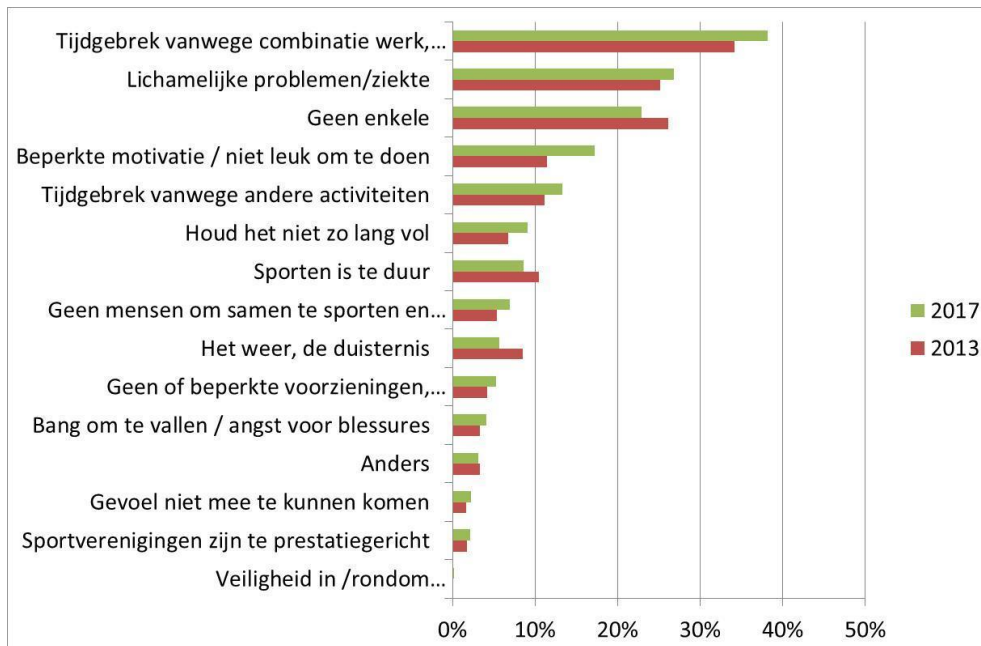
Figuur 82 Aandeel mensen dat er op vertrouwt dat problemen in de buurt gezamenlijk worden opgepakt (collectieve redzaamheid) per gemeente

In de gemeente Veere vinden we met 38% het hoogste percentage inwoners dat hun omgeving als collectief redzaam ervaart. In Vlissingen is dat gevoel met 28% het minst aanwezig. Grote toename is te zien in de gemeenten Sluis en Schouwen-Duiveland.

Bewegen

De helft van de Zeeuwse bevolking voldoet aan de norm gezond bewegen: dat wil zeggen dat zij tenminste vijf dagen per week 30 minuten matig-intensieve lichaamsbeweging hebben. Matig-intensieve lichaamsbeweging is tenminste zo inspannend als stevig doorlopen of fietsen. De mate waarin wordt voldaan aan de norm voor gezond bewegen is in 2017 vergelijkbaar met 2013. Vrouwen halen iets vaker de norm gezond bewegen dan mannen.

De jongvolwassenen en 80-plussers halen wat minder vaak de norm dan de middenleeftijden, maar nog altijd haalt 42% van de 80-plussers die wel. Er is echter een relatief groot deel 80-plussers (22%) dat geen enkele dag in de week 30 minuten matig-intensief beweegt.

Figuur 83 Belemmeringen waardoor men minder sport en beweegt dan men zou willen.
Bron: SvZ

Tijdgebrek is de belangrijkste reden dat mensen minder sporten en bewegen dan ze eigenlijk zouden willen (figuur 83). Die reden wordt ook vaker genoemd dan vier jaar geleden. Ook fysieke problemen en gebrek aan motivatie zijn redenen die men nu vaker noemt als belemmering. Minder mensen laten zich door financiën, het weer of de duisternis afschrikken om te gaan bewegen.

Leefbaarheid

Wanneer een omgeving goed aansluit bij de behoeften van de mensen die er wonen en tegelijkertijd een positief perspectief biedt voor nieuwe inwoners en toekomstige generaties, kan gesproken worden van een leefbare omgeving. Daarmee is leefbaarheid geen statisch gegeven, dat te meten is door de huidige inwoners te vragen naar de tevredenheid met hun (directe) omgeving. Het gaat er ook om hoe aantrekkelijk een omgeving is voor nieuwe bewoners en in hoeverre een omgeving de kenmerken heeft om de huidige en komende generaties een onbezorgde toekomst te bieden.

Een goede indicator van leefbaarheid kijkt naar de maatschappelijke ontwikkelingen en hoe goed een omgeving in staat is daarop in te spelen. In het economische domein gaat het om de economische veerkracht van een regio. Voor het sociale domein gaat het om de kwaliteit, bereikbaarheid en toekomstbestendigheid van de voorzieningen. En in het ruimtelijke domein gaat het om de mogelijkheden om de kwaliteiten van het landschap en de bebouwde omgeving nu en in de toekomst goed te blijven benutten.

Leefbaarheid zoals mensen dat ervaren is dan op twee niveaus te bekijken: het niveau van het dagelijks leven (dag-paden) en het niveau van de levensloop (leef-paden).

Hoe leefbaar een omgeving is voor iemand op een bepaald moment, hangt van veel zaken af. Het begint met een goede woning in een veilige buurt, met bereikbare voorzieningen die je dagelijks nodig hebt om te wonen, werken, leren of recreëren. Voor ouders met jonge kinderen is het bijvoorbeeld van belang dat kinderen veilig buiten kunnen spelen, terwijl voor ouderen die minder mobiel zijn zorgvoorzieningen in de buurt belangrijk zijn. Voor jongeren zijn goede studiemogelijkheden van belang en de mogelijkheden om een onderneming te starten of een baan te vinden.

Tegelijkertijd is een leefbare omgeving ook een omgeving waar je langer kan blijven wonen, ook als je persoonlijke omstandigheden wijzigen (baan, studie, partner, kinderen, gezondheid, familie). Een omgeving wint daarom aan leefbaarheid als het een goede uitvalsbasis is voor een veelheid aan activiteiten. Aansluiting op een goede wegen-infrastructuur en openbaar vervoer zijn dan cruciaal.

Steden zijn in dit laatste opzicht sterk in het voordeel. Daar kunnen mensen beter terecht in een samenleving waarin huishoudens vaak van meerdere inkomens afhankelijk zijn, de arbeidsmarkt sterk is geflexibiliseerd en een leven lang dezelfde baan of dezelfde partner geen vanzelfsprekendheid meer is. Door de grotere massa hebben steden meer draagvlak voor hoogwaardige voorzieningen en vervullen ze centrumfuncties voor minder stedelijke gebieden er omheen. Dit verklaart voor een belangrijk deel het succes van de stad.

In het vorige rapport van de Staat van Zeeland is veel aandacht besteed aan het begrip leefbaarheid. De constatering was dat leefbaarheid te vaak uitsluitend werd gezien als iets dat speelt op het niveau van de wijk⁵⁴ of het dorp en vooral iets is voor dorpsraden en kleinschalige burgerinitiatieven. Leefbaarheidsprogramma's beginnen dan ook vaak met succesverhalen van burgerinitiatieven elders: de goede voorbeelden.

In het rapport van de Staat van Zeeland uit 2014 is gepleit voor een regionaal leefbaarheidsbegrip. Maatschappelijke ontwikkelingen als de trek naar de stad, verhoogde mobiliteit, schaalvergroting en concentratie van (hoogwaardige) voorzieningen maken het urgent om juist op dat niveau naar leefbaarheid te kijken. Dorpen zijn immers omgevingen die lokaal lang niet alle mogelijkheden bieden voor alle fasen van het leven.

De analyses in de vorige hoofdstukken maken duidelijk dat leefbaarheid in Zeeland nauw samenhangt met economische ontwikkelingen, met de invulling en het gebruik van de ruimte, met de mogelijkheden die jong en oud hebben om in Zeeland zelf en samen met anderen 'hun ding' te doen.

Dat vraagt naast een veilige en leefbare omgeving om kwalitatief goede en bereikbare onderwijs- en zorgvoorzieningen, passende vervoersvoorzieningen, hoogwaardige culturele voorzieningen, banen en mogelijkheden om te ondernemen. De verstedelijking, vergrijzing, ontgroening, een afnemende beroepsbevolking, een toenemend sterfteoverschot en een relatief verouderde woningvoorraad stellen Zeeland voor een aantal sociale, ruimtelijke en economische leefbaarheidsopgaven. Een voor ondernemers en huishoudens kwalitatief goed en duurzaam vestigingsklimaat vereist onder die omstandigheden regie op provinciaal niveau.

De praktijk leert dat de bundeling van krachten in Zeeland, vanuit ieders eigen rol en lokale verantwoordelijkheid, nog te veel blijft steken in goede bedoelingen. Een belangrijke vraag voor de komende tijd is daarom in hoeverre de Zeeuwse identiteit kan leiden tot Zeeuwse eenheid.

⁵⁴ In een onder verantwoordelijkheid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken ontworpen meetinstrument voor leefbaarheid (de leefbaarometer) gaat het zelfs om verschillen in leefbaarheid tussen straatblokken in een wijk of buurt. In (groot-)stedelijke omgevingen bleek dit een bruikbaar beeld op te leveren om delen van de stad te typeren en achteruitgang (vroegtijdig) te signaleren. De bruikbaarheid van dit meetinstrument voor Zeeland is minimaal gebleken.

Planbureau
en Bibliotheek
van Zeeland

Planbureau
en Bibliotheek
van Zeeland